Έτος ΙΓ'

Τεύχος 287ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Χριστὸς Ἀνέστη, ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου 385

Προσκυνοῦμεν Σου τὰ πάθη..., ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Νικ. Ἀγγελοπούλου 386

Εὐχαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδη πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 387

Συνάδελφοι, Χριστὸς Ἀνέστη, ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Ν. Ἀγγελοπούλου 387

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ προσοχὴ στὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ὑπὸ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Θεοδωροπούλου (συνέχεια καὶ τέλος) 388

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Πῶς σκοτώθηκε ὁ σωφὲρ στὸ Μοσχᾶτο, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια καὶ τέλος) 389

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 395

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ξεκίνημα καὶ πρῶτες θυσίες τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 401

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 406

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

Φάκελλος «Μ.Σ. 389.506», ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια καὶ τέλος) 409

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πάσχα στὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή, ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. Γιαννικοπούλου 413

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων—Μία θριαμβευτικὴ «Πρώτη» τῶν παιδιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 418

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 427

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 429

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 431

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 432

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΜΑΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 287ον

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. **Ξ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ**

Τὸ σύμβολον τῆς Ἀναστάσεως ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ τὸ ἀμετακίνητον σημεῖον προσανατολισμοῦ διὰ τὴν ἐν ἀπογνώσει ψυχὴν τοῦ κόσμου. Ἂς λέγουν ὅ,τι θέλουν οἱ πολέμιοι τῆς θρησκείας, οἱ σημαιοφόροι τῶν νέων δοξασιῶν. Ὁ Χριστιανισμὸς κυκλοφορεῖ μέσα εἰς τὰς φλέβας καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀρνητῶν του καὶ θὰ κυκλοφορῇ ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπίνη καρδία διεκδικεῖ τὰ δικαιώματά της. Διότι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι κάτι ὑπέρτερον τῶν θρησκειῶν τῶν δογμάτων. Εἶναι ἡ αἰωνία ἀπαίτησις τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Πρὸς αὐτὴν ἀπηυθύνθη ὁ ὡραῖος Διδάσκαλος, ὁ σταυρωθεὶς μεταξὺ τῶν ληστῶν διὰ νὰ σχίσῃ τὸ καταπέτασμα τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ νὰ γράψῃ διὰ τοῦ αἵματός του τὸν ἀθάνατον ὕμνον τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὁ Χριστὸς διὰ τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ θανάτου του, ρίπτει ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ζωῆς τὴν λαμπρότητα ἑνὸς ἔαρος αἰωνίου, ὅπου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸ ἑξῆς δύνανται νὰ καταφύγουν καὶ νὰ ἀναζητήσουν τὴν εὐφροσύνην, τὴν ἀγάπην, τὴν προσδοκίαν καὶ τὴν πίστιν. Πελώριος πίδαξ φωτὸς ἐκπέμπεται ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶν, διὰ νὰ γίνῃ ἔκτοτε ὁ οὐρανὸς τῆς νέας συνειδήσεως. Ἡ ἀγάπη κυματίζει πλέον εἰς τὸν ἱστὸν τοῦ νέου κόσμου.

Μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξερράγη τὸ ἡφαίστειον τῆς χριστιανικῆς ὡραιότητος, τίποτε δὲν εἶχεν ἔλθει εἰς ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀγωνίας. Ἡ ζωὴ ἐτελείωνεν εἰς τὸν τάφον. Ἡ σκέψις καὶ ὁ στοχασμὸς ἔμεναν ἔγκλειστοι μέσα εἰς τὸν κλωβὸν τῆς ἀδιαφορίας ποὺ περιέβαλλε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Τοῦ Ἰησοῦ ἡ θυσία δὲν εἶναι μόνον ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἡ ὑψηλοτέρα, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ ὡραιοτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς θυσίας, διότι βασίζεται εἰς τὸν μεγαλύτερον καὶ εἰς τὸν ἐντονώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς πόνους, δηλαδὴ τὸν πόνον τοῦ Θεοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πόνος, ἡ ἀγωνία τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν, εἶναι ὁ πόνος καὶ ἡ ἀγωνία τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ βάθος τοῦ πνευματικοῦ ἑαυτοῦ του. Οὐδεμία, οὐδέποτε κατάκτησις ἐπεβλήθη τόσον, ὅσον ἡ ἐκ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκπορευθεῖσα. Τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα ἐθριάμβευσε, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, τοὺς διωγμούς, παρὰ τὸ μαρτύριον, διότι ἐγνώρισε τὸν Σταυρόν, τὸ μαρτύριον, διότι ἐπίστευσε καὶ διότι ἤλπισεν εἰς μίαν Ἀνάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ θρίαμβος τοῦ ἰδεώδους θὰ ἦτο ἡ λύσις τῶν δεσμῶν.

Ξ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Προσκυνοῦμεν Σου τὰ Πάθη...

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Προσκυνηταὶ θὰ μποῦμε στὸ Ναό Σου,
γλυκύτατε 'Εσταυρωμένε,
καβάλα στοὺς σπονδύλους τῶν γονάτων μας
στὸ ραγισμένο καταπέτασμα
τῶν ὀφθαλμῶν μας περπατώντας
σὰν προπορεύεται τὸ δάκρυ καὶ ὁ θρῆνος
τοῦ Γολγοθᾶ μας· χωρὶς Ρωμαίους, δίχως λόγχες
χωρὶς λοιδορισμούς, μονάχοι πάσχουμε
τὸ τοπικὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μας
νὰ προσδιορίσουμε μὲ πράξεις χρονικὲς
προσθέτοντας τὸ σήμερα στὸ χθὲς
μὲ τ' ἀνελέητο σημεῖο «σὺν»
καὶ πολλαπλασιάζοντας τὴν ἑπομένη
τὸ Τίποτα ἐπὶ Μηδέν!

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Προσκυνηταὶ θὰ μποῦμε στὸ Ναό Σου
γλυκύτατε 'Εσταυρωμένε
κι' οὔτε κανείς μας γνοιάστηκε ποτέ του
ἂν πέθανε στ' ἀλήθεια ὁ 'Ιούδας!
κι' ἂν ζῇ, σὲ ποιὸν τὸ «φίλημα» ἀνήκει
ἢ μήπως δὲν μπερδεύτηκε ἀνάμεσα στοὺς ἴσκιους μας!

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

—Ποιὰ γλῶσσα τόλμησε νὰ τὸ ρωτήσῃ;
καὶ ποιὸς νιπτήρας θὰ ξεπλύνῃ
τὴ πέτρινη λαμπάδα τῆς ὑποκρισίας μας
ναρθοῦμε στὴν 'Ανάστασί Σου;

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Προσκυνηταὶ θὰ μποῦμε στὸ Ναό Σου
γλυκύτατε 'Εσταυρωμένε
καβάλα στοὺς σπονδύλους τῶν γονάτων μας
στὸ ραγισμένο καταπέτασμα
τῶν ὀφθαλμῶν μας, περπατώντας
«σινδόνη καθαρὰ» προσφέροντας
τὸ πανωφόρι τῆς ντροπῆς μας
κατάφορτοι μὲ πυραμίδες ἀγωνίας
παράξενα ἀποτυπώματα
τῶν λογικῶν ἁμαρτημάτων μας
ὀνειρευταὶ μὲς στὴν 'Ανάμνησι
καὶ μὲς στὴ θύμησι θλιμμένοι ἰδαλγοὶ
τοῦ Μυστικοῦ Σου Δείπνου
τὴ Γαλήνη «προσκυνοῦμεν Σου τὰ Πάθη...»

Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Δόκιμος 'Αρχιφύλαξ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ, ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΣ, ΟΠΛΙΤΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς, ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας σας τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου.

Τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης, τῆς συναντιλήψεως καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἂς κατευθύνουν τὸν ὑπηρεσιακὸν καὶ ἰδιωτικὸν βίον σας ἐπ' ἀγαθῷ πάντων ὑμῶν καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Τὸ Θεῖον Φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἂς φωτίζῃ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν ὅλων σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς σας.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΠΟΛ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἀδέλφια μου συνάδελφοι, Χριστὸς Ἀνέστη!
Χριστὸς Ἀνέστη, σταυραητοὶ περήφανοι
τῆς μέρας καὶ τῆς νύχτας ξάγρυπνοι
βιγλάτορες, Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀδέλφια μου συνάδελφοι, Χριστὸς Ἀνέστη!
Ἀνάψτε τὶς λαμπάδες σας εὐλαβικὰ
νὰ γίνουν οἱ «ἀφετηρίες» μας «φιλήματα»
πασχαλινά, νὰ γίνουν οἱ «σκοπιές» μας
ἐκκλησιές, Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἀδέλφια μου συνάδελφοι, Χριστὸς Ἀνέστη!
Γιὰ μᾶς, παντοῦ Ναὸς παντοῦ Θεὸς
καὶ θάνατος κι' Ἀνάστασι παντοῦ,
ἀδέλφια μου συνάδελφοι! Χριστὸς Ἀνέστη!

Ν. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Δόκιμος Ἀρχιφύλαξ

Η ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Τὸ γεγονὸς λοιπὸν ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἐνεργεῖ, σὲ κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς του, διαφορετικὰ ἀπὸ ἕναν ἄλλον, ποὺ βρίσκεται ὑπὸ τῆς ἴδιες συνθῆκες, δὲν ἀποδεικνύει ἀνυπαρξία τῆς συνειδήσεως..... Ἁπλῶς μαρτυρεῖ ἐκεῖνο ποὺ εἴπαμε προηγουμένως: Ὅτι δηλαδὴ οἱ ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων δὲν μοιάζουν, πρὸ πάντων ὅταν ζοῦν ὑπὸ διαφορετικὲς συνθῆκες. Ἑπομένως τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ κανενὸς εἴδους ἀπόδειξι γιὰ τὴν ἄρνησι καὶ ἕνεκα τούτου ὀφείλουμε ν' ἀπορρίπτουμε τὶς δοξασίες τους.

Ἡ τρίτη τέλος ἐνέργεια ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὸν προμνημονευθέντα σκοπό, τὴν ἀνύψωσι δηλαδὴ τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἐξασφάλισι τοῦ μεγαλείου τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς ὑπεροχῆς, εἶναι τὸ νὰ κάνουμε σαφῆ διάκρισι, μεταξὺ τῆς ἡσυχης καὶ τῆς καλῆς συνειδήσεως. Γιατὶ στὸ σημεῖον αὐτὸ πρόκειται γιὰ δυὸ πράγματα ἀνόμοια καὶ τελείως διαφορετικά.

Πολλοὶ ἔξαφνα λένε σὲ διάφορες περιστάσεις: «Ἔχω τὴ συνείδησί μου ἥσυχη, ἡ συνείδησίς μου δὲν μὲ τύπτει» κλπ. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν, ὅτι δὲν βρίσκονται στὸν καλὸν δρόμο καὶ ὀφείλουν νὰ δίδουν ἰδιαίτερη προσοχὴ στὸ πρᾶγμα. Ὑπάρχουν χωρὶς ἀμφιβολία στιγμές, κατὰ τὶς ὁποῖες μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ, ὅτι «ἔχει τὴ συνείδησί του ἥσυχη.....». Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέχῃ μήπως ἡ συνείδησίς του ἐναρκώθη καὶ δὲν ἔφθασε μόνη καὶ ἐλεύθερη σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα..... Γιατὶ ἁπλούστατα καὶ ἡ συνείδησις μπορεῖ νὰ ἐξαπατᾶται, ν' ἀποκοιμᾶται καὶ νὰ ἠρεμῇ ἀναγκαστικά..... Νὰ συγχέωνται ἔτσι τὰ πράγματα καὶ νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἐκπληρώνει τὸ καθῆκον του.....

Γιὰ ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς καλὰ πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, φέρουμε τὸ παράδειγμα τῶν σκύλων, ποὺ χρησιμοποιοῦνται ὡς φύλακες στὶς ἐξοχικὲς κατασκηνώσεις καὶ τὶς ἀγροτικὲς περιοχές, ἢ στοὺς ποιμενικοὺς καταυλισμούς. Ὅσοι ἔτυχε νὰ περάσουν ἀπὸ τέτοια μέρη ξεύρουν, ὅτι ὅταν οἱ σκύλοι εἶναι ἄγρυπνοι, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πλησιάζῃ τὸ μέρος ποὺ φυλάσσουν, χωρὶς νὰ προδίδεται, ἂν ὄχι νὰ κακοποιῆται..... Ὁ κίνδυνος ὅμως αὐτὸς εἶναι ἀνύπαρκτος, ὅταν ὁ ἐπισκέπτης εἶναι γνωστός, ὅταν οἱ σκύλοι δελεάζωνται ἀπὸ προσφορὰ τροφῆς ἢ ὅταν ἀποκοιμῶνται..... Γιατὶ τότε οὗτοι ἐξαπατῶνται ἢ παραμελοῦν τὸ καθῆκον τους καὶ οἱ κλέφτες μποροῦν νὰ εἰσέρχωνται στὰ σπίτια ἢ τὰ ποίμνια καὶ νὰ κάνουν ὅ,τι θέλουν.....

Ἀλλ' ὅ,τι συμβαίνει μὲ τοὺς σκύλους, γίνεται καὶ μὲ τὴν συνείδησιν, ἡ ὁποία μπορεῖ ἐπίσης ν' ἀποκοιμᾶται ἢ νὰ ξεγελιέται κατ' ἄλλον τρόπον. Καὶ ἥσυχη συνείδησις μοιάζει πολὺ μὲ τὸν ἐξαπατηθέντα σκύλο..... Ἂς μὴν ἐπαναπαυώμαστε λοιπὸν στὴν «ἥσυχη συνείδησιν», ἀλλ' ἂς ἐξετάζουμε μὲ προσοχὴ τὸ πρᾶγμα καὶ ἂς προσπαθοῦμε νὰ εἴμαστε πάντοτε σύμφωνοι μὲ τὸ δίκαιο καὶ τὴν ἠθική..... Γιατὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἠθικὴ ὑψώνουν τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη. Καὶ ἡ συνείδησις εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὅπως λέγει καὶ ἐπιφανὴς ξένος συγγραφεύς.

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω συνάγουμε τὰ ἑπόμενα παραγγέλματα, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων στὸν πρακτικὸ βίο σᾶς συνιστοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες:

1ον) Προσέχετε στὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς σας, ὅταν κάνετε κάτι ἢ πρόκειται νὰ τὸ κάνετε. Ἐξετάζετε ἂν αὕτη εἶναι ἢ ὄχι εὐνοϊκὴ πρὸς αὐτό, καὶ ἀποφεύγετέ το ἢ διακόπτετέ το, ὅταν συγκρούεται μ' αὐτὸ καὶ τὸ ἀρνεῖται.

2ον) Φροντίζετε γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ τὴν ἀνάπτυξι τῆς συνειδήσεώς σας,

ΠΩΣ ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ Ο ΣΩΦΕΡ ΣΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Μέχρι τὴ στιγμὴ ἡ προανάκρισις γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ σωφὲρ Παχῆ ζητοῦσε νὰ βρῆ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸν ἐπιβάτη καὶ τὶς δυὸ γυναῖκες, ποὺ ὁ μακαρίτης ὁ σωφὲρ εἶχε παραλάβει ἀπὸ τὴ Βιβλιοθήκη, ὅπου ἔκανε πιάτσα, τοὺς εἶχε κουβαλήσει στὸ Καλαμάκι καὶ γύρω στὶς 8 μὲ 8.15′ τοὺς παρέλαβε καὶ ἔφυγαν, ἄγνωστο γιὰ ποῦ, γιὰ νὰ βρεθῆ, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα καὶ κάτι, σκοτωμένος στὰ Γλυκὰ Νερὰ τοῦ Μοσχάτου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος προσπαθοῦσε νὰ ἐξακριβώση τί σχέσι μποροῦσαν νὰ ἔχουν μέσα στὴ δολοφονία, τὸ κέντρον 5 Φ, οἱ δύο ἱερόδουλες, ἡ Καίτη καὶ ἡ Ματίνα, ἡ πρώην ἱερόδουλος καὶ φιλενάδα τοῦ θύματος πρὸ τοῦ γάμου του Δήμητρα καὶ ὁ ἄντρας της, ὁ Μαμαλοῦκος. Μὰ οὔτε οἱ πρῶτοι φανερώθηκαν καὶ βρέθηκαν οὔτε μποροῦσε νὰ βγῆ τίποτε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἱεροδούλων καὶ τῆς παληᾶς φιλενάδας. Τοὐναντίον μάλιστα ἐξακριβώθηκε ἀπόλυτα ὅτι οὔτε ἡ Δήμητρα μετὰ τὸ γάμο της εἶχε ἐκβιάσει τὸν Παχῆ, οὔτε τοῦ εἶχε πάρει λεπτά, οὔτε τὸν εἶχε ἐνοχλήσει. Ὅλα τὰ λεχθέντα τὸ πρῶτο ἀπὸ μάρτυρες προήρχοντο ἀπὸ τὸ συνηθισμένο κοτσομπολιὸ ποὺ γινόταν στὸ κέντρο 5 Φ τῶν Τζιτζιφιῶν, ὅπου ὁ Παχῆς ἐξακολουθοῦσε νὰ φέρνη παρέες γιὰ νὰ γλεντήσουν μὲ τὶς ἐκεῖ κακόφημες γυναῖκες. Καὶ αὐτὲς τὸν κοτσομπόλευαν «πολλαπλῶς καὶ πολυποικίλως» γιὰ νὰ χασομεροῦν ἄσκοπα καὶ νὰ μπερδέψουν ὕστερα τὴν ἀνάκρισι μὲ τὰ κοτσομπολιά τους.

Μὰ σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν αὐτὲς οἱ δύο κατευθύνσεις, μὲ τὴν πορεία ποὺ ἔπαιρνε ἡ προανάκρισις προστεθήκανε καὶ ἄλλες. Γιατὶ συνελήφθη ἕνα ἄλλος σωφὲρ Ἀρμένιος, ὁ Μπογὸς Περγαμινιάν, ὡς ἀνακατεμμένος στὸ ἔγκλημα, ἐπειδὴ εἶχε λογοφέρει μὲ τὸν Παχῆ πρὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες. Μὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ φόνο γιατὶ ἀποδείχθηκε ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ ἐκείνη τὴν ὥρα, γύρω στὶς 9 μὲ 9.15, αὐτὸς εἶχε πάρει ἐπιβάτες ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἀπὸ τὸ σταθμὸ τῶν Σ.Ε.Κ. καὶ τοὺς εἶχε πάει κατὰ τὴν Πειραϊκὴ χερσόνησο. Ὕστερα ἀναζητήθηκε μιὰ «μυστηριώδης νέα», ὅπως γράφαμε τότε στὶς ἐφημερίδες μας, ἡ ὁποία βρέθηκε καὶ πιάστηκε. Ἦταν μιὰ Ἑλένη Θεοδοσιάδου, 18χρονη τρόφιμη κι' αὐτὴ κακόφημων σπιτιῶν καὶ ξενοδοχείων. Αὐτὴν τὴν βρῆκε καὶ τὴν κουβάλησε στὸν ὑπομοίραρχο ἕνας ἐνωμοτάρχης, γιατὶ σὲ κύκλο ἀνθρώπων τῶν ὑπόπτων κέντρων στὶς Τζιτζιφιὲς εἶχε πῆ τὴ φράσι :

—Ἐγὼ ξέρω τὸ κλειδὶ γιὰ τὸ φόνο τοῦ Παχῆ.

Ἡ Θεοδοσιάδου αὐτὴ τὰ σάστισε τόσο, ὥστε ἄρχισε νὰ πέφτη ἀπὸ ἀντίφα-

---

γιατὶ κι' αὐτὴ ἔχει ἀνάγκη διαφωτισμοῦ, γιὰ νὰ ἐκπληρώνῃ καλὰ τὸν προορισμό της..... Ὁ ἁπλούστερος τρόπος πρὸς τοῦτο, εἶναι ὁ σεβασμὸς τῆς ἠθικῆς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης..... Ἀναθέτετε στὴ συνείδησί σας νὰ δικάζῃ κάθε ὑπόθεσι ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ στὸν πρακτικό σας βίο πρὸ παντὸς ἄλλου.

3ον) Κάνετε σαφῆ διάκρισι μεταξὺ «ἥσυχης» καὶ «καλῆς» συνειδήσεως καὶ ἐξετάζετε μὲ προσοχή, μήπως ἡ συνείδησίς σας ἠρεμεῖ σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις, ἕνεκα ἐξαπατήσεως..... Μόνο δὲ ὅταν πείθεσθε, ὅτι αὐτὴ ἀγρυπνεῖ καὶ δὲν ἐναρκώθη ἀπὸ καμμίαν ἐπιτηδείαν ἐπίδρασι, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι βρίσκεσθε στὸν καλὸ δρόμο καὶ ἐκπληρώνετε μ' ἐπιτυχία τὸ καθῆκον σας.

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

σι σὲ ἀντίφασι καὶ σὲ τέτοιο μάλιστα σημεῖο, ὥστε ἐπειδὴ ἦταν καὶ καστανή, νὰ ὑποτεθῆ ὅτι αὐτὴ ἦταν ποὺ σκότωσε τὸν σωφέρ. Καὶ ὅμως δὲν ἦταν κι' αὐτὴ ἀνακατεμμένη. Ἡ Θεοδοσιάδου ὅπως διαπιστώθηκε, στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, τῆς ἡμέρας τοῦ ἐγκλήματος δηλαδή, καὶ τέσσερες ὧρες πρὶν σκοτωθῆ ὁ Παχῆς, ἦταν μὲ τὴ Σταματίνα Πανώριου καὶ πῆγαν στὸ ξενοδοχεῖο τῶν «Ἀνθέων», γράφε διαφθορεῖον, εἰς τὶς Τζιτζιφιές, πλάϊ στὰ 5 Φ καὶ ἔδωσαν στὸν ξενοδόχο Σταῦρο Χαραλαμπίδη ἕνα γυναικεῖο καπέλλο γιὰ νὰ τὶς τὸ φυλάξη. Στὶς 9.15 τὸ βράδυ, ὅταν δηλαδὴ ὁ χωροφύλακας εὗρισκε τὸ πτῶμα τοῦ σωφέρ, οἱ δύο γυναῖκες ξαναγύρισαν στὸ ξενοδοχεῖο μαζὶ μὲ ἕνα γνωστὸ τότε ἀγαπητικὸ καὶ νταῆ, τὸ Γιῶργο Καβαλλάρη. Ὁ Καβαλλάρης αὐτὸς εἶπε στὸν ξενοδόχο νὰ δώση τὸ καπέλλο στὴν Ματίνα, ἀλλὰ ἡ Θεοδοσιάδου ἐθύμωσε διεκδικώντας αὐτὴ τὸ καπέλλο καὶ τότε ὁ Καβαλλάρης τὴν ἔδειρε ἄγρια. Μετὰ τὸ ξυλοκόπημα ὁ Καβαλλάρης ἐπῆρε μὲ τὸ στανιὸ τὴ Θεοδοσιάδου σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου τῶν «Ἀνθέων» καὶ ἔμεινε μαζί της τὴ νύχτα. Ὕστερα τὴν ἄλλη μέρα καὶ ἀφοῦ πιὰ ὅλες οἱ Τζιτζιφιὲς καὶ τὸ Μοσχᾶτο εἶχαν βουΐξει γιὰ τὸ ἔγκλημα, ἡ Ἑλένη Θεοδοσιάδου εἶχε συναντηθῆ μὲ μιὰ ἄλλη ἱερόδουλο, Καίτη κι' αὐτή, τὴν Καπετανάκη, καὶ σὲ συζήτησι τῆς εἶπε : —Ἐγὼ εἶμαι τὸ κλειδί. Ξέρω καλὰ ὅτι τὸν Ἀποστόλη ἀπὸ μέρες ζητοῦσαν νὰ ξεκάνουν ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν μαζί του προηγούμενα.

Ὅταν τὴν συνέλαβαν, τὴν ἐρώτησαν φυσικὰ τί ἤξερε γιὰ τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ αὐτὴ ἦταν τὸ «κλειδί». Μὰ ἡ Ἑλένη τὰ μάσησε. Ὕστερα ἀφῆκε νὰ τῆς ξεφύγουν λόγια γιὰ τὸ φίλο της τὸν Γιῶργο τὸν Καβαλλάρη. Ἐν τῶ μεταξὺ ἐξακριβώθηκε ὅτι ὁ νταὴς αὐτός, ποὺ ἀπὸ ὅπου νὰ τὸν ἔπιανες λερωνόσουνα, τὴν Παρασκευή, μετὰ τὸ ἔγκλημα, κατὰ τὶς 4 τὰ χαράματα, εἶχε δημιουργήσει ἕνα σοβαρὸ ἐπεισόδιο στὰ 5 Φ, σ' ἐκεῖνο τὸ καταγώγιο, καὶ ὅταν τὰ ὄργανα τῆς Ἀσφαλείας ἐπῆγαν νὰ τὸν πιάσουν ἔβγαλε πιστόλι, τὰ ἀπείλησε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τοῦ κακόφημου ἐκείνου κέντρου. Πῆγε καὶ κρύφτηκε πίσω στὸ ξενοδοχεῖο τῶν «Ἀνθέων» καὶ ἐκεῖ τὸν βρῆκαν ὕστερα ἀπὸ δίωρες ἐντατικὲς ἔρευνες τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸν ἔπιασαν. Καὶ γιὰ τὸ ἐπεισόδιο καὶ γιὰ ὕποπτο δολοφόνο τοῦ Παχῆ. Μὰ νὰ καὶ ἕνα σοβαρὸ στοιχεῖο. Διαπιστώθηκε ὅτι τὴν παραμονὴ τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ, τὴν Πέμπτη δηλαδή, τρεῖς μέρες μετὰ τὸ ἔγκλημα, ὁ Γιῶργος ὁ Καβαλλάρης εἶχε χαρίσει ἕνα δακτυλίδι σὲ μιὰ ἄλλη ἱερόδουλο, τὴν Κούλα Δημητρίου καὶ τῆς εἶπε ὅτι τὸ δακτυλίδι αὐτὸ ἦταν ἀπὸ τὸ σκοτωμένο. Βρέθηκε λοιπὸν καὶ ἡ Κούλα Δημητρίου, βρέθηκε καὶ τὸ δακτυλίδι, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἦταν τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Παχῆ. Ἦταν γυναικεῖο καὶ ὅπως μαθεύτηκε ὁ Καβαλλάρης τὸ εἶχε ἀπὸ κάπου κλεμμένο καὶ τὸ εἶχε γιὰ πούλημα, γιὰ «σκότωμα» δηλαδή. Αὐτὸ τὸ εἶχε πῆ στὴν Κούλα ὅταν τῆς τὸ χάρισε καὶ αὐτὸ τὸ «σκότωμα» τὸ κατάλαβαν στραβὰ οἱ μάρτυρες καὶ νόμισαν ὅτι εἶχαν ἀκούσει τὴ λέξι «σκοτωμένο» καὶ ὅτι ἦταν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα-ληστεία τοῦ Παχῆ, ἂν καὶ ληστεία δὲν εἶχε γίνει καθὼς εἴδαμε. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ Καβαλλάρης ἐκρατήθηκε γιὰ ὕποπτος μέχρις ὅτου ξεδιαλύνει τὴ θέσι του ἡ Θεοδοσιάδου.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀθεόφοβη, ἀφοῦ εἶχε ρίξει ἀρκετοὺς πόντους ἐναντίον τοῦ Καβαλλάρη, φάνηκε ὅτι μετάνοιωσε καὶ ἐνῶ πρὶν τὸν ἐνοχοποιοῦσε, ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ δώση ἔγγραφη κατάθεσι γιὰ τὸ τί ἐννοοῦσε ὅτι ἦταν τὸ «κλειδὶ τοῦ μυστηρίου» εἶπε :

—Ἐκείνη ποὺ σκότωσε τὸν Παχῆ τὴν εἴχατε στὰ χέρια σας, ἀλλὰ τὴν ἀφήσατε νὰ φύγη. Ἦταν ἡ παληά του ἐρωμένη, ἡ Δήμητρα Μαμελούκου.

Καὶ ἐπρόσθεσε :

—Ξέρω καλὰ ὅτι ὁ Παχῆς ἔφερνε διάφορες παρέες γλεντζέδων μὲ τὸ αὐτοκίνητό του σὲ διάφορα κέντρα τῶν Τζιτζιφιῶν καὶ πρὸ πάντων στὰ 5 Φ καὶ ἐκεῖ ἔβλεπε καὶ τὴ Μαμελούκου. Ἂν καὶ ἦταν παντρεμμένος μὲ ἄλλη, ὁ Παχῆς συναν-

τιώτανε μὲ τὴ Δήμητρα σὲ διάφορα κέντρα. Καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας ὁ Παχῆς μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ἐπέρασε ἀπὸ τὰ 5 Φ καὶ εἶδε τὴ Δήμητρα κι' ἐμένα καὶ μᾶς εἶπε νὰ μᾶς πάη μιὰ βόλτα. Μπήκαμε μέσα καὶ ἀκολουθήσαμε τὴν ὁδὸ Σωτείρας πρὸς τὸ Μοσχᾶτο. Μᾶς ἀκολουθοῦσε ἀπὸ πίσω ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο μὲ δύο ἄνδρες μέσα. Στὴν ὁδὸν Σωτείρας, σ' ἕνα σημεῖο, σταμάτησε τὸ ταξὶ ὁ Παχῆς καὶ κατέβηκα ἐγώ. Ὕστερα τὸ ταξὶ μὲ τὸν Παχῆ καὶ μὲ τὴν Δήμητρα τὴ Μαμελούκου προχώρησε πρὸς τὰ Γλυκὰ Νερά. Τότε ἀκούστηκε μιὰ πιστολιὰ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ταξὶ προχώρησε μερικὰ μέτρα καὶ στάθηκε καὶ κατέβηκε μέσα ἀπ' αὐτὸ ἡ Δήμητρα κρατώντας στὰ χέρια της τὸ πιστόλι μὲ τὸ ὁποῖο εἶχε σκοτώσει τὸ παντρεμμένο φίλο της σωφέρ. Ἀφορμὴ ἦταν ἡ ζηλοτυπία γιατὶ αὐτὸς ἤθελε νὰ ξεκόψη μαζί της καὶ δὲν τῆς ἔδινε πιὰ λεφτά. Καὶ τὸ χτενάκι ποὺ βρέθηκε μέσα στὸ πίσω μέρος τοῦ ταξὶ αὐτῆς τῆς Δήμητρας ἦταν.

Ἦταν τόσο κατηγορηματικὴ ἡ κατάθεσις τῆς Θεοδοσιάδου, ὥστε συνελήφθη καὶ πάλι ἡ Δήμητρα παρὰ τὶς διαμαρτυρίες της, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπαγγελθῆ ἐναντίον της κατηγορία γιὰ «φόνο ἐκ προμελέτης», ὅπως ἦταν ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ παληοῦ ποινικοῦ νόμου. Μὰ βρέθηκαν ἀμέσως ἄλλοι εἴκοσι μάρτυρες ποὺ ἐβεβαίωναν ὅτι ὁ Μαμελοῦκος καὶ ἡ Δήμητρα ἦταν ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἀπὸ τὶς 8 τὸ βράδυ ἕως στὶς 8 τὸ ἄλλο πρωὶ στὸ σπίτι τῆς πεθερᾶς της καὶ ἔπλενε. Ἄλλοθι ἀτράνταχτο. Στὴν κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασι τῆς Δήμητρας καὶ τῆς Ἑλένης, ἡ πρώτη ἐπέμενε ὅτι ἦταν στὸ σπίτι τῆς πεθερᾶς της καὶ ἔβγαζε μπουγάδα, ἐνῶ ἡ Ἑλένη τὴν εἶδε στὰ Γλυκὰ Νερὰ νὰ κατεβαίνη ἀπὸ τὸ ταξί, ἀφοῦ εἶχε σκοτώσει τὸν Παχῆ καὶ νὰ κρατάη μάλιστα καὶ τὸ πιστόλι στὸ χέρι. Ἡ Θεοδοσιάδου μάλιστα γιὰ νὰ τὴν πιστέψουν ἐπρόσθεσε ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἦταν μαζί της καὶ μιὰ ἄλλη γυναίκα, ποὺ μποροῦσε νὰ βεβαιώση ὅτι εἶδε τὴν Δήμητρα νὰ σκοτώνη. Αὐτὴ ἦταν μιὰ κάποια τοῦ ἴδιου φυράματος, ἡ Σοφία ἡ Σαλονικιά. Ποῦ θὰ τὴν εὕρισκαν ; Δὲν ἤξερε οὔτε παράνομα οὔτε διεύθυνσι οὔτε τὸ στέκι της. Τὴν εἶχε δῆ ἐκεῖνο τὸ ἀπόβραδο στὰ 5 Φ, ὅπου ὅμως κανένας δὲν ἤξερε μιὰ τέτοια κοινὴ γυναίκα. Ἡ Θεοδοσιάδου τότε εἶπε ὅτι ἔχει τὴ φωτογραφία της στὸ σπίτι της. Τὴν πῆγαν συνοδεία στὸ δωμάτιό της καὶ ἔδειξε τὴ φωτογραφία μιᾶς γυναίκας, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἦταν καμμιὰ κοινή, ἀλλὰ ἡ νόμιμη γυναίκα τοῦ Μπογὸς Περγαμινιάν τοῦ ἄλλου σωφέρ, ποὺ εἶχε συλληφθῆ γιὰ ὕποπτος καὶ εἶχε ἀπολυθῆ γιατὶ ἀπέδειξε τὸ ἄλλοθι.

Τὴ ρώτησαν τότε τὴν Ἑλένη γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ αὐτὴ πάλι ἄρχισε νὰ ξαναενοχοποιῆ μαζὶ τὴ Δήμητρα καὶ τὸν Ἀρμένιο σωφέρ. Πάλι τὴν ἔπιασαν νὰ λέη ψέματα καὶ τότε ἡ Θεοδοσιάδου ἀράδειασε καὶ ἄλλα μὲ τὸ τσουβάλι. Τελευταῖα εἶπε ὅτι εἶχε ἀγαπητικὸ τὸν Γιώργη τὸν Καβαλλάρη, ἀλλὰ εἶχε συχρόνως αὐτὴ καὶ ὄχι πιὰ ἡ Δήμητρα κρυφὸ ἀγαπητικὸ τὸν Παχῆ. Καὶ γιὰ χατήρι της ἐκείνη τὴ νύχτα στὰ 5 Φ τσακώθηκαν ὁ Παχῆς μὲ τὸν Καβαλλάρη καὶ ἔφυγαν γιὰ νὰ λύσουν τὴ διαφορά τους στὰ Γλυκὰ Νερά. Καὶ ἐκεῖ ὁ Καβαλλάρης «καθάρισε» τὸν ἀντίζηλό του τὸν Παχῆ. Μὰ ἀποδείχθηκε τρανό, τρανώτατο καὶ τὸ ἄλλοθι τοῦ Καβαλλάρη καὶ ὅταν ἐρώτησαν ἐπὶ τέλους τὴν Ἑλένη τὴ Θεοδοσιάδου γιατὶ ἔλεγε ὅλα αὐτά, ποὺ ἤτανε ἀπὸ τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη ψέματα, ξέσπασε στὰ κλάματα καὶ εἶπε :

—Ἐγὼ φταίω γιὰ ὅλα. Ὅσα σᾶς εἶπα εἶναι ψέματα. Καυχήθηκα τάχα ὅτι ἤμουνα τὸ κλειδὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ ὅταν μὲ πιάσατε καὶ ἀρχίσατε νὰ μὲ ἐξετάζετε, φοβήθηκα καὶ ἔλεγα ὅ,τι μοῦ κατέβαινε στὸ ξερό μου τὸ κεφάλι.

Ἡ Ἑλένη Θεοδοσιάδου, μιὰ κάλτσα τοῦ διαβόλου, ὑστερικὴ καὶ μυθομανής, ὅταν μὲ τὶς καυχησιολογίες ἔμπλεξε στὴν ὑπόθεσι, ἐνόμισε ὅτι θὰ ξεμπλέξη ἐνοχοποιώντας πότε τὸν ἕνα καὶ πότε τὸν ἄλλο καὶ ἔτσι «ξέρασε» γιὰ τὴ Δήμητρα γιατὶ μ' αὐτὴν πρὸ τοῦ γάμου της εἶχε ἁρπαχτῆ μαλλιὰ μὲ μαλλιὰ γιὰ κάποιον ἀγαπητικὸ καὶ ἔπειτα γιὰ τὸν Καβαλλάρη γιατὶ τὴν ἔδερνε καὶ τὴν ἐκμεταλλευόταν. Ἔτσι ἡ ἀνάκρισις ἄφησε διαδοχικὰ ἐλευθέρους ὅλους τοὺς συλληφθέντας ὑπόπτους.

Παρὰ τὴ μαεστρία καὶ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλε ὁ τότε πρωτοδίκης ἀνακριτὴς κ. Μανώλης Σουργιαδάκης, δὲν μπόρεσε νὰ προσθέση τίποτε τὸ νεώτερο ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι. Ἐξέταζε καὶ ξαναεξέταζε μάρτυρας χωρὶς νὰ βγαίνη ζουμί. Μὰ ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ ρεπόρτερς ἤμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ γράφουμε στὶς ἐφημερίδες μας γιὰ τὸ μυστηριῶδες ἔγκλημα ποὺ εἶχε δώσει μεγάλη κυκλοφορία σ' αὐτὲς καὶ σὲ μᾶς κόπους καὶ μόχθους καὶ τρεχάματα μόνο. Συνήθως στὶς τέτοιες περιπτώσεις ξαναγράφουμε τὰ πράγματα κάπως διαφορετικά, προσθέτοντες λεπτομέρειες καὶ κάνομε κρίσεις γιὰ τὴν ἀξία τῶν διαφόρων μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν πειστηρίων καὶ ὅταν ἐξαντλήσωμε καὶ αὐτὴ τὴν πλευρά, καταφεύγομε στὴν κριτική. Κρίνομε δηλαδὴ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἔγκλημα, τὰ δεδομένα, τὶς ἐνέργειες τῶν ἀρχῶν καὶ βγάζομε τὰ συμπεράσματά μας. Αὐτὰ δηλαδὴ ὅλα φυσικὰ ἐφ' ὅσον ὁ δράστης παραμένει ἄγνωστος καὶ τὸ ἔγκλημα μυστηριῶδες. Ἔτσι λοιπὸν ἔκανε τὴν κριτική του ὁ συνάδελφος κ. Ζερβέας καὶ ἔτσι ἄρχισα καὶ ἐγὼ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ σταθμίζω τὰ πραγματικὰ περιστατικά, τὰ ἐντελῶς ἀποδειχθέντα ἀπὸ τὴν αὐτοψία, τὴ νεκροψία, τὴ νεκροτομὴ καὶ τὰ προκύψαντα ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι γεγονότα γιὰ νὰ βγάλω τὰ συμπεράσματά μου καὶ νὰ πῶ τί εἴδους ἔγκλημα ἦταν ἡ δολοφονία τοῦ Παχῆ καὶ ποιὸς καὶ τί πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἄγνωστος ἢ οἱ ἄγνωστοι δολοφόνοι καὶ ποιὰ ἦσαν τὰ αἴτια.

Καθὼς θυμᾶμαι ἄρχισα ἀπὸ τὰ τελευταῖα. Γιατὶ σκοτώθηκε ὁ Παχῆς ; Γιὰ νὰ ληστευθῆ ; Ὄχι. Βρέθηκαν ἄθικτα τὰ λεπτά του, οἱ σημειώσεις γιὰ τὶς μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰσπράξεις του, τὰ γραμμάτιά του. Μήπως κανεὶς τὸν ἐχθρευόταν καὶ τὸν παρέσυρε σὲ ἐνέδρα στὴν ἔρημη ἐκείνη περιοχὴ γιὰ νὰ τὸν καθαρίση ; Μὰ ὁ Παχῆς δὲν εἶχε κανένα ἀπολύτως ἐχθρό. Αὐτὸ εἶχε ἀποδειχθῆ περιτράνως. Οἰκογενειακοὶ λόγοι δὲν ὑπῆρχαν. Ἡ ἐρωτικὴ ἀντιζηλία καὶ οἱ κακόφημες γυναῖκες τοῦ καταγωγίου τῶν 5 Φ καὶ τοῦ ἄντρου ποὺ ἐλέγετο «ξενοδοχεῖον τῶν Ἀνθέων» δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀπολύτως ἀνάμιξι καὶ εἴδαμε τὸ πῶς εἶχε δημιουργηθῆ τὸ θέμα ποὺ τόσο μπέρδεψε μέρες ὁλόκληρες καὶ τὴν προανάκρισι καὶ ὕστερα τὴν τακτικὴ ἀνάκρισι. Ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποτεθῆ ὅτι εἶχε κανένα ἐχθρὸ ὁ Παχῆς δὲν θὰ ἦταν τόσο ἀφελὴς ὥστε νὰ τὸν πάρη μαζί του καὶ νὰ τὸν κουβαλήση στὴν ἐρημιὰ τῶν Γλυκῶν Νερῶν γιὰ νὰ σκοτωθῆ ἀπὸ τὸ χέρι του. Ἦταν ὅμως ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἀναμφισβήτητο ὅτι ὁ Παχῆς εἶχε σκοτωθῆ ἐνῶ ὡδηγοῦσε ἐκεῖ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ὅτι φονηὰς ἦταν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες του. Ἀπὸ ἔξω ἦταν ἀδύνατον τῶν ἀδυνάτων νὰ εἶχε ριχθῆ ἡ σφαῖρα ποὺ τὸν εἶχε ἀφήσει νεκρό. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν αὐτοψία καὶ τὴ νεκροψία εἶχε βγῆ πρῶτον ὅτι τὸ αὐτοκίνητο εἶχε ταχύτητα στὴ μηχανή του, ἄρα ἔτρεχε ὅταν ἐρρίχθηκε ὁ πυροβολισμὸς καὶ ὅτι τὸ πόδι τοῦ σωφὲρ πατοῦσε γκάζι ἐκείνη τὴ στιγμὴ καὶ ὅταν μὲ τὸν ξαφνικὸ θάνατο παρέλυσε κάθε προσπάθεια στὸ θῦμα, τὸ πεντάλ τοῦ γκαζιοῦ, μὴ ἔχοντας πιὰ ἀπάνω του τὴν πίεσι τοῦ ποδιοῦ του, πετάχθηκε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παύση ἡ τροφοδότησις τῆς μηχανῆς μὲ βενζίνα καὶ νὰ σταματήση τὸ ταξί, σὲ μιὰ ἀπόστασι ἀπὸ μερικὰ μέτρα ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου εὑρίσκετο ὅταν ἔπεσε ὁ πυροβολισμὸς ἀπάνω στὰ χωράφια. Τοῦ φόνου δὲν εἶχε προηγηθῆ οὔτε πάλη, γιατὶ δὲν ὑπῆρχαν κακώσεις στὸ πτῶμα, οὔτε ἄλλα σημεῖα, ξέσχισμα ρούχων, ἢ ἄλλο σχετικό. Ὁ Παχῆς ὡδηγοῦσε ἐκείνη τὴν τελευταία του στιγμή, ἀφοῦ βρέθηκε νεκρὸς μὲ τὰ χέρια ἀπάνω στὸ τιμόνι καὶ μὲ τὸ κεφάλι γερμένο πίσω σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε νὰ τοῦ φύγη ἡ ρεμπούμπλικα καὶ νὰ τοῦ πέση στὸ πίσω μέρος τῆς Ντότζ.

Φονηὰς λοιπὸν γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἦταν ὁ ἐπιβάτης ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες του καὶ ἐσκότωσε. Γιατί; Οὔτε γιατὶ εἶχε προηγούμενα, οὔτε γιὰ νὰ ληστέψη, οὔτε ὕστερα ἀπὸ πάλη ἢ φιλονεικία. Ἀλλὰ ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ ἐπιβάτης φονηάς; Ἀνακριτικῶς ἔβγαινε ἀπὸ τὴν κατάθεσι τοῦ σωφὲρ Ἀϊβαλιώρη ὅτι τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ τὶς 6.30 ἡ ὥρα, φάνηκαν νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὴν

ὁδὸν Ἱπποκράτους ἕνας «καθὼς πρέπει» κύριος καὶ δύο νέες γυναῖκες «καθὼς πρέπει», ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ μιὰ φοροῦσε ἄσπρα καὶ ζητήσανε ἕνα ταξί. Πήγανε νὰ μποῦνε σὲ ἄλλο καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ εἶχε ὅπως εἴπαμε βλάβη, μπῆκαν στὸ ταξὶ τοῦ Παχῆ. Ἄρα ἦταν ἄγνωστοί του καὶ πρώτη φορὰ ἔμπαιναν στ' ἀμάξι του. Πηγαίνουν στὸ Καλαμάκι στὸ κέντρο «Ζέφυρος» καὶ κάθονται σ' ἕνα τραπεζάκι γιὰ νὰ τσιμπήσουν χωρὶς νὰ καλέσουν καὶ τὸ σωφὲρ νὰ τοὺς κάνῃ παρέα. Μία ἀκόμη ἐπὶ πλέον ἀπόδειξι ὅτι δὲν γνωρίζονται οὔτε ἔχουν σχέσι μ' αὐτόν. Φεύγουν κατὰ τὶς 8 μὲ 8.15 τὸ βράδυ, ἀφοῦ ἐτσίμπησαν καὶ ἤπιαν μπύρες, καὶ ξεκινοῦνε μὲ τὸ ἴδιο ταξὶ ποὺ, κατὰ τὶς καταθέσεις τοῦ σωφὲρ Γερμανάκη καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ «Ζεφύρου» καὶ τῶν γκαρσονιῶν, ἔγραφε τότε τὸ ταξίμετρό του γύρω στὶς 80 δραχμές. Γιὰ ποῦ πῆγαν; Ἄγνωστο.

Ὥρα 9.15 τὸ ἴδιο βράδυ ὁ χωροφύλακας Λαδᾶς ἀνακαλύπτει τὴν Ντότζ μὲ ἀναμμένα τὰ φανάρια στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Σωτείρας, στὰ Γλυκὰ Νερά, μὲ σκοτωμένο τὸ σωφὲρ Παχῆ καὶ μὲ τὸ ταξίμετρο μὲ κατεβασμένη τὴ σημαίτσα του νὰ δουλεύῃ ἀκόμη καὶ νὰ γράφῃ 120 δραχμές. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Ἐγύρισε μὲ τὸν «καθὼς πρέπει» κύριο καὶ τὶς δυὸ κοπέλες στὴν Ἀθήνα, ἐπληρώθηκε, ξαναπῆρε ἄλλη κούρσα καὶ βρέθηκε μὲ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτες του στὰ Γλυκὰ Νερά; Τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον γιατὶ τὸ ταξίμετρο σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι θὰ ἔγραφε γύρω στὶς 150 μὲ 160 δραχμὲς τῆς τότε ἐποχῆς, γιατὶ ὁ Παχῆς ποὺ ἔγραφε καὶ τὴν παραμικρὴ κούρσα θὰ εἶχε γράψει κι' αὐτή, γιατὶ τὰ τόσα λεπτὰ ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν ἀπάνω του ἐνῶ ἦταν μόνο τὰ κέρματα, οἱ 98.10 δραχμές. Ἀλλὰ καὶ γιὰ ἕνα ἄλλο ἀκόμα λόγο. Γιατὶ καὶ ὁ ἀνακριτὴς γιὰ λογαριασμό του καὶ ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ ρεπόρτερς γιὰ νὰ βροῦμε μιὰ ἄκρη, ἐπήραμε ὁ καθένας μας ἕνα ταξί, ἐπήγαμε στὸ «Ζέφυρο», ἐμείναμε τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ὅση ὁ «καθὼς πρέπει» κύριος μὲ τὶς δυὸ νέες, καὶ ἐφύγαμε. Τραβήξαμε κατ' εὐθεῖαν γιὰ τὰ Γλυκὰ Νερὰ καὶ τὸ ταξίμετρο ἔγραφε 117 δραχμές. Ἄρα γιὰ νὰ γράφῃ τὸ ταξὶ τοῦ Παχῆ μετὰ τὸ φόνο του τὶς 120 δραχμές, τὴ στιγμὴ τοῦ φόνου δὲν μποροῦσαν νὰ εἶναι ἄλλοι μέσα σ' αὐτὸ παρὰ ὁ «καθὼς πρέπει» κύριος καὶ οἱ δύο κοπέλες. Καὶ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρεῖς ἦταν ὁ δολοφόνος. Μένει νὰ δοῦμε πῶς σκότωσε καὶ γιατὶ σκότωσε.

Ἀπὸ τὴν αὐτοψία, τὴ νεκροψία καὶ τὴ νεκροτομή, ἔχουμε τὰ παρακάτω δεδομένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ βγάλουμε σαφῆ, σαφέστατα μάλιστα, συμπεράσματα. Τὰ χέρια τοῦ σωφὲρ εὑρέθησαν ἀπάνω στὸ τιμόνι καὶ βαλμένη ταχύτης καὶ τὸ πόδι στὸ πεντάλ τοῦ γκαζιοῦ. Ἄρα ὁ Παχῆς ὅταν ἐβλήθη, ὡδηγοῦσε ἀμέριμνα καὶ τοῦ πυροβολισμοῦ δὲν προηγήθη, ὅπως ἀποδείξαμε, οὔτε πάλη, οὔτε κἂν φιλονεικία, ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ ἐπιχειροῦσε νὰ σταματήσῃ καὶ δὲν θὰ ὡδηγοῦσε. Ὕστερα ὅταν ἐπυροβολήθηκε μὲ «μπράουνιγκ» ἢ τέτοιου τύπου, ἐπαναληπτικὸ πιστόλι, μικροῦ διαμετρήματος, ἡ σφαῖρα τὸν βρῆκε ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὸν αὐχένα καὶ στὸ μέσο, πάνω κάτω, τοῦ ἰνιακοῦ ὀστοῦ. Ἡ σφαῖρα ρίχτηκε ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀπόστασι ὥστε τὸ τραῦμα νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ ἐπαφὴ οὔτε ἀπὸ πολὺ κοντά, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρξαν οὔτε περίκαυμα οὔτε κόκκοι ἀπὸ μπαρούτι, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ ἀπόστασι περισσότερο ἀπὸ πενῆντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου καὶ λιγώτερο ἀπὸ 1 μέτρο καὶ 20 ἑκατοστά. Τώρα αὐτὴ ἡ σφαῖρα ποὺ μπῆκε ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ἰνιακοῦ, διέσχισε τὸν ἐγκέφαλο, καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ δὲν ἦταν ἀπὸ πολὺ μεγάλη ἀπόστασι, δὲν μπόρεσε νὰ τρυπήσῃ, νὰ «διατρύσῃ» τὸ μέσον τοῦ βρεγματικοῦ, τοῦ μετωπιαίου ὀστοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖο προσέκρουσε, ἀλλὰ ἀπεστρακίσθη, δηλαδὴ ξαναγύρισε πίσω καὶ βρέθηκε στὸν τράχηλο, ἀφοῦ ἐπέρασε καὶ τὴν σπονδυλικὴ στήλη γιὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἀκαριαῖο θάνατο. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ ἀποστρακισμός, ἀλλὰ δύο σημεῖα. Τῆς εἰσόδου τῆς σφαίρας στὸ ἰνιακὸ καὶ τῆς προσκρούσεως στὸ βρεγματικό. Μὲ αὐτὰ ἔχομε τὴ διαδρομὴ τοῦ βλήματος μέσα στὸ κρανίο σαφῶς σαφέστατα ἐκ τῶν πολὺ κάτω πρὸς τὰ ἄνω. Τώρα ἂν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς προσκρούσεως στὸ ἰνιακὸ ὀστοῦν, προεκτείνωμεν, αὐτὴν τὴν ἐκ τῶν ἄνω, σημεῖο προσκρούσεως ἐπὶ τοῦ βρεγματικοῦ, πρὸς τὸ σημεῖο εἰσόδου εἰς τὸ μέσον

τοῦ ἰνιακοῦ, νοητὴν γραμμὴν ἐπὶ 50 ἑκατοστὰ μὲ 1,20 τοῦ μέτρου, ἔχομεν τὸ σημεῖο ὅπου εὑρίσκετο τὸ ἐπαναληπτικὸ πιστόλι, στὰ χέρια τοῦ φονηᾶ τὴ στιγμὴ τοῦ πυροβολισμοῦ. Μὰ τότε θὰ δοῦμε ὅτι τὸ πιστόλι αὐτὸ δὲν προτεινότανε πρὸς τὸ κεφάλι τοῦ θύματος, ὁπότε θὰ εἴχαμε τραῦμα ἀπὸ ἐπαφὴ καὶ ἄλλη τροχιὰ τοῦ βλήματος, ἀλλὰ κρατιώτανε ἀπὸ τὸν εἰς τὸ πίσω ἀπὸ τὸ σωφὲρ κάθισμα ἐπιβάτη. Αὐτὸς ἀναγκαστικὰ πρέπει νὰ τὸ κρατοῦσε ἢ ἀπάνω στὴν κοιλιά του ἢ μπροστὰ στὸ στῆθος του καὶ νὰ τὸ περιεργαζόταν. Ἴσως νὰ εἶχε βγάλει τὸν γεμιστήρα, τὴ φυσιγγιοθήκη δηλαδή, ἀλλ' ὅπως εἶναι πασίγνωστο, αὐτὰ τὰ ἀναθεματισμένα πιστόλια, ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ κλέβουν μιὰ σφαῖρα καὶ ὅταν πιάσῃ κανένας τὴ σκανδάλη, ἀνύποπτος ἀφοῦ ἔχει βγάλει τὸ γεμιστήρα, τὸ πιστόλι ἐκπυρσοκροτεῖ καὶ ἡ σφαῖρα φεύγει. Γι' αὐτὸ καὶ μὲ τὰ «μπράουνιγκ» ἢ μὲ τὰ ἴδιου τύπου πιστόλια ἔχουν γίνει ἕνα σωρὸ δυστυχήματα. Τὸ ὅτι περιεργαζόταν τὸ πιστόλι βγαίνει πιὰ ὁλοκάθαρα. Τὸ ὅτι ὁ δράστης πρέπει νὰ ἐκάθητο στὸ πίσω ἀριστερὸ κάθισμα εἶναι ἀναμφισβήτητο. Καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Παχῆ δὲν ἦταν δολοφονία ἢ φόνος ἐκ προμελέτης, ποὺ λέγαμε τότε, ἢ ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως, ὅπως λέμε τώρα, ἀλλὰ ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας. Δράστης, ἢ ὁ κύριος ὁ «καθὼς πρέπει», ἢ μιὰ ἀπὸ τὶς δύο νέες ποὺ ἦταν μαζί του. Προσωπικῶς νομίζω ὅτι ἴσως οἱ δύο νεαρὲς γυναῖκες θὰ εἶχαν βάλει στὴ μέση τὸν νέο καὶ ἑπομένως δράστης ἦταν μία ἀπὸ αὐτές.

Νὰ πῶς φαντάζομαι ὅτι θὰ συνέβη. Μετὰ τὸ Καλαμάκι ἡ τριὰς τράβηξε ποιὸς ξέρει τὸ γιατὶ καὶ γιὰ ποῦ, νὰ πάῃ πρὸς τὸ Μοσχᾶτο, πρὸς τὰ Γλυκὰ Νερά. Ὁ «καθὼς πρέπει» κύριος εἶπε ὅτι εἶχε πιστόλι καὶ τὰ κορίτσια θὰ θέλησαν νὰ τὸ δοῦν. Καὶ αὐτὸς εἴτε γεμᾶτο εἴτε ἀφοῦ ἔβγαλε τὸ γεμιστήρα, τὸ ἔδωσε σ' αὐτὴ ποὺ καθόταν στὸ πίσω ἀπὸ τὸ σωφὲρ Παχῆ κάθισμα μὲ ἀποτέλεσμα, ἐνῶ αὐτὴ τὸ περιεργαζόταν, νὰ ἐκπυρσοκροτήσῃ τὸ πιστόλι καὶ νὰ σκοτώσῃ τὸ δύστυχο τὸν Παχῆ.

Σ' αὐτὰ τὰ συμπεράσματα καταλήξαμε χωριστὰ καὶ ὁ Ζερβέας κι' ἐγώ. Κι' αὐτὰ τὰ ἐδημοσιεύσαμε καὶ τὰ παραδέχθηκε ὡς ἀπόλυτα σωστὰ καὶ ὁ ἀνακριτής. Ἄλλως τε τὸ ὅτι φονηὰς ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕνας ἀπὸ τὴν τριάδα ποὺ μπῆκε στὴ Ντότζ, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους, γιὰ νὰ πάῃ στὸ Καλαμάκι καὶ μετὰ στὰ Γλυκὰ Νερά, εἶναι ὁλοφάνερο. Ἂν ἦταν ἀθῶοι, ὕστερα ἀπὸ ὅλο τὸν θόρυβο, ποὺ ἔγινε τόσες μέρες ἀπὸ τὴς ἐφημερίδες, ἔπρεπε νὰ παρουσιασθοῦν καὶ νὰ ποῦν ποῦ εἶχαν ἀφήσει τὸ ταξὶ μὲ τὸ ὁποῖο ἔκαναν τὸν ἀπογευματινὸ περίπατό τους. Καὶ μόνο τὸ ὅτι δὲν παρουσιάσθηκαν ἀποδεικνύει ἐντελῶς καὶ ἀπόλυτα τὴν ἐνοχή τους.

Τώρα ποιοὶ ἦσαν αὐτοί; Μυστήριο. Ἔγιναν ἔρευνες γιὰ τὸν «καθὼς πρέπει κύριο» καὶ γιὰ τὶς δυὸ κοπέλες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἡ μία φοροῦσε ἄσπρα καὶ σ' ὅλη τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους καὶ στὶς παρόδους της ὅπου μποροῦσαν νὰ κατοικοῦν καὶ νὰ εἶχαν βγῆ ἀπὸ τὸ σπίτι τους ἐκείνη τὴν ἀπογευματινὴ ὥρα καὶ στὸ Μοσχᾶτο μήπως ἐπήγαιναν νὰ ἐπισκεφθοῦν καμμιὰ γνωστή τους οἰκογένεια, ἀλλὰ δὲν βρέθηκε τίποτε. Ὁ φονηὰς τοῦ Παχῆ δὲν πιάστηκε ποτέ. Μιὰ φορὰ ὅμως δὲν ἦταν, δὲν μποροῦσε νὰ ἦταν δολοφονία, ἀλλὰ φόνος ἀπὸ ἀμέλεια.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΦΩΤΟΦΡΑΚΤΗΣ (ΚΛΕΙΣΤΡΟΝ) — ΕΚΘΕΣΙΣ

Μετὰ τὸν φακόν, τὸ σημαντικώτερον ἐξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς εἶναι ὁ φωτοφράκτης (Κλεῖστρον). Ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου σπουδαίως συντελεῖ εἰς τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς εἰκόνος. Ὁ φωτοφράκτης ἀποτελεῖ, εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις, ἓν ἐξάρτημα μὲ τὸν φακόν. Διὰ τοῦ ἐν λόγω ὀργάνου ρυθμίζεται, κατὰ τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας, ἡ χρονικὴ διάρκεια τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον διερχόμενον διὰ τοῦ φακοῦ, προσβάλλει τὸ φίλμ. Ἡ ἔκθεσις τοῦ φίλμ εἰς τὸ φῶς εἶναι συνδυασμός: α) τῆς ποσότητος τοῦ φωτός, ἡ ὁποία θὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ φακοῦ καὶ τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ρυθμίσωμεν διὰ τοῦ διαφράγματος καὶ β) τῆς χρονικῆς διαρκείας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸ φῶς νὰ διέλθῃ μέσω τοῦ φακοῦ. Ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς διελεύσεως τοῦ φωτὸς μέσω τοῦ φακοῦ καὶ ἡ προσβολὴ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ φίλμ εἶναι γνωστὴ ὡς «χρόνος ἐκθέσεως». Οἱ περισσότεροι φωτοφράκται σημειώνουν τὸν χρόνον «πόζας» διὰ κεφαλαίων γραμμάτων (T.Z.B.). Τὸ γράμμα (Z) (Τσάϊτ) σημαίνει χρόνος (Γερμανικά), ὅπως καὶ τὸ (T) (Τάϊμ) (Ἀγγλικά).

Ὅταν πιέσωμεν τὸ κομβίον τῆς μηχανῆς, ἀνοίγει τὸ διάφραγμα καὶ δὲν κλείνει ἂν δὲν τὸ πιέσωμεν καὶ διὰ τελευταίαν φοράν. Ὁ χρόνος οὗτος χρησιμοποιεῖται, ὅταν ὁ φωτισμὸς εἶναι πολὺ ὀλίγος. Ἡ μηχανὴ δέον νὰ εἶναι ἐπὶ τρίποδος κλπ.

Τὸ γράμμα (B) εἶναι κληρονομία παλαιοῦ τύπου φωτοφράκτου. Ἀνοίγει τὸ διάφραγμα καὶ παραμένει ἀνοικτόν, ἐφ' ὅσον πιέζωμεν τὸ κομβίον ἂν δὲ τὸ ἀφήσωμεν κλείνει ἀμέσως.

Τὸ γράμμα (M) χρησιμοποιεῖται διὰ τοὺς κλασματικοὺς χρόνους, δηλαδὴ ἀπὸ 1'' μέχρι τοῦ 1/1500''.

Αἱ ἁπλαῖ μηχαναὶ ἔχουν συνήθως φωτοφράκτην ἀπὸ 1/20'' μέχρι 1/50''. Οἱ φωτοφράκται διαφράγματος ἔχουν ἀνωτάτην ταχύτητα μέχρι 1/500''. Οἱ φωτοφράκται ἐπιπέδου ἑστίας (κουρτίνα) φθάνουν μέχρι τοῦ 1/1500''. Οὗτοι συνήθως κατασκευάζονται ἀπὸ νάϋλον, ἐλαστικόν, πυκνὸν μαῦρον ὕφασμα, ἢ λεπτὸν μέταλλον (Kondax) καὶ κινοῦνται κατὰ μῆκος ἢ κατὰ πλάτος (Kondax) καὶ σχεδὸν ἐν ἐπαφῇ μὲ τὸ ἐντὸς τῆς μηχανῆς φίλμ.

Τὰ περισσότερα φωτογραφικὰ προϊόντα τῶν μεγάλων φωτογραφικῶν οἴκων ἔχουν ἓν πάρα πολὺ μεγάλο πλεονέκτημα, ὀνομαζόμενον εἰς τὴν τεχνικὴν διάλεκτον τῶν φωτογράφων ἐλαστικότης, ἥτις μᾶς ἐπιτρέπει νὰ δίδωμεν δύο ἢ καὶ τρεῖς φορὰς περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον φῶς ἀπ' ὅ,τι χρειάζεται εἰς τὸ φίλμ χωρὶς νὰ καταστρέψωμεν τὴν εἰκόνα. Εἰς τὴν ἰδιότητα ταύτην τῶν φίλμς ὀφείλεται καὶ τὸ ὅτι οἱ περισσότεροι ἐρασιτέχναι κατορθώνουν καὶ λαμβάνουν καλὰς φωτογραφίας καὶ οὐχὶ εἰς τὰς γνώσεις των.

Λουτρὰ ἐμφανίσεως βόρακος (λεπτόκοκκος)

Ὕδωρ	800	CMC (κυβικὰ ἑκατοστόμετρα)
Μετόλ	2	γραμ.
Σουλφὶτ ἄνυδρο	100	»
Ὑδροκινόνη	4	»
Βόραξ	2	»

Αἱ οὐσίαι διαλύονται ἐντὸς χλιαροῦ ὕδατος μὲ τὴν σειρὰν μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμέναι καὶ μετὰ τὴν πλήρη διάλυσιν τῆς πρώτης, ἀκολουθεῖ ἡ

δευτέρα. Μετὰ τὴν διάλυσιν ὅλων, ρίπτομεν ἄλλα 200 C.M.C. κ.ἑκ. ὕδατος (δὲν βλάπτει ἂν δὲν εἶναι χλιαρὸν πλέον) καὶ συμπληρώνομεν τὰ 1.000 κ.ἑκ. ὕδατος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχει ὑπολογισθῆ ἡ διάλυσις τῶν ἀναφερθεισῶν οὐσιῶν. Μετὰ ταῦτα, ρίπτομεν τὴν διάλυσιν ἐντὸς φιάλης τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἀναταράσσωμεν ἰσχυρῶς, σφραγίζομεν καὶ χρησιμοποιοῦμεν μετὰ 24 ὥρας. Ἐὰν θέλωμεν μικροτέραν ποσότητα, δηλαδὴ ἥμισυ κιλόν, χρησιμοποιοῦμεν τὸ ἥμισυ τῶν οὐσιῶν κ.ο.κ. Θερμοκρασία 18—20°C. φίλμς ρὸλ-φίλμ διαρκ. ἐμφανίσ. 7. λεπτὰ 35 μ.μ. 12 λεπτά.

Ἐμφάνισις λεπτόκοκκος φίλμ

1) Ὕδωρ	800 κ. ἑκ.	
2) Μετὸλ	4 γραμ.	
3) Σουλφὶτ ἄνυδρον	100 »	
4) Καρμπονὰτ σόντιουμ ἄνυδρον	5 γρ.	(ἀνθρακικὸν νάτριον ἄνυδρον)
5) Μπρομιοὺρ ποτάσιουμ	2 γρ.	(βρωμιοῦχον κάλιον)
6) Συμπλήρωμα ὕδατος	200 C.M.C.	

φὶλμ 35 μ.μ. 4—5 λεπτὰ θερμοκρασία 20°C.

Λουτρὸν στερεώσεως (Φιξὰζ) (Ὑποσουλφὶτ)

1) Ὕδωρ	1000 C.M.C.	
2) Ὑποσουλφὶτ	250 γραμ.	(ὑποθειῶδες νάτριον)
3) Μεταμπισουλφὶτ	25 »	(μεταδιθειῶδες κάλιον)

Τὸ θέρος προστίθενται καὶ 15 γρ. στύψεως (στυπτηρία καλίου) διὰ νὰ ἀποφεύται ὁ κίνδυνος τῆς ρυπάνσεως τοῦ φὶλμ ἢ τῶν φωτογραφιῶν.

Λουτρὸν (ἐμφάνισις) θετικῶν φωτογραφιῶν

1) Μετὸλ	1 1/2 γρ.	Ὕδωρ C.M.C. (1 κιλὸν)	
2) Σουλφὶτ	25 »		
3) Ὑδροκινόνη	6 »		
4) Καρμπονὰτ	40 »	ἀνθρακικὸν νάτριον	
5) Μπρομιοὺρ	1 »	βρωμιοῦχον κάλιον	

Ἐμφάνισις φωτογραφιῶν τὸ θέρος

1) Μετὸλ	2	γρ.	Ὕδωρ ἓν κιλὸν (1000 C.M.)
2) Σουλφὶτ	35	»	
3) Ὑδροκινόνη	5	»	
4) Καρμπονὰτ	25	»	(ἀνθρακικὸν νάτριον)
5) Μπρομιοὺρ	1	»	(βρωμιοῦχον κάλιον)

Κατὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἀνωτέρω ἐμφανίσεως, ρίπτομεν εἰς τὴν λεκάνην ἓν ποτήριον ἐμφανίσεως καὶ ἓν ποτήριον ὕδατος καὶ οὕτω ἀραιώνομεν τὴν ἐμφάνισιν, κατὰ 50%.

ΠΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΓΕΝΙΚΑ

Δὲν ἀρκοῦν αἱ γνώσεις τῆς ὀπτικῆς, τῆς χημείας ἢ αἱ τεχνικαὶ λεπτομέρειαι τοῦ μηχανισμοῦ τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς, διὰ νὰ δυνηθῆ τις νὰ λάβη μίαν καλὴν φωτογραφίαν. Δι' ἕκαστον εἶδος φωτογραφίας, μεσολαβοῦν πολλοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ὀλίγον ἢ πολὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τοῦ φωτογραφοῦντος, τὰς γνώσεις του περὶ τὴν αἰσθητικὴν καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἔμψυχον καὶ ἀπὸ τὰς γνώσεις τῆς ψυχολογίας καὶ τῶν ἀντιδράσεών των. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ φωτογραφίαι, αἱ ὁποῖαι περιέχουν ἀνθρώπινον στοιχεῖον, παρουσιάζουν πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἀλλ' αἱ πλέον καλαὶ ἐξ αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι πάντα ἀρέσουν, εἶναι αἱ φωτογραφίαι τῶν παιδιῶν.

Πᾶς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ φωτογραφῆ, παραδέχεται ἀνεπιφυλάκτως ὅτι τὰ παιδιὰ εἶναι τὰ πλέον φυσικὰ καὶ τὰ πλέον φωτογενῆ ἀντικείμενα, διότι

αἱ ἐκδηλώσεις των εἶναι φυσικαὶ καὶ ἡ μηχανὴ μόνον πραγματικότητα δύναται νὰ ἀποδώσῃ. Δὲν λέγει ποτὲ ψέμματα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἴδιος ὁ φωτογράφος κατασκευάσῃ ψευδεῖς παραστάσεις, ὁπότε βεβαίως ὁ φακὸς δὲν δύναται νὰ ἀντιδράσῃ. Ἐὰν πάρετε ἕνα ἀγοράκι μὲ καθαρὰ ροῦχα καὶ τὸ βάλετε νὰ σταθῇ ἀξιοπρεπῶς διὰ νὰ φωτογραφηθῇ, ἡ φωτογραφία αὐτὴ θὰ εἶναι μᾶλλον ἀφύσικος. Τὰ παιδιά, ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένας μεταβατικὰς ἐποχὰς τῆς ἀναπτύξεώς των, ἔχουν στάσεις, κινήσεις καὶ ἐκφράσεις φυσικὰς καὶ αὐθορμήτους. Πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν ὥστε τὸ παιδὶ νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸν φακὸν τὴν φυσικότητα καὶ τὸν αὐθορμητισμόν του. Τὸ μεγαλύτερον μυστικὸν διὰ μίαν ζωντανὴν φωτογραφίαν εἶναι νὰ ἐνθαρρύνετε ὅλους, ἀλλ' ἰδιαιτέρως τὸ παιδί, ὥστε νὰ συμπεριφερθῇ φυσιολογικά. Ἀφήσατέ το ἐλεύθερον νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει. Προσποιηθεῖτε ὅτι δὲν τὸ προσέχετε, διότι θὰ χάσῃ τὴν φυσικότητά του. Μὴν ἐπεμβαίνετε εἰς τὰ παιγνίδια του ἢ τὰς κινήσεις του, παρὰ μόνον ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος δι' αὐτὸ τὸ ἴδιον ἢ διὰ τὴν μηχανήν σας. Καλὸν εἶναι πρὶν ἢ ἀρχίσετε, νὰ ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὸν χῶρον τῆς φωτογραφίας τὴν μαμά, τὴν γιαγιὰ κ.λ.π., διότι θὰ κτενίσουν, θὰ φορέσουν τὰ καλά του κλπ. καὶ γενικῶς θὰ τὸ κάνουν νὰ ἀπολέσῃ τὸν παιδικὸν αὐθορμητισμόν του. Πρέπει νὰ ὁπλισθῆτε μὲ πάρα πολὺ μεγάλην ὑπομονήν. Μὴ βιάζεσθε καὶ μὴν ὑποδεικνύετε εἰς τὸ παιδὶ τὴν στάσιν ἢ τὴν ἔκφρασιν τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ πάρῃ. Ἀπασχολήσατέ το μὲ κάτι τὸ ὁποῖον τοῦ ἀρέσει. Δώσατέ του κάτι νὰ παίζῃ. Δὲν πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ προσέχετε. Καὶ νὰ εἶσθε πάντα ἕτοιμος. Τὰ παιδιὰ ἀλλάσσουν διαρκῶς ἐκφράσεις καὶ στάσεις. Ὁ ὀφθαλμός σας πρέπει νὰ εἶναι συγχρονισμένος μὲ τὴν χεῖρα σας ἐπάνω εἰς τὸ κομβίον τῆς μηχανῆς. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἰδῇ ὁ ὀφθαλμός σας εἶναι φευγαλέον. Δὲν πρέπει νὰ ἀπολέσητε τὴν εὐκαιρίαν. Ἂν θέλετε νὰ φωτογραφήσετε γυμνὰ παιδάκια, ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται καλῶς εἰς τὸ μπάνιο του ἢ πλησίον τῆς θαλάσσης. Μὴ φοβᾶσθε νὰ φωτογραφήσετε ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἥλιον. Αἱ φωτογραφίαι (κόντρα λουμιὲρ) παρουσιάζουν εἰς τὰς ἐν λόγω περιπτώσεις πλεονεκτήματα, αἰσθητικὰ καὶ πρακτικά. Αἰσθητικά, διότι δίδουν ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα καὶ τὴν περιβάλλουν μὲ τὸ περίγραμμα τοῦ σώματος, ἐπιπροσθέτως δίδουν μαλακὰς σκιὰς εἰς τὸ πρόσωπον. Τὸ πρακτικὸν πλεονέκτημα εἶναι ὅτι τὰ παιδιὰ αἰσθάνονται ἄνεσιν μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν σκιὰν παρὰ πρὸς τὸν ἥλιον. Προσοχὴ ὅμως νὰ μὴ πίπτουν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ τοῦ φακοῦ τῆς μηχανῆς σας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι ἀπαραίτητον ἀπολύτως τὸ παρασολέϊγ. Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον νὰ φαίνηται πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ παιδιοῦ. Αἱ ἐν λόγω φωτογραφίαι, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν σκηνὰς ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ, χωρὶς τὴν «ταυτότητα τοῦ προσώπου», μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀποκτοῦν πολὺ μεγαλυτέραν ἀξίαν διὰ τοὺς γονεῖς. Ἀποφεύγετε νὰ φωτογραφῆτε τὴν μεσημβρίαν. Ὁ ἥλιος εἶναι πολὺ δυνατὸς καὶ κατακόρυφος καὶ δημιουργεῖ σκληρὰς σκιάς, ἰδίως κάτωθι τῶν ὀφθαλμῶν. Δύνασθε νὰ ἐλαττώσητε τὸ μειονέκτημα τοῦτο, ἂν χρησιμοποιήσητε ἕνα ἀνταυγαστῆρα, μίαν ἐφημερίδα, ἓν λευκὸ σανίδι κλπ. ἢ ἂν πλησιάσητε εἰς ἕνα λευκὸν τοῖχον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἀνταναμλάσεώς του μαλακώνει τὰς σκιάς. Ἐπίσης ἂν ἐμφανίζετε μόνοι σας τὰ φίλμς, ὑπερφωτίσατε, δηλαδὴ περισσότερον χρόνον ἀπὸ τὸν κανονικὸν καὶ ἐλαττώσατε τὸν χρόνον τῆς ἐμφανίσεως. Αἱ σκιαὶ θὰ ἐμφανισθοῦν μαλακαί. Νὰ ἀποφεύγετε τὰ παρδαλὰ καὶ συγκεχυμένα φόντα. Δύνασθε νὰ μειώσετε τὸ κακὸν ἑνὸς ἄσχημου φόντου ρυθμίζοντες τὴν ἀπόστασιν τοῦ φακοῦ σας ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὰ χείλη, μὲ ἀνοικτὸν διάφραγμα, ὥστε τὰ ὀπίσω σημεῖα νὰ εἶναι συγκεχυμένα. Ὁ οὐρανὸς εἶναι θαυμάσιον φόντο καὶ ἕνα κίτρινον φίλτρον θὰ ἐμφανίσῃ ὡραῖα τὰ σύννεφα.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΛΗΨΕΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Αἱ ἐν λόγω ὁδηγίαι βασίζονται: α) εἰς τὰς διαφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας, δηλαδὴ πρωία, μεσημβρία, ἀπόγευμα, β) εἰς τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους, γ) εἰς τὰς

διαφόρους ἐντάσεις τοῦ φωτὸς καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ καὶ δ) εἰς τὰ διάφορα φωτογραφημένα ἀντικείμενα, δηλαδὴ φωτεινὰ ἢ σκοῦρα.

Πίναξ 1
Ταχύτης πλακῶν καὶ φίλμς

Scheiner	H J D	Weston	Παράγων
33	5.00	100	0
30	2.500	50	2
27	1.200	25	4
24	600	12	6
21	300	6	8
18	150	3	10

Πίναξ 2
Θέρος. Ἐννοεῖται ἡ μεταβολὴ τῆς ὥρας τὸ θέρος

Μῆνες	12–2	11–15	10–16	9–17	8–18	17–19	6–20	Μῆνες
Ἰούνιος	0	0	1	2	3	4	6	Ἰούνιος
Μάϊος	0	1	1	2	3	4	6	Ἰούλιος
Ἀπρίλιος	1	1	2	3	4	6	–	Αὔγουστος
Μάρτιος	2	2	3	4	7	–	–	Σεπτέμβριος
Φεβρουάριος	3	4	5	7	–	–	–	Ὀκτώβριος
Ἰανουάριος	4	5	7	9	–	–	–	Νοέμβριος
Δεκέμβριος	4	6	8	–	–	–	–	Δεκέμβριος

Πίναξ 2Α
Ὧραι Γκρίνουϊτς

Μῆνες	11–23	10–14	9–15	8–16	7–17	6–18	5–19	Μῆνες
Ἰούνιος	0	0	1	2	3	4	6	Ἰούνιος
Μάϊος	0	1	1	2	3	4	6	Ἰούλιος
Ἀπρίλιος	1	1	2	3	4	6	–	Αὔγουστος
Μάρτιος	2	2	3	4	7	–	–	Σεπτέμβριος
Φεβρουάριος	3	4	5	7	–	–	–	Ὀκτώβριος
Ἰανουάριος	4	5	7	9	–	–	–	Νοέμβριος
Δεκέμβριος	4	6	8	–	–	–	–	Δεκέμβριος

Πίναξ 3
Φῶς

Ἥλιος μὲ λευκὰ σύννεφα	0
Ἥλιος μὲ καθαρὸν κυανοῦν (μπλὲ) οὐρανὸν	1
Ἥλιος, ἀλλὰ ἀδύνατον φῶς	3
Ἥλιος κεκαλυμμένος ἀπὸ σύννεφα	4
Νέφωσις	5
Βαρεῖα νέφωσις	7 ἢ περισσότερον

Πίναξ 4

Φωτογραφικὰ ἀντικείμενα

Σύννεφα, ἀνοικτὴ θάλασσα, μεγάλη ἀπόστασις.	0
Ἐκτεταμένον τοπίον, ἀνοικτὴ ἀκρογυαλιά, ποταμὸς ἢ χιονοσκεπὴς τοποθεσία.	2
Τοπίον, φῶς ἀπὸ φόντο, ἀνοικτοὶ δρόμοι ἄνευ ἄλλων ἀντικειμένων, ὑψηλὰ κτίρια.	4
Ὁλόσωμος φωτογράφησις ἀτόμου ἢ ὁμάδων εἰς ἀνοικτὸν χῶρον, φωτεινὰ κτίρια, καλῶς φωτιζόμεναι σκηναὶ ἐπὶ ὁδῶν, δένδρα εἰς ἀνοικτὸν χῶρον.	6
Σκιαζόμενα κτίρια ἢ ὁμάδες, κακῶς φωτιζόμεναι σκηναὶ ἐπὶ ὁδῶν, ἄτομα ἢ ζῶα πλησίον μηχανῆς, δένδρα μὲ βαθείας ἀποχρώσεως φύλλα.	8
Ἐξωτερικὰ πορτραῖτα ὑπὸ ἐλαφρὰν σκιάν, ἀλλὰ κακῶς φωτιζόμενα.	10
Πολὺ σκότος πλησίον ἀντικειμένου, πορτραῖτα εἰς σκιάν.	12
Βαθεῖα σκιὰ κάτωθι δένδρων, ἐσωτερικὰ πορτραῖτα πλησίον παραθύρων, ἄνευ ἀντανακλωμένου φωτός.	15 ἢ περισσότερα

Πίναξ 5

Διαφράγματα

F 2	0	F 3.5	3	F 5.6	6	F 11	10
F 2.5	1	F 4	4	F 6.3	7	F 22	12
F 2.8	2	F 4.5	5	F 8	8	F 22	14

Πίναξ 6

Χρόνος ἐκθέσεως

Ἀριθμὸς	Χρόνος ἐκθέσεως	Ἀριθμὸς	Χρόνος ἐκθέσεως	Ἀριθμὸς	Χρόνος ἐκθέσεως
13	1/1000″	24	1/20″	35	2
14	1/700 ″	25	1/15″	36	3
15	1/500 ″	26	1/10″	37	4
16	1/350 ″	27	1/8 ″	38	6
17	1/200 ″	28	1/6 ″	39	8
18	1/150 ″	29	1/4 ″	40	12
19	1/100 ″	30	1/3 ″	41	16
20	1/75 ″	31	1/2 ″	42	24
21	1/50 ″	32	3/4 ″	43	32
22	1/40 ″	33	1 ″	44	48
23	1/30 ″	34	1 1/2″	45	64

Π ί ν α ξ τ α χ ύ τ η τ ο ς φ ί λ μ ς
Μέγεθος 35 μ.μ.

Παράγων 0	Κόντακ σοῦπερ Χ Χ Σέλο Η.Ρ.3
Παράγων 2	Γκεβαὲρτ πανχρωμόζα, κόντακ βεριχρώμ, πλιούς Χ, σοῦπερ Ζ, Σέλο σελοχρώμ.
Παράγων 4	Γκεβαὲρτ κανονικόν, σοῦπερ χρὼμ πανχρωμόζα, Κόντακ κανονικὸν—νορμὰλ—πανατομὶκ Χ, σέλο ὀρθὸ σέλο FP σέλο F P 3.
Παράγων 6	Κόντακ EF πανχρωματικὸν Ἴλφορδ μικρογκρέν.
Παράγων 8	Κόντακ κοντοχρὼμ καὶ μικροφίλμ.

ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

Ὁ τρόπος χρήσεως τῶν πινάκων εἶναι ἁπλοῦς. Ἀπὸ ἕκαστον πίνακα, ἀναλόγως τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου κλπ. λαμβάνεται εἷς ἀριθμός, εἰς τὸ τέλος δὲ προστίθενται ὅλοι καὶ ὁ ἀριθμὸς ὅστις εὑρίσκεται μετὰ τὴν ἄθροισιν αὐτῶν, τίθεται ἔναντι τοῦ ὁμοίου πρὸς αὐτὸν ἀριθμοῦ τοῦ πίνακος 6 καὶ οὕτω εὑρίσκομεν τὸν χρόνον ἐκθέσεως εἰς δευτερόλεπτα ἢ δέκατα τοῦ δευτερολέπτου. Τὸν ἀριθμὸν τῆς ταχύτητος τοῦ φίλμ, λαμβάνομεν ἀπὸ τὸν σχετικὸν πίνακα, ἂν δὲν ὑπάρχῃ δὲ ὅμοιος, τότε τὸν λαμβάνομεν ἀπὸ τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 πίνακα εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχουν ἀριθμοὶ ταχύτητος φίλμς ἢ πλακῶν. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τοὺς πίνακας 2 καὶ 2α. Ὁ πίναξ 2 δεικνύει τοὺς χρόνους ἐκθέσεως τῆς θερινῆς περιόδου, δηλαδὴ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ὥρας κατὰ μίαν ἢ δύο ὥρας ἐνωρίτερον. Διὰ τὰς λοιπὰς ἐποχὰς χρησιμοποιοῦμεν τὸν πίνακα «Γκρίνουϊτς», δηλαδὴ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2α. Οἱ πίνακες 3 καὶ 4 δὲν χρήζουν ἑρμηνείας. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι μία καλῶς φωτιζομένη ὁδὸς πρόκειται νὰ φωτογραφηθῇ μὲ φίλμς Κόντακ πλιούς —Χ, δηλαδὴ ταχύτητος 29 scheiner, περὶ τὴν 16ην ὥραν μιᾶς ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν εἶναι πολὺ ἰσχυρόν, λόγω ἐλαφρᾶς νεφώσεως. Τὸ θέρος συνήθως χρησιμοποιοῦμεν μικρὰ διαφράγματα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν βάζομε (F.6.3.).

Συμφώνως μὲ τὰ ἀνωτέρω δεδομένα, οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ λάβωμεν ἀπὸ τοὺς διαφόρους πίνακας εἶναι οἱ ἑξῆς: Ταχύτης φίλμ 29 ἄρα (2) ὥρα ἡμέρας 10–16 θέρος ἄρα (2) διὰ τὰς λοιπὰς ἐποχὰς ὥρα Γκρίνουϊτς 8 = 16 ἄρα (3). Φῶς οὐχὶ δυνατὸν ἄρα (3) ὁδὸς καλῶς φωτιζομένη ἄρα (6) καὶ διάφραγμα F 6.3 = (7). Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν λόγω ἀριθμῶν μᾶς δίδει τὸν ἀριθμὸν (20) καὶ οὕτω ὡς χρόνον ἐκθέσεως, πρέπει νὰ βάλωμε τὸ 1/75″, διότι εἰς τὸν πίνακα 6 καὶ ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ 20 εὑρίσκεται τὸ 1/75″. Ἴσως τὸ 1/75″ νὰ μὴν εἶναι ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τῆς μηχανῆς μας, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν θὰ ὑπάρχῃ τὸ 1/50″ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης τὸ 1/100″. Εὐκολονόητον εἶναι ὅτι ὁ χρόνος τοῦ 1/75″ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῶν δύο χρόνων.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΣ ΘΥΣΙΕΣ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

Μετὰ τὴν Κέρκυρα καὶ τὴ Πάτρα, σειρὰ εἶχε ὁ Πειραιεὺς γιὰ τὴν ἀστυνόμευσί του ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων. Γι' αὐτὸ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Βρεταννικῆς Ἀποστολῆς (μακαρίτης) Σὲρ Φρειδερῖκος Χαλλίντεϋ, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1923, διέταξε τὸν διοικητὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς Σλόμαν, μέλος κι' αὐτὸς τῆς Βρεταννικῆς Ἀποστολῆς, νὰ δώσουν ἐξετάσεις οἱ μαθηταὶ τῆς τετάρτης περιόδου. Πάνω ἀπὸ τετρακόσιοι μαθηταὶ ἀποτελούσαμε τὴν τετάρτη περίοδο. Δώσαμε ἐξετάσεις κι' ὅσοι πετύχαμε, πήραμε μὲ τὴ σειρά μας τὸν ἀριθμὸ μητρώου. Ἤλθα στὴ πρώτη εἰκοσάδα καὶ μοῦ δόθηκε ἀριθμὸς μητρώου 684.

Καὶ τὸ πρωὶ τῆς 23 Ἀπριλίου 1923, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς Σλόμαν ἔδωσε διαταγὴ νὰ βγοῦμε στὸ μεγάλο περίβολο τοῦ φρουρίου, ὅπου ἐστεγάζετο ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή, γιὰ νὰ δώσουμε τὸν ὅρκο.

Ὁ Σλόμαν, οἱ καθηγηταὶ κ. Σαμπάνης, ὁ μετέπειτα σεβαστὸς ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος, ὁ κ. Κυρίτσης, κι' ἄλλοι, πῆραν θέσεις στὸ κέντρο τοῦ ἡμικυκλίου ποὺ ἐσχηματίσαμε καὶ παρακολούθησαν τὴν τελετὴ τῆς ὁρκομωσίας.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς, ὁ διοικητὴς Σλόμαν ἐξεφώνησε σύντομο λόγο, ποὺ μᾶς τὸν μετέφρασε ὁ διερμηνεύς του.

Τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα λόγια του ἀντηχοῦν ἀκόμα στ' αὐτιά μου.

«Κύριοι, μᾶς εἶπε, εἶσθε νέοι μὲ σφρῖγος καὶ διάθεσι, καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ ἐργασθῆτε μὲ ζῆλο στὸ ἐπάγγελμα ποὺ διαλέξατε, Θὰ ἀντιμετωπίσετε κινδύνους, θὰ ἔχετε εὐθῦνες ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, μὰ ἐδῶ στὴ Σχολὴ ἐμάθατε τόσα πολλά, ποὺ θὰ μπορῆτε νὰ βγαίνετε ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα ποὺ θὰ σᾶς παρουσιάζωνται.

Προορίζεσθε γιὰ τὴν ἀστυνόμευσι τοῦ Πειραιῶς. Εἶναι μεγάλη πόλις καὶ σὰν μεγάλο μεσογειακὸ λιμάνι ἔχει ἄφθονο ὑπόκοσμο καὶ πολλοὺς κακοποιούς. Γιὰ νὰ ἐμπεδώσετε τὴν τάξι καὶ νὰ δώσετε τὴν ἀσφάλεια στοὺς κατοίκους, θὰ κουρασθῆτε, θὰ κινδυνεύσετε, μὰ στὸ τέλος πιστεύω πὼς θὰ ἐπιβληθῆτε».

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ὁ διοικητὴς τελείωσε τὸ λόγο του καὶ μᾶς εὐχήθηκε καλὴ τύχη καὶ καλὴ σταδιοδρομία στὸν καινούργιο πολιτισμένο Ἀστυνομικὸ Σῶμα.

Τὴν ἑπομένη κιόλας ἡμέρα, ντυμένοι μὲ ὁλοκαίνουργες μαῦρες στολές, μπήκαμε στὸ καράβι τῆς γραμμῆς ποὺ μᾶς ἔφερε στὸν Πειραιᾶ. Σοβαροὶ καὶ ἀξιοπρεπεῖς προχωρούσαμε στοὺς δρόμους τῆς πόλεως. Ὁ κόσμος μᾶς κοίταζε μὲ περιέργεια καὶ θαυμασμό, καὶ πολλοὶ μᾶς μιλοῦσαν ἀγγλικά.

—Ὄχι κύριοι, ἀπαντούσαμε, δὲν εἴμαστε ξένοι, εἴμαστε Ἕλληνες, ἡ καινούργια Ἀστυνομία.

Καὶ τὴν 28ην Μαΐου τοῦ 1923, μετὰ τὴν ἱστορικὴ κι' ἐπιβλητικὴ παρέλασι ποὺ ἐκάναμε στὸ κεντρικὸ δρόμο τοῦ Πειραιῶς, στὴ σημερινὴ λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς παρέδωσε τὴν πόλι στὸν πρῶτο ἀστυνομικὸ διευθυντή, τὸν μετέπειτα σεβαστὸ Ἀρχηγὸ τοῦ Σώματος κ. Ἰωάννην Καλυβίτην.

Τριακόσιοι περίπου ἀστυνομικοὶ ἐπανδρώσαμε τὰ Τμήματα ποὺ παρελάβαμε ἀπὸ τὴν Χωροφυλακή. Τὸ Α' μὲ διοικητὴ τὸν Ἀστυνόμον κ. Γεώργιον Κιόλαν, τὸ Β' μὲ τὸν Ἀστυνόμον (μακαρίτην) Γεώργιον Πηρουνάκην, τὸ Γ' μὲ τὸν Ἀστυνόμον (μακαρίτην) Ἐμμ. Σπανάκην, τὸν Ἀστυνομικὸν Σταθμὸν Καστέλλας, τὸ σημερινὸ Δ' Τμῆμα μὲ τὸν Ὑπαστυνόμον κ. Ἀλέξανδρον Φούφαν, καὶ τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν μὲ διοικητὴ τὸν Ἀστυνόμον κ. Παναγιώτην Καλκάνην, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἐτοποθέτησε ἡ Διεύθυνσις.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια εἶχε στεγασθῆ στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Χαριλάου

Τρικούπη καὶ Κολοκοτρώνη κι' ἀπὸ ἐκεῖ ἄρχισαν νὰ ἐξαπολύωνται τὰ «λαγωνικὰ» γιὰ τὴν ἀναζήτησι κι' ἀνακάλυψι τῶν ἀνθρώπων τῆς παρανομίας.

Δουλέψαμε σκληρὰ δίχως ἀνάπαυσι, δίχως σταμάτημα. Δὲν μᾶς τὸ ἐπέβαλαν οἱ προϊστάμενοι, ἐνεργούσαμε καὶ μὲ δική μας πρωτοβουλία, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὶς ὁδηγίες ποὺ μᾶς ἔδιναν οἱ προϊστάμενοί μας, γιὰ ν' ἀπαλλάξωμε τὸ γρηγορώτερο τὴν πόλι ἀπὸ τὸ μίασμα τῶν κακοποιῶν.

Χάθηκαν καὶ οἱ ἐκβιαστὲς ποὺ τριγύριζαν στὰ ἀπόμερα σημεῖα καὶ ἐπετίθεντο στὰ ἐρωτικὰ ζευγάρια. Ἀκόμα καὶ οἱ χασισοπότες ἐγκατέλειψαν τοὺς «ντεκέδες» ἀπὸ τὴν πόλι τοῦ Πειραιῶς, τοὺς καμουφλαρισμένους σὲ καφενεδάκια μὲ βρώμικη καὶ σαραβαλιασμένη ἐπίπλωσι καὶ μὲ τὸν ἀπαραίτητο μπαγλαμὰ κρεμασμένο διακριτικὰ στὸν τοῖχο γιὰ νὰ συνοδεύῃ μὲ τὶς χορδές του τοὺς καϋμοὺς τοῦ χαλκοπράσινου πελάτη, ὅταν «μαστουρωμένος» ζοῦσε ἐκεῖ μέσα τὸν ψεύτικο παράδεισό του. Τέτοιοι «ντεκέδες» ἦταν τότε τοῦ Τζουάνου, τοῦ περιβόητου κακοποιοῦ στὸ Καστράκι, τὸ παλιὸ πυροβολεῖο, ἡ Πειραϊκή, ἡ γέφυρα τοῦ Μπαϊκούτση, τοῦ Μπαρμπαλέξη στὴν Ἀκτὴ Ξαβερίου, τοῦ Κρητικοῦ κ.ἄ.

Καθάρισε ἀπὸ τὸν γκριζόασπρο καπνὸ καὶ τὴ βαρειὰ μυρωδιὰ τοῦ χασισιοῦ ἡ σπηλιὰ κάτω ἀπὸ τὰ ἀπόκρημνα βράχια τῆς Πειραϊκῆς, καθὼς καὶ ἡ ὀνομαστὴ σπηλιὰ τῆς Καστέλλας, ποὺ ἀπὸ «ντεκὲς» ἔγινε μοντέρνο κοσμικὸ κέντρο. Ἡ ὀρχήστρα ἀντικατέστησε τὸ μπαγλαμὰ καὶ ἡ τραγουδίστρια τὸν χασικλῆ μὲ τὸ βραχνὸ μάγκικο τραγούδι του.

Ὅλος αὐτὸς ὁ ὑπόκοσμος κυνηγημένος ἀπὸ τὴν καινούργια Ἀστυνομία ἀναγκάστηκε νὰ ἀποτραβηχτῇ ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ καταφύγῃ στοὺς γύρω συνοικισμούς, στὸν Κοκκινόβραχο, στ' Ἄσπρα Χώματα, στὸ Σχιστὸ τῆς Κοκκινιᾶς, στὸ Πέραμα, στὰ Ταμπούρια, τὴ συνέχεια τῆς μικρῆς ξύλινης πολιτείας τοῦ συνοικισμοῦ Δραπετσώνας, τῆς ὁποίας ἀξίζει τὸν κόπο νὰ δώσω μιὰ μικρὴ περιγραφή.

Πρὶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ αὐτὸς ὁ χῶρος ἦταν ἕνας ἄγονος βοσκότοπος, μὲ λίγα διάσπαρτα χαμόσπιτα καὶ μερικὰ τελωνιακὰ φυλάκια. Ἐκεῖ οἱ ξεσπιτωμένοι πρόσφυγες ἔχτισαν στὰ γρήγορα γιὰ νὰ στεγασθοῦν τὴ μικρὴ πόλι τους, μὲ παράγκες ἀπὸ τενεκέδες καὶ πισσόχαρτα. Χωρὶς ρυμοτομία, μὲ δαιδαλώδη στενὰ δρομάκια, ποὺ ἂν τὰ ἔβλεπε κανεὶς σὲ τοπογραφικὸ χάρτη θὰ τὸ ἔπαιρνε γιὰ ἀκατάληπτο φουτουριστικὸ διάγραμμα.

Σωστὸς λαβύρινθος, πλεονέκτημα μεγάλο γιὰ τοὺς κακοποιούς, ποὺ γι' αὐτὸ βρῆκαν ἐκεῖ καταφύγιο κι' ἐγκαταστάθηκαν ἀνάμεσα στοὺς τίμιους κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ. Δολοφόνοι, διαρρῆκτες, κλέπτες τοῦ λιμανιοῦ, ἐκβιαστές, χαρτοκλέφτες, λαθρέμποροι, καὶ περισσότεροι ἔμποροι ναρκωτικῶν οἱ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας. Σὰν μανιτάρια ξεφύτρωσαν στὰ διάφορα σημεῖα τοῦ συνοικισμοῦ καὶ προμήθευαν τὰ δηλητήριά τους στὰ παραστρατημένα νειᾶτα.

Οἱ πιὸ γνωστοὶ ἦσαν οἱ Παρτσαλίδης, Ζαραφονίτης, Παπαγεωργίου, Χρυσούλας, Ξαπλάνας, Ὀρλώφ, κι' ἕνα σωρὸ ἄλλοι μεταπράτες τοῦ λευκοῦ θανάτου. Μ' ἄπειρα τερτίπια καὶ τεχνάσματα, πλασάριζαν τὸ θανατηφόρο ἐμπόρευμά τους στοὺς καταντημένους ἐξ αἰτίας τους ξυπόλυτους καὶ κουρελῆδες ποὺ κυκλοφοροῦσαν σκελετωμένοι στὰ δρομάκια τοῦ συνοικισμοῦ γιὰ νὰ συναντήσουν τοὺς μεταπράτες. Ἄλλοι γιὰ ν' ἀγοράσουν τὴν πρέζα τους, κι' ἄλλοι γιὰ ἔνεσι ἀπὸ τὸν Καραμποΐκη, τὸν γιατρό, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσαν κρυμμένο πάντοτε μέσα στὰ ἐγκαταλελειμένα βαγόνια τῶν ΣΕΚ, κοντὰ στὶς μόνιμες δεξαμενές.

Μαζὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς κοινωνικοὺς ἐχθροὺς σὲ μεγάλη κλίμακα καὶ τὰ ἄλλα φροῦτα, ἡ πόρνη καὶ ἡ μαστροπὸς ποὺ παρέσυραν ἀθῶες παιδοῦλες, κατατρεγμένες ἀπὸ τὴν προσφυγιὰ καὶ τὴ φτώχεια. Ὕστερα ἔρχοταν ἡ ἄλλη μαύρη κολασμένη ψυχή, ὁ σωματέμπορος, ποὺ ψάρευε καὶ διάλεγε τὸ καλύτερο ἐμπόρευμα γιὰ νὰ τὸ διαθέσῃ σὲ κακόφημα σπίτια καὶ τὰ ἀνθρωποπάζαρα τῆς Βηρυττοῦ καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Μὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1924 ἀστυνομεύεται ἡ Δραπετσώνα καὶ ὁ ἐγκατεστημένος ἐκεῖ μέσα κακόκοσμος κυνηγημένος καὶ πάλι ἀπὸ τὰ νέα παιδιὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διαλύεται καὶ ἐξαφανίζεται. Καὶ ἀπὸ τότε ἡ Δραπετσώνα, τὰ Καρβουνιάρικα, τοῦ Ξαβερίου, τοῦ Τζελέπη, ἡ περίφημη Τρούμπα μὲ τὰ καμπαρέ της, τὸ Β. Περίπτερο, ἡ Πειραϊκὴ χερσόνησος, ἡ σημερινὴ μοντέρνα Καλλίπολις, ἔγιναν οἱ πιὸ φιλήσυχες συνοικίες τοῦ Πειραιῶς.

Κουρασθήκαμε, κινδυνεύσαμε μὰ στὸ τέλος ἐπιβληθήκαμε, ὅπως ἀκριβῶς μᾶς εἶχε πῆ στὸ λόγο του ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς μας Σλόμαν.

Κερδίσαμε τὴ μάχη, ἀλλὰ μὲ ἀρκετὲς θυσίες καὶ αἷμα καὶ πρῶτο θῦμα ὁ ἀστυφύλακας Ἰωάννης Σαββάκης.

Ἦταν 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1926 καὶ ἡ ὥρα 22 καὶ 5 λεπτὰ ἀκριβῶς, ὅταν ὁ ἀρχιφύλακας Γεώργιος Δαφνῆς καὶ οἱ ἀστυφύλακες τῆς ἀλλαγῆς 22—2 βγῆκαν ἀπὸ τὸ Γ' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Πειραιῶς γιὰ ἐκτέλεσι ὑπηρεσίας. Ὁ καθένας πῆρε τὸ δρόμο του ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν συνάδελφό του, ποὺ θὰ τὸν περίμενε στὴν ἀφετηρία τῆς σκοπιᾶς.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακες τῆς ἀλλαγῆς ἦταν καὶ ὁ Ἰωάννης Σαββάκης, ποὺ τράβηξε κι' αὐτὸς τὸ δρόμο του, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, πρόθυμα καὶ μὲ κέφι γιὰ τὴν ἀφετηρία τῆς σκοπιᾶς του, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ἁγίου Διονυσίου καὶ Πλούτωνος.

Ἔφθασε στὴν ἀφετηρία τῆς σκοπιᾶς του. Βρῆκε τὸ συνάδελφό του, ποὺ φεύγοντας τὸν καλημύκτισε καὶ τοῦ εὐχήθηκε ἡ βάρδια του νὰ εἶναι ἥσυχη καὶ χωρὶς ἐπεισόδια.

Ὁ Σαββάκης ἄρχισε τὸ δρομολόγιο τῆς σκοπιᾶς του ἀπὸ τὸν ἀνάποδο κι' ἐπικίνδυνο παραλιακὸ δρόμο, τὴν ἀκτὴ Ἁγίου Διονυσίου, ποὺ ἦταν τότε ἀπὸ τὴ βορεινὴ πλευρὰ γεμᾶτος ἐργοστάσια, ἀποθῆκες, μικροκαπηλιὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη θάλασσα βρώμικη, βοῦρκος καὶ πίσσα, ποὺ μὲ τὸ δίκιο τους οἱ θαλασσινοὶ καὶ οἱ παλιοὶ Πειραιῶτες τὴν περιοχὴ αὐτὴ τὴν ἔλεγαν «Βρωμόλιμνη».

Ἀπὸ τὸν σταθμὸ τῶν ΣΠΑΠ μέχρι τὶς μόνιμες δεξαμενές, ἡ παραλία ἦταν χωρὶς μουράγιο καὶ γεμάτη ξύλινες παράγκες, τὰ ὀνομαστὰ Καρνάγια, ὅπου οἱ ναυπηγοὶ ἔφτιαχναν ξύλινα καράβια, μὰ ποὺ τὶς νύκτες μετεβάλλοντο σὲ ἀσφαλῆ καταφύγια γιὰ τοὺς ἁλῆτες, τοὺς χασισοπότες καὶ τοὺς κλέφτες τοῦ λιμανιοῦ.

Σὰν φαντάσματα τοὺς ἔβλεπες νὰ ξεπετάγωνται μέσα στὴ νύκτα ἀπὸ τοὺς κρυψῶνες τους, τὶς βάρκες καὶ τὰ καΐκια τὰ τραβηγμένα ἔξω ἀπὸ τὴ θάλασσα, γιὰ νὰ ληστέψουν κάθε ἀνύποπτο περαστικό.

Γι' αὐτὸν τὸν λόγο τὸν θεωρούσαμε δρόμο ἐπικίνδυνο. Κι' ὁ ἀστυφύλακας Σαββάκης ἐκείνη τὴ νύκτα περιπολοῦσε καὶ βάδιζε στὸ δρόμο αὐτό. Ὅταν κάποια στιγμὴ τὰ συνθηματικὰ σφυρίγματα ἀστυνομικῆς σφυρίκτρας τὸν ξάφνιασαν.

Σταμάτησε ἐπὶ τόπου νὰ προσανατολισθῆ, κι' ὕστερα ἄρχισε νὰ τρέχῃ, νὰ τρέχῃ σὰν σίφουνας πρὸς τὴν κατεύθυνσι ἀπ' ὅπου ἡ σφυρίκτρα ἐξακολουθοῦσε νὰ καλῆ. Ἔστριψε τὴν ὁδὸν Σφακτηρίας καὶ τότε ἄκουσε καθαρὰ διαπληκτισμοὺς καὶ ἀπειλητικὲς φωνὲς νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ φυλάκιο μιᾶς στρατιωτικῆς ἀποθήκης. Ἕνας συνάδελφός του, αὐτὸς ποὺ καλοῦσε μὲ τὴ σφυρίκτρα του, σὲ βοήθεια, εἶχε συμπλακῆ μὲ μεθυσμένους στρατιῶτες ποὺ ὅταν, στὸ λιγοστὸ φῶς τοῦ δρόμου, εἶδαν νὰ τρέχῃ κατ' ἐπάνω τους κι' ἄλλος ἀστυφύλακας, ἕνας νέος δυὸ μέτρα, καὶ νὰ κρατᾶ ἀπειλητικὰ στὸ χέρι τὸ γκλόμπ του, τὸν πυροβόλησαν.

Ὁ ἀστυφύλακας Σαββάκης, τὸ γενναῖο παλληκάρι, ἔπεσε τραυματισμένος στὸ πεζοδρόμιο ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ ἠλεκτρικὸ λαμπιόνι τοῦ Δήμου ποὺ φώτιζε ἀμυδρὰ τὰ γύρω.

Τὸ φῶς ποὺ στὸν ἄνθρωπο εἶναι ὁ ἀπαραίτητος καὶ ὁ καλύτερος σύντροφος τῆς ζωῆς του, πολλὲς φορὲς μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ συνεργὸς τοῦ δολοφόνου του.

Οἱ μεθυσμένοι στρατιῶτες ὅταν εἶδαν πὼς ὁ ἀστυφύλακας δὲν σηκωνόταν ἀπὸ κεῖ ποὺ εἶχε πέσει, ταμπουρώθηκαν μέσα στὸ φυλάκιο κι' ἐξακολούθησαν νὰ πυροβολοῦν. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἴχαμε βγῆ συμπτωματικὰ νυκτερινὴ περιπολία στὴ περιφέρεια τῶν Α' καὶ Β' Τμημάτων, οἱ ἀστυφύλακες Μενέλαος Ἀναστασόπουλος, Ἀλέκος Βαρῶνος κι ἐγώ. Σημεῖο συναντήσεως μὲ τὸν ἀρχιφύλακα (μακαρίτη) Γεώργιο Θεοδωρουλάκη στὴ 1.30' στὴ πλατεῖα Λουδοβίκου, ἐμπρὸς στὸν ἠλεκτρικὸ σταθμό. Ξαφνικὰ ὅπως περιμέναμε τὸν ἀρχιφύλακα γιὰ ἐπιθεώρησι, ἀκοῦμε συνεχεῖς πυροβολισμούς, μαζὶ μὲ σφυρίγματα ἀστυνομικῆς σφυρίκτρας, ποὺ μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύκτας ἀντιλαλοῦσαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα.

Προσανατολισθήκαμε καὶ τρέξαμε ὅσο πιὸ γρήγορα μπορούσαμε πρὸς τὸν τόπο ὅπου ἀσφαλῶς γινόταν συμπλοκή.

Στὸ δρόμο συναντήσαμε κι' ἄλλους συναδέλφους, ὁλόκληρη τὴ δύναμι τοῦ Γ' Τμήματος, βαθμοφόρους καὶ ἀστυφύλακες, ποὺ ἔτρεχαν κι' αὐτοὶ πρὸς τὴν ἴδια κατεύθυνσι.

Πρὶν φθάσουμε στὴν ὁδὸ Σφακτηρίας, ὅπου γινόταν ἡ συμπλοκή, συναντήσαμε τραυματισμένο τὸν ἀστυφύλακα, ποὺ καλοῦσε μὲ τὴ σφυρίκτρα του βοήθεια, Κυριάκο Κατσικάρη.

Ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πὼς ἐκεῖ κοντὰ βρίσκεται κι' ἄλλος ἀστυφύλακας πεσμένος στὸ πεζοδρόμιο. Μὰ οἱ ταμπουρωμένοι στρατιῶτες πυροβολοῦσαν ἀδιάκοπα καὶ μᾶς ἀνάγκαζαν νὰ μὴ μποροῦμε νὰ πλησιάσωμε καὶ νὰ βοηθήσωμε τὸν τραυματισμένο συνάδελφό μας.

Ἡ συμπλοκὴ μαθεύτηκε διὰ μιᾶς σὰν ἀστραπὴ καὶ στ' ἄλλα Τμήματα καὶ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ κατέφθασαν δυνάμεις καὶ περικυκλώσαμε τὸ φυλάκιο.

Τότε οἱ μεθυσμένοι στρατιῶτες ἐξαγριώθηκαν ἀκόμα περισσότερο καὶ πυροβολοῦσαν ἀδιάκριτα καὶ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις.

Τὸ ἐπεισόδιο εἶχε πάρει τέτοια ἔκτασι ποὺ μόνο ἕνας δυναμικὸς ἄνθρωπος θὰ μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐπικίνδυνη ἐξέλιξί του. Ἡ ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία τοῦ τότε ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ μετέπειτα σεβαστοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος κ. Ἰωάννου Σπύρου, ἔσωσε τὴν κατάστασι, διότι μὲ κατάλληλες καὶ ψύχραιμες ἐνέργειες ἀπεσόβησε ἐκτεταμένα αἱματηρὰ γεγονότα.

Μέσα σὲ λίγη ὥρα κατέφθασε ἐπὶ τόπου ἕνας ἀνθυπολοχαγὸς μὲ ἰσχυρὰ δύναμι στρατιωτῶν, ποὺ ἀνάγκασε τὴ φρουρὰ τοῦ φυλακίου νὰ παραδοθῆ. Τότε μπορέσαμε νὰ τρέξωμε κοντὰ στὸ τραυματισμένο συνάδελφό μας, μὰ δυστυχῶς τὸν βρήκαμε νεκρό. Ἡ δολοφονικὴ σφαῖρα βρῆκε στὸ κεφάλι τὸ λεβεντόκορμο παλληκάρι. Τὸ πρῶτο θῦμα τοῦ καθήκοντος ἀπὸ τὸ ξεκίνημα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὸν Πειραιᾶ ὁ ἀστυφύλακας Ἰωάννης Σαββάκης.

Ἡ δολοφονία τοῦ πρώτου ἀστυφύλακα ἐπροξένησε μεγάλη ἀγανάκτησι στὸν Πειραϊκὸ λαό. Θυμοῦμαι στὴ πάνδημο κηδεία του τὰ καταστήματα ἔκλεισαν καὶ πλῆθος ἀπὸ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀκολούθησαν τὴν πομπὴ μέχρι τοῦ νεκροταφείου τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ δολοφόνοι συνελήφθησαν καὶ ἀπὸ τὸ κακουργιοδικεῖο Λεβαδείας κατεδικάσθη ὡς ἔνοχος ὁ στρατιώτης Θεόφιλος Τούλης.

***

Πάτραι 27 Αὐγούστου 1929.

Ὁ ἀστυνόμος κ. Κωνσταντάρας, ὁ ἀρχιφύλακας Διονύσιος Ἀντύπας καὶ ὁ ἀστυφύλακας Ἀνθούλης εἶχαν τὴν πληροφορία πὼς ὁ περιβόητος ληστὴς Πάλλης βρισκόταν κεῖνες τὶς μέρες ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στὸ προάστιο Ἰτιές.

Ξημερώματα ξεκίνησαν κι' οἱ τρεῖς γιὰ νὰ πετύχουν τὴ σύλληψι τοῦ αἱμοβόρου ληστοῦ, ποὺ δὲν ἦταν καὶ τόσο εὔκολη ἐπιχείρησις.

'Ο ληστὴς Πάλλης κατὰ τύχη, ἐκείνη τὴν ὥρα εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ κρυσφήγετό του, καὶ σουλατσάριζε κάτω ἀπὸ μιὰ συστάδα δένδρων.

Μόλις ἀντελήφθη τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ πηγαίνουν κατ' ἐπάνω του, ὠχυρώθηκε πίσω ἀπὸ μιὰ μεγαλόκορμη ἰτιά, κι' ἄρχισε νὰ τοὺς πυροβολῆ.

Σωστὴ μάχη ἀνοίχθηκε μεταξύ τους, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνο τοῦ ἀρχιφύλακα 'Αντύπα καὶ τὸ τραυματισμὸ τοῦ ἀστυνόμου Κωνσταντάρα ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ μάχεται καὶ τοῦ ὁποίου μιὰ εὔστοχη σφαῖρα του βρίσκει τὸν ληστὴ Πάλλη καὶ τὸν ἀφήνει ἄπνουν. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ αἱμοβόρου ληστῆ Πάλλη, μὰ καὶ ὁ χαμὸς τοῦ δύστυχου ἀρχιφύλακα 'Αντύπα, τὸ δεύτερο θῦμα τοῦ καθήκοντος.

***

Πειραιεὺς 1 Αὐγούστου 1931.

Πρωὶ - πρωὶ ἐκείνη τὴ μέρα εἶχαν συγκεντρωθῆ οἱ κομμουνισταὶ στὰ Ταμπούρια, κοντὰ στὸ νεκροταφεῖο τῆς 'Αναστάσεως, γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν ἐπέτειο τῆς Γ' Διεθνοῦς. 'Η ὑπηρεσία διώξεως κομμουνισμοῦ εἶχε τὴν πληροφορία καὶ εἶχε πάρει τὰ μέτρα της γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς παράνομης αὐτῆς συγκεντρώσεως.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσι μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἐξτρεμιστάς, οἱ Σαρίκας, Μπεζεντάκος, Δερβίσογλου, 'Αβραάμ, Βοσνάκης, Δουλγερίδης κ.ἄ. ἀπεπειράθησαν νὰ δημιουργήσουν ἐπεισόδιο.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀναγκάστηκαν γιὰ ἐκφοβισμὸ νὰ συλλάβουν τὸν Σαρίκαν, καὶ τότε οἱ σύντροφοί του ἐξτρεμιστὲς πῆραν τὴν ἀπόφασι νὰ τὸν ἀπελευθερώσουν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀστυφύλακα Γεωργίου Γυφτοδημοπούλου ποὺ τὸν ὡδηγοῦσε στὸ Τμῆμα του. 'Ο ἀστυφύλακας μὲ τὸν κρατούμενο πλησίαζαν στὸ Τμῆμα, ὅταν ξαφνικὰ δέχθηκε τὴν ἐπίθεσι τοῦ Μπεζεντάκου, καὶ τῶν συντρόφων του. 'Ο ἄτυχος Γυφτοδημόπουλος πάλαιψε μὲ ἀνήκουστο ἡρωισμὸ μὲ τοὺς ἐξαγριωμένους κομμουνιστάς, ὥσπου κατάφεραν νὰ ἀπελευθερώσουν τὸν Σαρίκα, ν' ἀφοπλίσουν τὸν ἀστυφύλακα καὶ μὲ τὸ ἴδιο τὸ περίστροφό του νὰ τὸν ἐκτελέσουν ἐπὶ τόπου.

Μὲ τὸ φόνο τοῦ ἀστυφύλακα Γυφτοδημοπούλου ἐκινητοποιήθη ὁλόκληρη ἡ δύναμις τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς γιὰ τὴ σύλληψι τῶν δολοφόνων.

Τὴν ἴδια μέρα συνελήφθησαν οἱ περισσότεροι, μόνο οἱ Μπεζεντάκος καὶ Δερβισόγλου κατάφεραν νὰ διαφύγουν. Μὰ δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ὁ αἱμοβόρος ἀρχηγὸς τῆς μαχητικῆς ὁμάδος τῶν ἐξτρεμιστῶν Μπεζεντάκος συλλαμβάνεται στὴ Μαγκουφάνα ἀπὸ τὸν τότε ἀρχιφύλακα κ. 'Αντώνιο Βολταιράκη καὶ λίγο ἀργότερα τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1931 πέφτει στὰ χέρια τοῦ ἰδίου καὶ ὁ δεύτερος μαχητικὸς κομμουνιστὴς Δερβίσογλου ποὺ κρυβόταν στὸ συνοικισμὸ τῶν Γερμανικῶν.

'Ο ἡρωικὸς ἀστυφύλακας Γυφτοδημόπουλος ἦταν τὸ τρίτο θῦμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, καὶ κατόπιν κατὰ καιροὺς βρῆκαν τὸ ἴδιο τέλος κι' ἄλλοι πολλοὶ συνάδελφοι, δυσανάλογος ἀριθμὸς μὲ τὴ δύναμι τοῦ Σώματος ἀπὸ κακοποιούς, κατὰ τὴ θύελλα τοῦ πολέμου, καὶ τὶς ὁμαδικὲς ἐκτελέσεις κατὰ τὸ ἀντεθνικὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 ποὺ ὕπουλα καὶ προδοτικὰ μερίδα ξενοδούλων 'Ελλήνων θέλησαν μὲ τὴ βία νὰ ἐπιβάλουν καὶ στὴ χώρα μας τὴν τυραννία τοῦ κόκκινου φασισμοῦ.

"Ας εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τους, κι' εὐλαβικὰ πρέπει νὰ θυμώμαστε πὼς μὲ τὴ θυσία καὶ τοῦ δικοῦ τους ἀθώου αἵματος ζοῦμε στὸν τόπο μας ἐλεύθεροι.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ὅπως στὴ ληστεία τῶν Μπρὶγκ, κατεστρώνετο σχέδιο μὲ ἐπαγγελματικὴ πεῖρα καὶ κάθε ἐνέργεια προεσχεδιάζετο μὲ προσοχή, κυρίως ἀπὸ τὸν «προσεκτικὸ» Ἔντυ Μπέντζ, ποὺ δροῦσε κατὰ τὴν περίοδο τοῦ 1930. Ὁ Μπέντζ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους κακοποιοὺς ποὺ ἐχρησιμοποίησε χάρτη καὶ σχεδιαγράμματα καὶ ποὺ μελετοῦσε καλὰ τὸ οἴκημα μιᾶς τραπέζης καὶ τὶς συνήθειες τῶν ὑπαλλήλων της, πρὶν προβῆ σὲ ὁποιαδήποτε ἐνέργεια.

Τὸ πρόβλημα τῶν ληστειῶν τραπεζῶν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴ περίοδο ἦταν πολὺ δυσκολώτερο, γιατὶ ἡ πλειοψηφία τῶν ληστῶν ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐρασιτέχνας καὶ ὄχι ἐπαγγελματίας ἐγκληματίας. Αὐτὸ ἀνάγκαζε τὸ FBI νὰ δουλέψη σκληρότερα, γιατὶ ὁ ἐρασιτέχνης ἐγκληματίας δὲν εἶχε φάκελο καὶ ἡ ἐξακρίβωσίς του ἦταν δυσκολώτερη. Ὁ ἐρασιτέχνης ὅμως ἄφηνε περισσότερα ἴχνη στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ διέπραττε περισσότερα λάθη—ὅπως κάποτε π.χ. ἕνας ληστὴς τὰ ἔχασε καὶ ἀντὶ νὰ τρέξη νὰ φύγη ἀπὸ τὴν πόρτα, ἄνοιξε μιὰ ἄλλη πόρτα καὶ βρέθηκε ἐγκλωβισμένος μέσα σ' ἕνα δωμάτιο, ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰ ἔξοδο.

Τὸ FBI διεπίστωσε ὅτι ἡ ἀπληστία γιὰ τὸ χρῆμα δὲν ἔκανε διάκρισι στὴν ἡλικία. Οἱ ληστὲς τραπεζῶν, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα, ἦσαν ἄτομα πάσης ἡλικίας, ἀπὸ παιδιὰ 15 ἐτῶν μέχρι ὑπερήλικες. Πολλὲς φορὲς ὁλόκληρη οἰκογένεια συγκροτοῦσε σπεῖρα γιὰ νὰ ληστέψη μιὰ τράπεζα. Στὴν Οὐίσκονσιν, μιὰ μητέρα, ὁ 24ετὴς γυιός της, ἡ 14ετις κόρη της καὶ δύο ἄλλα ἄτομα ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας, συνεκρότησαν σπεῖρα καὶ κατέστρωσαν σχέδιο ληστείας τραπέζης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφήρεσαν 11.533.93 δολλάρια. Ἡ κόρη, ποὺ κουβαλοῦσε ἕνα ὅπλο κατὰ τὴ ληστεία, ἐπέστρεψε μετὰ στὸ σχολεῖο της μὲ ἕνα σημείωμα πρὸς τὸ δάσκαλό της, ὑπογραμμένο ἀπὸ τὴ μητέρα της: «Σᾶς παρακαλῶ νὰ συγχωρήσετε τὴν Μαργαρίτα γιὰ τὴν ἀπουσία της ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἦταν ἄρρωστη μὲ κρυολόγημα καὶ γι αὐτὸ ἀπουσίασε». Ὁ ἀδελφός ἦταν ὅλο ὑπερηφάνεια γιὰ τὴ μικρὴ ἀδελφή του. «Δὲν ξέρω τί θὰ ἔκανε ἂν μᾶς πυροβολοῦσε κανένας» εἶπε μετὰ τὴ σύλληψι τῆς σπείρας «ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ τὰ κατάφερνε μιὰ χαρά».

Τὸ FBI διεπίστωσε ὅτι μερικοὶ λησταὶ ἔτρεμαν ὅταν ἔβλεπαν ὅτι μιὰ τράπεζα χρησιμοποιοῦσε γυναῖκες ἢ ἡλικιωμένους ἄνδρες στὰ ταμεῖα. «Ὅταν ἔχης νὰ κάνης μὲ μιὰ γυναίκα ἢ μὲ ἕνα ἡλικιωμένο ἄνδρα, δὲν ξέρεις ποτὲ τί θὰ σοῦ συμβῆ. Παραιτήθηκα ἀπὸ μιὰ «δουλειά», δήλωσε ὁ Κλάηντ Μίλτον Τζόνσον μετὰ τὴ σύλληψί του, ὅταν εἶδα ὅτι ἡ τράπεζα εἶχε δύο γυναῖκες στὸ ταμεῖο. Σὲ μιὰ ἄλλη περίπτωσι σὲ μιὰ τράπεζα, μπῆκα στὸ γραφεῖο καὶ ἔστρεψα τὸ περίστροφό μου πρὸς τὸν ἡλικιωμένο ἄνδρα ποὺ καθόταν στὴν θυρίδα. Ξέρετε τί ἔκανε; Ἁπλῶς δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του. Ἐτοποθέτησα τότε τὸ ὅπλο μου κάτω ἀπὸ τὴ μύτη του καὶ τοῦ εἶπα: «Τὰ χρήματα». Αὐτὸς τότε ἀπάντησε: «Ἐγὼ δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὰ χρήματα» καὶ μοῦ ἔδειξε ἕναν ἄλλο ποὺ καθόταν στὴ διπλανὴ θυρίδα. Νόμισα λοιπὸν ὅτι θὰ παρέμεινε στὴ θέσι του καὶ ἔτσι γύρισα τὸ ὅπλο μου πρὸς τὸν ἄλλο ταμία. Τότε ὁ πρῶτος πετάχθηκε ξαφνικὰ καὶ ἄρχισε νὰ προχωρῆ πρὸς τὴν εἴσοδο. Τοῦ φώναξα τότε: «Ποῦ στὸ διάβολο πᾶς;». Γύρισε καὶ μὲ κοίταξε πάνω ἀπὸ τὶς πλάτες του καὶ εἶπε: «Πάω νὰ βρῶ κανένα ἀστυφύλακα» καὶ συνέχισε νὰ προχωρῆ. Τί μπορεῖς νὰ κάνης μὲ τέτοιους ἀνθρώπους;».

Ἕνας ἄλλος ληστής, ἀφοῦ ἐπρότεινε τὸ πιστόλι του σὲ μιὰ γυναίκα ταμία, ἔσπρωξε ἕνα σημείωμα μέσα στὴ θυρίδα ποὺ ἔγραφε: «Γέμισε τὸ σάκκο αὐτὸ μὲ χρήματα γρήγορα ἀλλοιῶς θὰ πεθάνης».

Ἡ γυναίκα διάβασε τὸ σημείωμα καὶ τὸν ρώτησε τάχα μὲ ἀπορία : «Μὰ γιατὶ διάλεξες ἐμένα ;» καὶ ἔσκυψε μετὰ πίσω ἀπὸ τὸ ταμεῖο της, ὁ ληστὴς τάχασε τότε, γιατὶ αἰφνιδιάσθηκε μὲ τὴν ἀπροσδόκητη ἀντίδρασι τοῦ γυναικείου φύλου.

Τὰ διασκεδαστικὰ ὅμως αὐτὰ ἐπεισόδια δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀπαλείψουν τὰ ἴχνη τοῦ θανάτου καὶ τοῦ τρόμου ποὺ ἄφηναν πίσω τους οἱ ληστὲς τραπεζῶν.

Μὲ τὴν ἀναστάτωσι ποὺ ἐπικρατεῖ κατὰ τὴν ληστεία μιᾶς τραπέζης, ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ληστοῦ καθίσταται δύσκολη πολλὲς φορὲς καὶ τὸ FBI ἔχει διδαχθῆ ὅτι καὶ ἡ πιὸ θετικὴ ἐξακρίβωσις δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἀποδεκτὴ παρὰ μόνον κατόπιν ἐλέγχου καὶ ἐπανελέγχου. Στὴν Κονέκτικουτ συνελήφθη ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἀστυνομία ὁ L.H. γιατὶ ἐνῶ τοῦ εἶχε χορηγηθῆ ἀμνηστεία καὶ εἶχε ἀφεθῆ ἐλεύθερος ἀπὸ τὶς φυλακές, εἶχε ὑποπέσει καὶ πάλι σὲ παράπτωμα. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, τὸν ὑπωπτεύθηκαν ὅτι ἦταν ἔνοχος γιὰ διάρρηξι μιᾶς τραπέζης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλάπησαν 25.900 δολλάρια. Ὁ L.H. ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ἕξη μάρτυρας ὡς ὁ διαπράξας τὴν ληστείαν τῆς τραπέζης. Κατεδικάσθη τὴν 20 Μαΐου 1953 ἀπὸ τὸ δικαστήριο, παρ' ὅλον ὅτι ἐπέμενε ὅτι ἦταν ἀθῶος καὶ ὅτι κατὰ τὸν χρόνο τῆς διαπράξεως τῆς ληστείας βρισκόταν στὸ σπίτι του μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα του.

Δέκα μῆνες ἀργότερα, ἕνας ἄνδρας στὴν Ἰνδιάνα, ὡμολόγησε ὅτι αὐτὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ διέπραξε τὴν ληστεία τῆς Κονέκτικουτ καὶ ἔτσι ἀπηλλάγη ὁ L.H. ποὺ εἶχε καταδικασθῆ γιὰ τὴ ληστεία καὶ ἀργότερα ἀποζημιώθηκε μὲ 4.000 δολλάρια γιὰ τὴν ἄδικη καταδίκη του.

Ἄλλο μόνιμο πρόβλημα ἐγκληματικότητος ποὺ ἀπασχολοῦσε τὸ FBI, ἦταν ὁ τρομακτικὸς ἀριθμὸς κλοπῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ μετεφέροντο καὶ ἐπωλοῦντο σὲ ἄλλες γειτονικὲς πολιτεῖες. Ἀπὸ τὸ 1935 μέχρι τὸ 1955 ὑπολογίζεται ὅτι ἐκλάπησαν πάνω ἀπὸ 4.000.000 αὐτοκίνητα μέσα στὶς ΗΠΑ. Μόνο κατὰ τὸ 1955 ἐσημειώθησαν 227.150 κλοπὲς αὐτοκινήτων.

Ἂς γυρίσωμε πάλι πίσω στὰ 1919, ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Νιοῦτον τοῦ Μισούρι ἐξεπλάγη, πληροφορηθεὶς ὅτι κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος εἶχαν κλαπῆ 29.399 αὐτοκίνητα σὲ 21 πόλεις καὶ 5.541 ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ—ἀξίας ἄνω τῶν 5.000.000 δολλαρίων—δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀνακαλυφθοῦν. Ὁ Νιοῦτον εἶχε δηλώσει τότε στοὺς συναδέλφους του : «Δὲν ὑπάρχει κατηγορία ἐγκληματιῶν ποὺ ἐπιτυγχάνει περισσότερα κέρδη ἀπὸ τοὺς κλέπτας αὐτοκινήτων». Ζήτησε δὲ ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο νὰ ἀναλάβη τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς κλοπῆς αὐτοκινήτων, καθιστώντας τὸ ἔγκλημα τοῦτο ὁμοσπονδιακό, δηλαδὴ τὴ μεταφορὰ ἑνὸς κλεμμένου αὐτοκινήτου ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία. Μερικοὶ νομοθέτες ἔβλεπαν ὅτι μὲ τὴν ψήφισι ἑνὸς τέτοιου νόμου ἠπειλοῦντο τὰ δικαιώματα τῶν πολιτειῶν, ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη ἑνιαίου ὁμοσπονδιακοῦ νόμου ἦταν καταφανής, ὥστε τὸ Κογκρέσσο ἐψήφισε τὸν ἐθνικὸ νόμο περὶ κλοπῆς αὐτοκινήτων, τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἦταν πολὺ δύσκολο γιὰ τὶς τοπικὲς ἀρχές, γιατὶ ἡ δικαιοδοσία τους ἔληγε εὐθὺς ὡς ἕνα κλεμμένο αὐτοκίνητο καταδιωκόμενο, διήρχετο τὰ σύνορα τῆς πολιτείας.

Ὁ νόμος περὶ κλοπῆς αὐτοκινήτων εἶχε σκοπὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἰσχυρότερο ὅπλο στὰ χέρια τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, ἀπ' ὅτι πράγματι ἐψήφισε τὸ Κογκρέσσο. Δηλαδὴ ὅταν ὁ Ντίλλιγκερ καὶ οἱ ἄλλοι γκάγκστερς βρισκόνταν στὶς δόξες τους κατὰ τὴν περίοδο γύρω στὰ 1930, πολὺ συχνὰ ἕνα κλεμμένο αὐτοκίνητο ἔδιδε τὸ δικαίωμα στοὺς ἄνδρες τοῦ FBI νὰ τεθοῦν σὲ καταδίωξί των. Καὶ ὅταν διήρχοντο τὰ σύνορα μιᾶς πολιτείας μὲ κλεμμένο αὐτοκίνητο, τὸ FBI εἶχε τὸ νόμιμο δικαίωμα νὰ τοὺς καταδιώξῃ καὶ τοὺς κατεδίωκε.

Πολλοὶ ἦσαν καὶ οἱ κλέπται αὐτοκινήτων, ἰδίως νεαρὰ ἄτομα, ποὺ ἔκλεπταν ἕνα αὐτοκίνητο μόνο γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Τὸ FBI ἐνέτεινε κυρίως τὴν προσοχή του σ' ἐκείνους ποὺ ἔκλεπταν αὐτοκίνητα γιὰ νὰ διαπράξουν μὲ αὐτὰ διάφο-

ρα ἐγκλήματα, καθὼς ἐπίσης καὶ σ' ἐκείνους ποὺ εἶχαν ἀναγάγει τὴν κλοπὴ αὐτοκινήτων σ' ἕνα ἐπικερδὲς ἐπάγγελμα.

Ἀπὸ τὶς δεκάδες χιλιάδες περιπτώσεις ποὺ ἐπελήφθη τὸ FBI, μόνο σὲ μερικὲς συνελήφθησαν ἄτομα ποὺ δὲν ἔπταιαν. Καὶ αὐτὸ ὀφείλετο κυρίως στὴν πλημμελῆ ἔρευνα ποὺ ἐνεργοῦσε ἕνας ὑπάλληλος. Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι ἐκλάπη μιὰ «Σεβρολὲτ» στὴ Φὸρτ Γουὸρθ τοῦ Τέξας, ἡ ὁποία ἀνεκαλύφθη μέσα σ' ἕνα γκαράζ τῆς Καντίλο τοῦ Τέξας. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἐνεργήθη, ἐφαίνετο ὅτι ὁ R.A. ἦταν ὁ πιθανὸς δράστης τῆς κλοπῆς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γκαράζ, στὸν ὁποῖο ἐπεδείχθησαν πέντε φωτογραφίες, ἔδειξε τὴν φωτογραφία τοῦ R.A. τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε ἀφήσει τὸ αὐτοκίνητο στὸ γκαράζ του. Δὲν ἦταν ὅμως σὲ θέσι νὰ ἀποφανθῆ θετικὰ περὶ τῆς ταυτότητός του, μέχρις ὅτου ἰδῆ καὶ τὸν ἴδιο τὸν R.A. Κατόπιν τούτων ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Τέξας ἔκρινε ὅτι τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα ἦσαν ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἔκδοσι ἐντάλματος συλλήψεως τοῦ R.A. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Γραφεῖο τοῦ F.B.I. στὴν Ἔλ Πάσσο, διέταξε τοὺς ὑπαλλήλους του στὴν Μοντάνα, νὰ ἀνακαλύψουν καὶ νὰ συλλάβουν τὸν R.A.

Πράγματι ὁ R.A. συνελήφθη στὴν Μοντάνα τὴν 10.30′ ὥραν τῆς 17 Μαΐου 1956. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία ὅτι ὁ R.A. ἦταν τὸ αὐτὸ πρόσωπο μὲ τὸ καταζητούμενο ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Ἔλ Πάσσο, γιατὶ ἡ φυσικὴ περιγραφὴ καὶ ὁ ἐγκληματικὸς φάκελός του ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ Ἔλ Πάσσο.

Ὁ R.A. ἐπέμενε, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐκλάπη τὸ αὐτοκίνητο, ἐργαζόταν στὴν Μοντάνα. Ἐλέγχοντες τοὺς ἰσχυρισμούς του αὐτούς, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI διεπίστωσαν ὅτι ἦταν ἀληθινοί. Πράγματι ἐργαζόταν στὴ Μπόζεμαν κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη καὶ φυσικὰ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀποδοθῆ σ' αὐτὸν ἡ κλοπὴ τῆς «Σεβρολέτ».

Σὲ λιγώτερο ἀπὸ 24 ὥρες ἀπὸ τῆς συλλήψεώς του, ὁ R.A. ἀφέθη ἐλεύθερος καὶ τὸ ἀρχηγεῖο τοῦ FBI ἐπέρριπτε τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ λάθος στοὺς ἐπιληφθέντας ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι δὲν προέβησαν στὶς δέουσες ἐξακριβώσεις πρὶν προβοῦν στὴ σύλληψι τοῦ R.A.

Ἐνῶ ἡ ἐπίθεσις τοῦ FBI κατὰ τῶν μεταπολεμικῶν ἐγκληματιῶν ἦταν ἴσως ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ θεαματικὰ σημεῖα τῆς ἐργασίας τοῦ Γραφείου, οἱ ὑπάλληλοί του δὲν ἦταν ἀποκλειστικῶς ἀπησχολημένοι μὲ τὴν δίωξι τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Ἦταν ἐπίσης ὑπεύθυνοι καὶ γιὰ κάθε παρανομία σὲ βάρος τοῦ Δημοσίου. Οἱ ὑποθέσεις αὐτὲς ἦταν πολύπλοκες, οἰκονομικὲς καὶ λογιστικές. Ἔπρεπε νὰ προβοῦν σὲ προσεκτικὲς παρατηρήσεις καὶ νὰ ἀποδείξουν τὰ ψευδῆ στοιχεῖα ἢ τοὺς ψευδεῖς ἰσχυρισμοὺς ἀτόμων ποὺ ἤγειραν ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Μιὰ τέτοια ὑπόθεσις ἦταν καὶ ἡ κατωτέρω, ἑνὸς παλαιμάχου ἀγρότου-γεωργοῦ, ποὺ ἰσχυρίζετο ὅτι ἔπρεπε νὰ συνταξιοδοτηθῆ γιατὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς στρατεύσεώς του, εἶχε καταστῆ τελείως ἀνίκανος καὶ ἀνάπηρος.

Ἕνας εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ FBI ἐστάλη καὶ ἐπὶ ἀρκετὲς ὥρες παρακολουθοῦσε τὸν γεωργὸ αὐτόν. Ὤργωνε μὲ ἕνα ζευγάρι μουλάρια καὶ κρατοῦσε τὸ ἄροτρό του γερά, χωμένο βαθειὰ μέσα στ' αὐλάκι ποὺ ἄνοιγε τὸ ὑνί. Ὅταν τελείωσε τὸ ὄργωμά του, φορτώθηκε κάτι βαρειὰ σακκιὰ μὲ λίπασμα καὶ τὰ κουβάλησε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ χωραφιοῦ. Ἄρχισε νὰ σκορπίζῃ τὸ λίπασμα, ὅταν κάτι τρόμαξε τὰ δυὸ μουλάρια, ποὺ ἄρχισαν νὰ τρέχουν μακριά, σέρνοντας πίσω τους καὶ τὸ ἄροτρο. Ὁ ἀγρότης ἔτρεξε, τὰ πρόλαβε, τὰ ἔφερε πίσω στὸ χωράφι καὶ συνέχισε τὸ ὄργωμά του.

Οἱ φωτογραφίες ποὺ τράβηξε ὁ ὑπάλληλος τοῦ FBI καθ' ὅλες αὐτὲς τὶς φάσεις, ἦταν ἀναμφισβήτητο ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο γιὰ νὰ καταρριφθοῦν οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἦταν ἀνάπηρος. Ἔτσι δὲν τοῦ χορηγήθηκε σύνταξις.

(Συνεχίζεται)

Φάκελλος «Μ. Σ. 389.506»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

ΜΗ ΤΡΕΜΕΤΕ κυρία Πρέντα. Προσπαθῆστε νὰ ἠρεμήσετε καὶ ἀκοῦστε τὴν συνέχεια τῆς ἀστυνομικῆς μας ἱστορίας: Σηκώνεται λοιπὸν ἡ κυρία καὶ φεύγει, ἀφοῦ παίρνει μαζί της τὸ ἄχρηστο περίστροφο ἀπὸ τὸ συρτάρι τοῦ ἀνδρός της. Γυρίζει στὸ χορὸ μὲ ταξί, κατὰ περίεργη σύμπτωση μὲ τὸ ἴδιο ταξὶ ποὺ τὴν ἔφερε ὥς τὸ σπίτι της. Φαίνεται ὅτι ὁ «ταξιτζῆς» μυρίστηκε ὅτι ἡ κυρία θὰ ἐπέστρεφε καὶ «περιπολοῦσε» κοντὰ στὸ σπίτι, ἔχοντας στὸ νοῦ του τὸ γενναῖο πουρπουὰρ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπαναλαμβανόταν. Ἴσως ὅμως καὶ στὴν τύχη νὰ βρέθηκε ἐκεῖ κοντὰ καὶ τὴν γύρισε στὸ χορό. Ὅπως καὶ νὰ ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἡ κυρία ἐπιστρέφει καὶ κάθεται σὲ μιὰ γωνιὰ τρομαγμένη, παρ' ὅλο ποὺ ἐπιδιώκει νὰ δείχνη τὸ ἀντίθετο. Κάποιος τὴν σηκώνει γιὰ ἕνα βάλς, μὰ αὐτή, ὕστερα ἀπὸ δυὸ στροφὲς λιποθυμεῖ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ καβαλιέρου της..... Συνέρχεται κάπως σὲ λίγο καὶ βλέπει ὅτι βρίσκεται σ' ἕνα δωμάτιο μὲ κομψὴ ἐπίπλωση. Στὴ διπλανὴ σάλα ὁ χορὸς ὀργιάζει, ἀλλὰ ἡ κυρία πέφτει τώρα σ' ἕνα παραλήρημα. Μιλάει στὸν καβαλιέρο της μόνον, ὅπως νομίζει μέσα στὴ ζάλη της, γιὰ κάποιο νεκρό!... Γιὰ κάποιο σχέδιο καὶ τῶν δυό τους ποὺ τὸ ἀκολούθησε μὲ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες..... Ὅμως κάποιος ἀκούει κάτι ἐλάχιστα, κάτι θολὰ πράγματα καὶ τὰ καταθέτει ἀργὰ τὸ βράδυ, ὅταν γύρισε ἀπὸ τὴν ἐκδρομή του κι' αὐτός...

Σὲ λίγο, ὅταν ἡ κυρία συνέρχεται πλέον, ἕνα νεαρὸ ζευγάρι στέκεται πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι της καὶ τὴ ρωτάει ἀνήσυχο μήπως χρειάζεται τίποτα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ ζευγάρι αὐτὸ δὲν ἀνησυχεῖ πολύ, γιατὶ ἡ νέα ξέρει ἀπὸ παρόμοιες κρίσεις τῆς μητέρας της... Καὶ κάτι ἄλλο : Ὅταν ἡ κυρία συνέρχεται, δίνει τὸ ἄχρηστο περίστροφο σὲ κάποιον «τύπο», σὲ κάποιον ἄνθρωπο τοῦ ὑποκόσμου, ποὺ βρίσκεται ὡστόσο κι' αὐτὸς στὸν μεγάλο χορὸ τοῦ πολὺ καθὼς πρέπει πλουσιόσπιτου ἐκείνου...

Στὶς πέντε τὸ πρωὶ ἡ κυρία γυρίζει μόνη της στὸ σπίτι, ἐνῶ ὁ καβαλιέρος της φεύγει τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμὴ γιὰ τὴν Αἴγινα μὲ τοὺς πρώτους ἐκδρομεῖς τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας. Ἂς προσθέσουμε στὸ σημεῖο αὐτό, ὅτι πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφυγε ἡ κυρία ἀπ' τὸ χορό, στὶς πέντε παρὰ δέκα ἀκριβῶς, τὸ ἀρχοντικὸ ἀναστατώνεται. Ἡ οἰκοδέσποινα ἀνακαλύπτει ὅτι τῆς ἔκλεψαν τὰ περισσότερα κοσμήματα, μεγάλης ἀξίας κοσμήματα!... Λίγο ἀργότερα φεύγει γιὰ τὴν Αἴγινα καὶ τὸ νεαρὸ ζευγάρι, καὶ ἀργότερα, κατὰ τὶς δέκα, φεύγει γιὰ ἐκεῖ καὶ ἕνας ἀρχιφύλακας τῆς Ὑπηρεσίας Κοινοῦ Ἐγκλήματος. Ἐντοπίζει αὐτὸς τὴν συντροφιὰ τοῦ καβαλιέρου—κάπου κοντὰ στὴν Ἁγία Μαρίνα—καὶ ἀφήνει μὲ τρόπο νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ εἴδηση περὶ «αὐτοκτονίας» ἑνὸς ἀνωτέρου τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου στὴν Ἀθήνα, παρατηρώντας βεβαίως τὶς ἀντιδράσεις του. Τὸν βλέπει νὰ δείχνη ἐμβρόντητος δῆθεν, νὰ περιφέρεται ὕστερα σκεπτικὸς γιὰ λίγες ὧρες καὶ κατὰ τὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα νὰ παίρνη τὸ πλοῖο τῆς ἐπιστροφῆς, μαζὶ μ' ἕνα νεαρὸ ζευγάρι ποὺ ὡστόσο παραμένει ἀθέατο ἀπ' αὐτόν...

Ἂς ἐπανέλθωμε ὅμως, γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ κάπως ἡ ἀστυνομική μας ἱστορία, στὴν κυρία ποὺ γυρίζει μόνη της στὸ σπίτι κατὰ τὶς πέντε τὸ πρωί: Περπατεῖ βιαστικὰ μόλις βγαίνει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό της, ἀνοίγει τὴν πόρτα καί, μπαίνοντας στὴν κρεβατοκάμαρα βλέπει τὴν σκηνὴ ὅπως τὴν ἄφησε στὶς δύο τὴ νύχτα, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι κάτω στὸ πάτωμα ὑπάρχει μιὰ λίμνη παγωμένο αἷμα καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνδρός της ἔχει πολὺ μεταβληθῆ. Βάζει τὶς φωνὲς τότε, παίρνει τὸ «100» καὶ χάνει πρὸς στιγμὴν τὸν ἔλεγχο τῶν πράξεών της... Εἶναι ἡ στιγμὴ ποὺ ἡ ὑπόθεση ἀρχίζει γιὰ τὴν Ἀστυνομία...

ΜΙΑ ΝΕΚΡΙΚΗ ΗΣΥΧΙΑ εἶχε ἁπλωθῆ στὸ μεγάλο ἀστυνομικὸ γραφεῖο. Ἡ Μάρθα Πρέντα φαινόταν γερασμένη κατὰ πολλὰ χρόνια. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Γιάννης Μπάρδης, ποὺ κύτταζε στὸ δάπεδο ἀρκετὴ ὥρα σὰν ὑπνωτισμένος.

—Μάλιστα κυρία Πρέντα, ἀκούστηκε πάλι ἡ φωνὴ τοῦ Ὑπαστυνόμου Γραβάνη σὲ λίγο. Παθαίνετε τότε κάποιον μεγάλο νευρικὸ κλονισμὸ καὶ σᾶς μεταφέρουμε στὸ Πρώτων Βοηθειῶν, ὕστερα στὸ νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ σᾶς ἐπισκέπτεται ὁ κύριος Καρένης καὶ σὲ κάποια ἀθέλητη γιὰ σᾶς στιγμὴ βλέπει αὐτὲς τὶς ἀμυχὲς στὰ χέρια σας, ποὺ ὅπως καὶ αὐτὲς τοῦ λαιμοῦ σας προέρχονται ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ νεκροῦ! Παρ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι τὰ ὅσα σᾶς εἶπα ὡς τώρα δὲν ἀποδεικνύουν ἐντελῶς τὸ ἔγκλημά σας. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν ἀμφισβητήσιμες πλευρὲς ὡς τώρα γιὰ ἕναν καλὸ νομομαθῆ. Ὑπάρχουν ὅμως τὰ πειστήρια, οἱ ἀψευδεῖς αὐτοὶ μάρτυρες ποὺ ἀκριβῶς ὁ κύριος Μπάρδης σᾶς εἶπε νὰ προσέξετε ὥστε νὰ μὴ ὑπάξουν!... Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἂν ἀκολουθούσατε κατὰ γράμμα τὰ ὅσα σᾶς ὑπέδειξε ὁ κύριος Μπάρδης, θὰ ἐπιτυγχάνατε ἴσως τὸ «τέλειον ἔγκλημα», ἐκεῖνο ποὺ κανεὶς ὡστόσο ἐγκληματίας δὲν ἐπέτυχε μέχρι σήμερα..... Ἡ «αὐτοκτονία» θὰ ἦταν πλήρης σχεδόν! Δυστυχῶς ὅμως γιὰ σᾶς..... Δὲν ἀκούσατε τὸν κύριο Μπάρδη ποὺ σᾶς εἶπε ὅτι, ὅταν θὰ πᾶτε κατὰ τὶς δύο νὰ δολοφονήσετε τὸν ἄνδρα σας, πρέπει νὰ προσέξετε ὥστε νὰ μὴ ἀφήσετε κανένα «ἐπισκεπτήριο», κανένα ἴχνος ποὺ νὰ μαρτυρῆ τὴν παρουσία σας ἐκεῖ, τὸ ἔγκλημά σας! Καλὸς μελετητὴς τῶν ἐγκληματολογικῶν ὑποθέσεων ὁ Γιάννης Μπάρδης—ἐρασιτεχνικὰ βέβαια— σᾶς εἶπε ὅτι πρέπει νὰ μὴ παρατηρήση κανεὶς τὴ φυγή σας ἀπὸ τὸ χορὸ γύρω στὶς μιάμιση, ὅτι πρέπει νὰ σκουπίσετε καλὰ τὸ περίστροφο καὶ νὰ φορᾶτε τὰ γάντια σας ὅταν τὸν πυροβολήσετε, ὅτι πρέπει νὰ προσέξετε νὰ μὴ ἀφήσετε κανένα ἴχνος ποὺ θὰ προδίδη τὴν παρουσία σας καὶ τὴν ἐνοχή σας στὸ ἔγκλημα. Δὲν ὑπάρχει ὅμως «τέλειο ἔγκλημα» κυρία Πρέντα, γιατὶ πάντοτε ὁ ἐγκληματίας θὰ κάμη κάποιο «λάθος». Τὸ δικό σας «λάθος», τὸ βασικώτερο γιατὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, εἶναι ὅτι φύγατε ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν Πάπαρη μὲ μιὰ πράσινη σερμπαντίνα στὸ χέρι, μιὰ σερμπαντίνα ποὺ τὴν τυλίγατε νευρικὰ καὶ ἀσυναίσθητα στὰ δάχτυλά σας..... Ὅταν βρεθήκατε κοντὰ στὸν ἄνδρα σας τὴν ἀφήσατε πάνω στὸ κρεβάτι, πλάϊ στὸ προσκέφαλό του σχεδόν, ἀλλὰ ἐκείνη κύλησε ὕστερα στὸ πάτωμα καὶ ἀρκετὸ αἷμα τὴν ἔβαψε λίγο ἀργότερα. Αὐτὸ τὸ «ἴχνος» λοιπόν, αὐτὸ τὸ «πειστήριο» σᾶς πρόδωσε ἑκατὸ τοῖς ἑκατό! Πρὶν ἐξετάσουμε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴ σερμπαντίνα ἐκείνη, πρὶν κάνουμε μιὰ τρίτη αὐτοψία σ' ὅλο τὸ διαμέρισμα καὶ ἰδιαίτερα στὴν κρεβατοκάμαρά σας, εἴχαμε μερικὲς ἀμφιβολίες. Γιατὶ οὔτε τὰ δακτυλικά σας ἀποτυπώματα βρέθηκαν στὸ περίστροφο, οὔτε τίποτα ἄλλο στοιχεῖο ὑπῆρχε ποὺ νὰ σᾶς ἐνοχοποιοῦσε ἀπόλυτα. Καὶ δυστυχῶς...

Τὸν διέκοψε ἡ ἀθόρυβη ἐμφάνιση ἑνὸς ἀρχιφύλακα, ποὺ προχώρησε καὶ τοῦ ψιθύρισε κάτι στὸ αὐτί. Ἔμεινε ἀποσβολωμένος γιὰ λίγες στιγμές. Κατόπιν ἠρέμησε καὶ φεύγοντας ὁ ἀρχιφύλακας συνέχισε μὲ κόπο:

—Δυστυχῶς γιὰ σᾶς, ἡ σερμπαντίνα σᾶς ἐπρόδωσε ὁλοκληρωτικὰ κυρία Πρέντα. Ἂν μᾶς λέγατε ὅτι ἡ σερμπαντίνα δὲν ἦταν δική σας, ὅτι ἀφέθηκε ἐκεῖ ἀπὸ ἄλλο πρόσωπο, ἀπὸ τὴ «Ντέπη» λόγου χάριν, θὰ σᾶς λέγαμε ὅτι ματαιοπονεῖτε. Διότι ἐπάνω στὴ σερμπαντίνα βρέθηκαν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δικά σας ἀποτυπώματα, καὶ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ σᾶς τὴν πέταξε ὅταν χορεύατε! Βλέπετε, συμβαίνει νὰ εἶναι πολὺ γνωστός μας ὁ Πέτρος Γρίλλης ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοανακατεύθηκε σὲ κάποια παραχάραξη, νέος πολὺ ἀκόμα..... Εἶναι ἀπὸ τότε γνωστός μας περισσότερο μὲ τὸν ἀριθμὸ σημάνσεως 235897!.... Ἂν μᾶς λέγατε ἀκόμα ὅτι ἡ σερμπαντίνα σᾶς ἔπεσε τὸ πρωΐ, στὶς πέντε, θὰ σᾶς λέγαμε μὲ τὴ σειρά μας ὅτι, τότε, δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ ὑπάρχουν ἐπάνω στὸ πράσινο χαρτὶ ἀρκετὲς κηλῖδες αἵματος τοῦ ἀνδρός σας, ποὺ δὲν ἀφήνουν μάλιστα ἀπὸ ἐργαστηριακῆς πλευρᾶς καμμιὰ

ἀμφιβολία ὅτι ἔπεσαν ἐπάνω στὴ σερμπαντίνα τρεῖς ὧρες πρὶν ἀπὸ τὶς πέντε τὸ πρωΐ.....

Ὅσο γιὰ τὸ ἐφιαλτικὸ κτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ τῆς βίλλας σας κυρία Πρέντα, ἴσως νὰ μὴ ἔπρεπε νὰ σᾶς ἀποκαλύψω ὅτι «δράστης» εἶναι ἡ κόρη σας, ἡ Λίζα..... Ὁ κύριος Μπάρδης εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ μᾶς τὴν παρουσιάση ὡς πραγματικὴ καὶ «μονάκριβη» κόρη σας, ἀλλὰ συμβαίνει νὰ μὴ ἀγνοοῦμε ὅτι εἶναι κόρη μόνο τοῦ μακαρίτη ἀνδρός σας. Ἦταν ἑνὸς ἔτους ὅταν παντρευτήκατε καὶ τὴν ἀγαπήσατε μὲ τὸν καιρὸ σὰν παιδί σας κι' ἐσεῖς. Ὅσο κι' ἂν σᾶς ἔδειχνε ὅμως ὅτι σᾶς θεωρεῖ πραγματικὴ μητέρα της, ἤξερε τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ τελείωνε τὸ Γυμνάσιο. Καὶ ὅσο κι' ἂν ἐσεῖς τὴν σπρώχνατε πρὸς τὸν Νῖκο Πάπαρη, ἐκείνη παρέμενε ἐρωτευμένη πραγματικὰ μὲ κάποιον νεαρὸ Ὑπαστυνόμο, ὄχι ἐμένα φυσικὰ γιατὶ ὅπως βλέπετε εἶμαι γκριζομάλλης κι' ἐκτὸς αὐτοῦ παντρεμένος πλέον..... Πίστεψε λοιπὸν ἡ Λίζα ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ποὺ ἔμαθε τὸν θάνατο τοῦ πατέρα της στὴν Αἴγινα, ὅτι αὐτὸ κάποια σχέση ἔχει μ' ἐσᾶς. Πίστεψε ἀκόμα ὅτι μὲ τὸ νὰ κτυπᾶ τὸ κουδούνι τῆς βίλλας σας τὶς ὧρες τῆς νευρικῆς σας ὑπερέντασης, θὰ ἐπιτύχη ὅσο γίνεται γρηγορώτερα τὸ «σπάσιμο», τὴν ἐγκατάλειψη δηλαδὴ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐγκληματία ἐκείνων τῶν ἐπίμονων «δὲν»!.... Μὲ ἄλλους λόγους κυρία Πρέντα, ἡ Λίζα πίστευε ὅτι θὰ συντομεύση τὴν ὁμολογία τοῦ ἐγκλήματός σας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ συμβοῦν δύο πράγματα: Ἐσεῖς θὰ ἀποκαλυφθῆτε ὡς κοινὴ συζυγοκτόνος, καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ πάψουν νὰ κουράζωνται περισσότερο..... Ἂν τὰ ἐπέτυχε ἢ ὄχι, αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα. Πάντως, σὲ λίγο θὰ τῆς ἐπιτρέψωμε νὰ σᾶς δῆ καὶ νὰ τὰ πῆτε. Ὅπως μοῦ εἶπε ὁ ἀρχιφύλακας πρὸ ὀλίγου, περιμένει στὸν προθάλαμο.....

Κι' ὅσο γιὰ τὴ Σμάρω κυρία Πρέντα, ποὺ ἐξαφανίσθηκε τόσο παράξενα τὴν ὥρα ποὺ πήγατε νὰ ντυθῆτε καὶ δὲν μὲ βοήθησε νὰ σᾶς συνεφέρω ἀπὸ τὴ λιποθυμία, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι σᾶς εἶναι ἀπόλυτα ἀφοσιωμένη. Ἔφυγε τρέχοντας καὶ ἔφερε μὲ ταξὶ τὸν Πέτρο Γρίλλη, γιὰ νὰ μ' ἐμποδίση νὰ σᾶς πάρω μαζί μου! Δυστυχῶς γιὰ σᾶς πάλι, σᾶς πῆρα καὶ ἔφυγα πρὶν ἔλθη ἐκεῖνος..... Ἀπ' ὅ,τι φαίνεται μάλιστα ἀπ' τὸ στιλέτο καὶ τὸ ἀεροπορικὸ εἰσιτήριο, ποὺ βρῆκαν ἐπάνω του οἱ ἀστυφύλακες ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴ βίλλα σας ὡς αὐτὴ τὴν ὥρα σχεδόν, γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐσεῖς θὰ ταξιδεύατε τώρα γιὰ τὸ Μόναχο, ἐνῶ ἐγὼ ἴσως νὰ βρισκόμουν στὸ νοσοκομεῖο, τὸ λιγώτερο ἀναίσθητος ἀκόμα. Ξέρω καλὰ βλέπετε ὅτι ὁ Πέτρος Γρίλλης δὲν ἀστειεύεται ὅταν ἀποφασίση νὰ ὑπερασπισθῆ κάποιον, ἰδίως μάλιστα ὅταν ἐκεῖνος ποὺ θὰ ὑπερασπισθῆ εἶναι πλούσιος καὶ ὑπόσχεται ἀρκετά. Καὶ περισσότερο ὅταν εἶναι πολὺ ὄμορφη γυναίκα, ποὺ τὴν ἔχει ἐρωτευθῆ πολὺ καὶ ἐκείνη ὑπόσχεται ἐπὶ τέλους τὸν ἔρωτα.....

Ἂν θέλετε θὰ δῆτε σὲ λίγο καὶ τὸν Γρίλλη κυρία Πρέντα. Ὁ ἀρχιφύλακας μοῦ εἶπε προηγουμένως ὅτι τὸν ἔφεραν ἐδῶ ὕστερα ἀπὸ πολλά. Δὲν φανταζόταν ὅτι θὰ ἔχουν κυκλώσει τὴ βίλλα σας οἱ ἀστυφύλακες καὶ τοῦ κακοφάνηκε ὅταν τοῦ εἶπαν νὰ τοὺς ἀκολουθήση καὶ ζήτησαν νὰ τὸν ἐρευνήσουν. Τοῦ κακοφάνηκε μάλιστα μέχρι σημείου νὰ χρησιμοποιήση τὸ στιλέτο του κατὰ ἑνὸς ἀστυφύλακος—εὐτυχῶς χωρὶς σοβαρὲς συνέπειες—καὶ νὰ βρυχᾶται γιὰ πολὺ ὥρα ὅτι ἤμουνα τυχερὸς ποὺ δὲν μὲ πρόλαβε ἐκεῖ.....

Ἔμεινε γιὰ λίγο πολὺ σκεπτικὸς ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης. Ὕστερα συνέχισε:

— Τυχερὸς ὅμως ἤμουνα καὶ σὲ κάτι ἄλλο σήμερα μὲ τὸν Πέτρο Γρίλλη. Ἡ σφαῖρα του δὲν μὲ βρῆκε ὅταν ἐκπυρσοκρότησε τὸ περίστροφό του, ἄθελά του μᾶλλον τὴν στιγμὴ ποὺ εἶχε καθηλώσει τὴν «πεταλουδίτσα» τῆς νύχτας Νίνα Κάκου, γιὰ νὰ μπορέση νὰ ξεφύγη ἀφήνοντας σ' ἐκείνην τὰ κοσμήματα..... Καὶ δὲν μπορεῖ φυσικὰ οὔτε ἐσεῖς, οὔτε ὁ κύριος Μπάρδης, οὔτε ὁ Γρίλλης νὰ πῆτε ὅτι αὐτὴ ἡ μεγάλη κλοπὴ κοσμημάτων ἔγινε τυχαῖα..... Ἔγινε μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ φέρη ἀντιπερισπασμὸ στὶς ἐνέργειές μας γιὰ τὴν «αὐτοκτονία»!.. Ἦταν δηλαδὴ καὶ αὐτὴ

μέσα στὸ σχέδιό σας, τὸ κοινὸ σχέδιο γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Δημήτρη Πρέντα..... Ἢ μήπως δὲν εἶναι ἔτσι κυρία Πρέντα;.... Ἐσεῖς κύριε Μπάρδη τί λέτε;....

***

ΑΠΛΩΘΗΚΕ καὶ πάλι νεκρικὴ ἡσυχία στὸ γραφεῖο. Ἀκούγονταν μόνον οἱ κτύποι ποὺ ἔκανε τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου μετρώντας τὰ λεπτά.

Ἡ Μάρθα Πρέντα εἶχε ἀπομείνει ἄφωνη, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὸ πάτωμα. Φαινόταν κι' αὐτὴ σὰν ὑπνωτισμένη. Ξαφνικὰ δυνατοὶ λυγμοὶ τῆς τράνταξαν τὸ στῆθος καὶ ἔπιασε τὸ κεφάλι της μὲ τὰ δυό της χέρια. Ἔκλαιγε βουβά.....

Ὁ Γιάννης Μπάρδης κύτταζε τώρα σὰν χαμένος. Τὸ βλέμμα του ἦταν πέτρινο καὶ τὸ πρόσωπό του ἔδειχνε ὅτι εἶχε γεράσει κατὰ δέκα ὁλόκληρα χρόνια μέσα σ' ἐλάχιστη ὥρα.

— Πιστέψτε κυρία Πρέντα ὅτι λυποῦμαι εἰλικρινὰ γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς συνέβη, πρόφερε φανερὰ στενοχωρημένος ὁ Ἀστυνόμος Καρένης βηματίζοντας νευρικά. Βλέπετε, ἡ ψυχραιμία σᾶς ἐγκατέλειψε ὅταν μάθατε ἀπὸ τὸ δεύτερο γράμμα ὅτι κινδυνεύετε..... Τὴν κατάστασή σας αὐτὴ τὴν ἐκμεταλλεύθηκε ὁ κύριος Μπάρδης, ποὺ τόσα χρόνια ἦταν ἐρωτευμένος μαζί σας καὶ πρόσμενε κάποια λύση τοῦ γάμου σας γιὰ νά..... εὐτυχήσετε περισσότερο κι' οἱ δυό. Ὅταν δείξατε στὸν κύριο Μπάρδη — τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου — τὸ δεύτερο γράμμα, αὐτὸς εἶδε σ' ἐκεῖνο τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεό! Εἶδε τὴν εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήση τὴν ἐπιθυμία του νὰ σᾶς κάνη γυναίκα του. Ψύχραιμα λοιπὸν σᾶς ἔβαλε στὸ νοῦ τὴν ἰδέα τῆς ἐκδικήσεως, ἢ τὴν ἐνίσχυσε ἁπλῶς καὶ σᾶς ὑπέδειξε τὸ σχέδιο ποὺ θ' ἀκολουθούσατε γιὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῆτε. Μαζὶ κανονίσατε τόσες λεπτομέρειες!.... Ταξίδι τοῦ κυρίου Μπάρδη στὴν Αἴγινα ὡς δῆθεν ἐκδρομέως, τηλεφώνημά σας δῆθεν στὸν ἄνδρα σας ἀπὸ τὶς «Κορομηλιὲς» καὶ τόσα ἄλλα..... Κανονίσατε ἀκόμη ὅτι τότε μόνον θὰ κάνατε λόγο γιὰ τὰ γράμματα, ὅταν θὰ βλέπατε ὅτι ἡ προανάκριση προχωρεῖ καὶ πρὸς τὴν ἰδέα τοῦ ἐγκλήματος. Ἐσεῖς δὲν τὸ εἴδατε αὐτό, πιστεύω, μᾶλλον ἡ γυναικεία σας διαίσθηση μίλησε γι' αὐτὸ καὶ μοῦ δείξατε τὰ γράμματα κατὰ τῆς δέκα τὸ πρωΐ..... Τὰ πήρατε μαζί σας ἀπὸ τὴ νύχτα ἢ ἀπὸ χθὲς ἀκόμη, γιατὶ ξέρατε πόσο σπουδαῖος παράγων εἶναι αὐτὰ ὥστε νὰ νομισθῆ τὸ ἔγκλημα ὡς αὐτοκτονία! Ὅπως ξέρετε καὶ ὅτι θὰ παίξουν σπουδαῖο ρόλο γιὰ τὸν καταλογισμὸ τῆς πράξεώς σας καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς..... Καί, φυσικά, δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἐξετελέσατε τὸ ἔγκλημά σας ὡς στυγνὴ συζυγοκτόνος, μὲ πωρωμένη τὴν συνείδηση. Ἔχετε πολλὰ ἐλαφρυντικά. Ἀλλὰ γι' αὐτὰ τὸν λόγο θὰ ἔχουν οἱ ἔνορκοι σὲ λίγο καιρό, ὅπως οἱ ἔνορκοι θὰ ἔχουν τὸν λόγο καὶ γιὰ τὴν ἠθικὴ αὐτουργία τοῦ κυρίου Μπάρδη στὸ ἔγκλημα. Ἐμένα δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ συγχαρῶ ἐνώπιόν σας τὸν Ὑπαστυνόμο κ. Γραβάνη καὶ νὰ εἰσηγηθῶ τὴν ἐπιβράβευση τῆς ἱκανότητός του. Ἔγραψε σχεδὸν μόνος του μιὰ συνταρακτικὴ ἀστυνομικὴ ἱστορία. Μιὰ ἱστορία ποὺ σὲ ἀντίγραφα θὰ περιέχεται στὸν φάκελλο 389.506, μὲ τὰ ἀρχικὰ «Μ.Σ.» ποὺ δὲν θὰ σημαίνουν τίποτα ἄλλο ἀπὸ «Ματωμένη Σερμπαντίνα».....

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ Πάσχα, ἡ μεγάλη γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, ἡ γιορτὴ μὲ τὸν πλούσιο συμβολισμὸ καὶ τὸ ἀσύγκριτο μεγαλεῖο, μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία γιὰ μιὰ καινούργια πνευματικὴ ἀνάσταση, γιὰ ἕνα ἀνοιξιάτικο ἀναβάπτισμα στὴν γεμάτη πνεῦμα καὶ οὐσία ἀνατολὴ τῆς νέας ζωῆς. Παράλληλα μὲ τοῦτο βρίσκει τὴ εὐκαιρία ὁ ἄνθρωπος νὰ χαρίση στὸν ἑαυτό του καὶ κάτι ἀπ' τὸ ἐγκόσμιο περιεχόμενο, ποὺ ἂν καὶ μικροτέρας, θὰ λέγαμε, σημασίας, ἀποτελεῖ ὁπωσδήποτε ἀναγκαία προϋπόθεση γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ σημερινοῦ ἑαυτοῦ του καὶ προετοιμασία γιὰ κάτι καλύτερο.

Ἔτσι λοιπὸν μὲ τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου, δόθηκε πάλι ἡ ἀφορμὴ στὴ Σχολή μας νὰ ἀνοίξη διάπλατα τὶς πόρτες της, νὰ χαιρετίση ἀγκαλιάζοντας σφιχτὰ τοὺς δικούς της καὶ νὰ γνωρίση καλύτερα τοὺς ξένους κάνοντάς τους φίλους, μέσα σ' ἕνα περιβάλλον ἐγκαρδιότητας καὶ εὐτυχίας.

Ἀλλὰ μαζὶ μ' αὐτὸ ἡ εὐθύνη τῆς Σχολῆς εἶναι μεγαλύτερη, ἡ ἀποστολή της πιὸ σημαντική, γιατὶ στὸ πρόσωπό της ἐμφανίζεται, κατὰ κανόνα, ἐπισήμως ὁλόκληρο τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας. Εἶναι μιὰ ἀρχὴ ποὺ ἔχει βαθειὰ τὶς ρίζες της στὸ παρελθὸν καὶ ποὺ κάθε χρόνο ἀνανεώνεται πιὸ ὁλοκληρωμένα, πιὸ καλύτερα.

Εἶναι ἐπόμενο λοιπὸν μιὰ τέτοια ἀποστολὴ νὰ ἔχη καὶ ἀνάλογες εὐθῦνες· καὶ τοῦτο δὲν εἶχε διαφύγει ἀπὸ τὴν προσοχὴ τοῦ Διοικητοῦ μας, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Π. Λυκούση, κι ἔτσι ἡ πλούσια ἐμπειρία καὶ ἡ δημιουργική του διάθεση ἀπετέλεσαν τὴν ὑποδομὴ πάνω στὴν ὁποία στηρίχθηκε ἡ ἐπιτυχοῦσα πασχαλινὴ ἐκδήλωση. Τοῦτο θὰ τὸ ἀντελήφθησαν ὅσοι εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ παρευρεθοῦν. Ὁπωσδήποτε θὰ ὑπωπτεύθησαν ὅτι πίσω ἀπὸ ὅλην αὐτὴ τὴν ὠργανωμένη μέχρι κεραίας ἐκδήλωση, εὑρίσκετο κάποιος ὁ ὁποῖος εἶχε δώσει καὶ ἔδινε τὶς ἀνάλογες κατευθύνσεις, ὥστε τὸ χαρούμενο αὐτὸ πελώριο καράβι νὰ ἀρμενίζη πρίμα κι' ἀνάλαφρα πάνω στὰ κύματα τῆς χαρούμενης ἀτμόσφαιρας, χωρὶς τὸν φόβο τῶν... κάβων. Κι' ἀλήθεια, δὲν ὑπῆρχε τέτοιος φόβος. Ὅλα ἦσαν ὅπως ἔπρεπε καὶ ὅπου ἔπρεπε, ἀπὸ τὰ πλέον στοιχειώδη μέχρι τὶς πιὸ μικρὲς λεπτομέρειες.

Ἀλλ'..... ὀψόμεθα:

Ἡ Σχολή, τὸ μεγαλόπρεπο αὐτὸ κτήριο. Πραγματικὸ στολίδι μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ πράσινου τοπίου, φάνταζε ἀπὸ τὴν προηγουμένη καταστόλιστη ἀπὸ θυρεούς, ἑορταστικὲς γιρλάντες καὶ τὰ πασχαλινὰ συνθήματα.

Ἔξω στὸ προαύλιο εἶχε κατασκευασθῆ μὲ ἐξαιρετικὴ τέχνη ἕνα πελώριο παράπηγμα καταστόλιστο, κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τοῦ ὁποίου καλοβαλμένα καὶ ὁμορφοστόλιστα τραπέζια θὰ ἐδέχονταν ἕνα μεγάλο μέρος ἀτόμων. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν αἴθουσα τελετῶν καὶ στὴν ἰσόγεια βεράντα τοῦ κτηρίου.

Ἀπὸ νωρὶς καὶ συνέχεια μετεδίδοντο ἀπ' τὰ μεγάφωνα ἑορταστικὰ ἑλληνικὰ τραγούδια ποὺ εἶχε μὲ ἐπιμέλεια καταγράψει στὸ μαγνητόφωνο ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Κ. Κουβέλης.

Σὲ λίγο παρέλαβαν τὴν μουσικὴ σκυτάλη δυὸ καλοδιαλεγμένες ὀρχῆστρες ἀπὸ τὴν φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐκλεκτὸ καλλιτέχνη, ποὺ πραγματικὰ τιμᾶ τὸ Σῶμα μας, τὸν ἀκούραστο μαέστρο - Ὑπαστυνόμο κ. Δ. Μπουκουβάλα.

Τὰ τραπέζια σὲ λίγο ἀρχίζουν νὰ γεμίζουν. Δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι καὶ ἀρχιφύλακες μὲ τὶς οἰκογένειές τους, χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν τὶς πιὸ ἐγκάρδιες εὐχὲς καὶ πέρνουν τὸ πόστο τους ἕτοιμοι καθ' ὅλα γιὰ τὸ τρικούβερτο πανηγύρι ποὺ θ' ἀκολουθήση.

Ἀρχίζουν νὰ προσέρχωνται καὶ οἱ προσκεκλημένοι. Καὶ πρῶτα πρῶτα μιὰ ὁμάδα ξεριζωμένων ἀδελφῶν μας Κωνσταντινουπολιτῶν, πάνω στοὺς ὁποίους ξέ-

σπασε τὸ ἄγριο κατὰ τῆς φυλῆς μας μένος τῶν γειτόνων. Τοὺς ὑποδεχόμαστε μὲ ἀνάμικτα συναισθήματα καὶ χαιρόμαστε ποὺ μᾶς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ τοὺς φιλοξενήσουμε.

Ἀπὸ τοὺς πρώτους τιμᾶ τὴν γιορτή μας ὁ ἐκλεκτὸς Ἀρχηγός μας, ὁ κ. Ε. Καραμπέτσος. Ἡ ἄφιξίς του δημιουργεῖ πραγματικὸ παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ. Ἐγκάρδιος ὅπως πάντα δίνει ξεχωριστὸ τόνο στὸ περιβάλλον κι' ὅλοι μας νοιώθουμε ἀνείπωτη χαρὰ γιὰ τὴν παρουσία του.

Δὲν ἄργησε νὰ φανῆ καὶ ὁ ἕτερος προσκεκλημένος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἂν καὶ προσφέρει τώρα τὶς ὑπηρεσίες του σ' ἕνα ἄλλο σημαντικὸ πόστο, ἔχει συνδεθῆ τόσο στενὰ μὲ τὴ Σχολή μας, ἡ ἀνάμνησις ἁπλῶς τῆς ὁποίας τοῦ προκαλεῖ συγκίνηση.

Περιττὸν νὰ σημειωθῆ ποῖα ἦσαν τὰ δικά μας συναισθήματα δι' αὐτόν. Ἰδιαιτέρως γιὰ μᾶς τοὺς μαθητὰς-ὑπαστυνόμους, τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ πρῶτο ἔτος τῆς σπουδῆς μας ἐδῶ συμπαρεστάθη σὰν πραγματικὸς πατέρας.

Ἀλλὰ εἶναι ὥρα νὰ ἀρχίση τὸ γλέντι. Καὶ πρῶτα ἀπό..... πιατέλας ἄρχεσθαι!

Τὰ ἀρνιὰ ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο ἐστροβιλίζοντο κάπως ἀπόκοσμα πάνω στὴν πυρακτωμένη πίστα τους, μετουσιωμένα πλέον, μετετράπησαν σὲ νόστιμους μεζέδες καὶ μαζὶ μὲ τὸ κοκορέτσι ἀπετέλεσαν τὸ βασικὸ ὑλικὸ γιὰ τὸ παραπέρα ξεφάντωμα, τὸ ὁποῖο δὲν ἄργησε.

Τὸ ἔναυσμα τὸ ἔδωσε ἡ ὀρχήστρα μας καὶ ὁ κομφερασιὲ Ἀλέκος Γαλανός, τὸ παιδὶ ποὺ κατάφερε νὰ διατηρήση ὅλο τὸ πρόγραμμα σ' ἕνα ψηλὸ ἐπίπεδο.

Ἀκολούθως ὁ μικρὸς Ζαμπέττας, ὁ Μιχαλάκης, σ' ἕνα σόλο μὲ μπουζούκι ἔδειξε πὼς ἀκολουθεῖ πιστὰ τὰ βήματα τοῦ πατέρα του στὸν καλλιτεχνικὸ στίβο καὶ πὼς σύντομα θὰ τὸν φτάση. Ἦταν πραγματικὰ σπουδαῖος καὶ δὲν ὑπῆρξε κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ἐντυπωσιασθῆ.

Τώρα ὅμως ἡ σειρὰ καὶ τοῦ Γιώργου Ζαμπέττα. Δὲν νομίζω πὼς χρειάζεται παρουσίαση, οὔτε ἐγκώμια. Μὲ τὸν γυιὸ ἀποτελοῦν φαινόμενο ἀνάλογο μὲ τοὺς Γάλλους Δουμᾶ, στὸ στοιχεῖο τους βέβαια, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικὰ ἕνας συνάδελφός μου. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο.

Στὸν ἴδιο τόνο, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ποὺ συνεχῶς γινόταν καὶ πιὸ ζεστή, πιὸ ἑορταστική, βρέθηκε μπροστά μας μιὰ ἄλλη ἐκλεκτὴ τραγουδίστρια, ἡ Βίκυ Μοσχολιοῦ. Τὸ λαμπρὸ καθ' ὅλα αὐτὸ κορίτσι, ποὺ σὲ διάστημα δύο ἐτῶν ἐξελίχθηκε σὲ μιὰ ἀπ' τὶς καλύτερες βεντέττες τοῦ ἑλληνικοῦ τραγουδιοῦ, μᾶς κατεγοήτευσε μὲ τὰ τραγούδια της καὶ μᾶς ὑπεχρέωσε μὲ τὴν ξέχωρη ἀγάπη της γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων, τὴν ὁποία γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἀπέδειξε ἐμπράκτως: Δὲν ἦρθε μόνη της, σὰν καλλιτέχνις, ἀλλὰ ἔφερε μαζί της καὶ τὸν πατέρα της, ἕνα συμπαθῆ καὶ ἀνοιχτόκαρδο τύπο, ὅπως καὶ τὰ μικρά της ἀδερφάκια γιὰ νὰ κάνη Πάσχα καὶ νὰ γλεντήση μαζί μας οἰκογενειακῶς.

Καὶ τὸ γλέντι συνεχίζεται. Σειρὰ τώρα τοῦ Παναγῆ Τζαννετῆ. Τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ νέου μὲ τὴν ἔξοχη φωνὴ καὶ τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες, καὶ κοντὰ πολὺ κοντὰ ἕνα ἄλλο λαμπρὸ ἀστέρι, ἡ Μανταλένα, μιὰ χαρούμενη καὶ κεφάτη κοπέλα ποὺ κατάφερε μὲ τὸ τραγούδι της καὶ τὴν ἐν γένει παρουσία της νὰ ἀνεβάση τὸ κέφι σὲ ψηλότερο ἐπίπεδο.

Ἀλλὰ ἡ ὥρα εἶναι μία σχεδὸν καὶ τὸ ἄγγελμα ὅτι φτάνει ὁ Βασιλιάς, μᾶς ἐπιβάλει ἕνα time out. Ὅλοι μας τὸν ἀναμέναμε μὲ πλούσια συναισθήματα καὶ χαρούμενη συγκίνηση. Πρὶν σταθμεύση κιόλας εἶχε γίνει ἀντικείμενο θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἀπὸ ὅλους μας. Τὸν ὑπεδέχθη ὁ Ἀρχηγός μας κ. Ε. Καραμπέτσος καὶ τοῦ παρουσίασε ἀκολούθως τὸν Διοικητήν μας κ. Λυκούση, τὸν κ. Ἀρχοντουλάκη καὶ τοὺς ἄλλους Ἀστυνομικοὺς Διευθυντάς.

Ἀκολούθως πῆρε μὲ τὴ σειρὰ τὰ τραπέζια καὶ μέσα σ' ἕνα πανδαιμόνιο ἀπὸ ζητωκραυγές, εὐχὲς καὶ συνθήματα, ἄρχισε νὰ τσουγκρίζῃ αὐγὰ μὲ τοὺς δοκίμους, τοὺς καλεσμένους, μὲ ὅποιον βρισκόταν μπροστά Του.

Ἦταν πράγματι μιὰ ξεχωριστὴ συγκινητικὴ στιγμή. Στὴν εἴσοδο τοῦ κτηρίου παρατεταγμένα τὰ μπαλλέττα τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουσιάδη μὲ τὶς γραφικὲς ἑλληνικὲς στολές τους ἔδιναν μιὰ σπάνια γραφικότητα. Ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ παρηκολούθησε ἕνα πραγματικὸ ρεσιτὰλ τσάμικου ἀπὸ τὰ ἴδια μπαλλέττα, ἤπιε, εὐχηθεὶς στὴν ὑγεία ὅλων μας καὶ ἀπεχώρησε ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα πανδαιμόνιο ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζητωκραυγῶν ποὺ τὸν ξεπροβόδισαν μέχρι τὴν λεωφόρο Κηφισίας.

Ἡ παρουσία τοῦ Βασιληᾶ μας ἦταν μιὰ δυναμωτικὴ ἔνεση κεφιοῦ. Ἔδωκε

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον. Παραπλεύρως ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης.

ἀφορμὴ γιὰ μεγαλύτερο ξεφάντωμα καὶ γλέντι. Ὅλων οἱ καρδιὲς εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ χαρά. Καὶ ὁ χορός, τὸ τραγούδι, τὸ φαγοπότι ξαναρχίζουν.

Δὲν ἄργησε νὰ κάνῃ τὴν παρουσία του καὶ ὁ Ὑπουργός μας, ὁ ἐξαίρετος καὶ ὡς ἄνθρωπος κ. Π. Πολυχρονίδης. Ἡ ἄφιξή του ἐχαιρετίσθη μὲ αὐθόρμητο ἐνθουσιασμό. Κεφᾶτος, χαρούμενος, προσηνὴς ἦταν τά..... ἐλαττώματά του ποὺ ἔδωκαν τὴν ἀφορμὴ στοὺς δοκίμους νὰ τὸν σηκώσουν στοὺς ὤμους των καὶ νὰ τὸν ἀποθεώσουν. Ἂς μᾶς συγχωρήσῃ γιὰ τὴν ταλαιπωρία ποὺ ὑπέστη, ἀλλὰ οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀπετέλουν τὴν ἐξωτερίκευση τῶν συναισθημάτων μας γι' αὐτόν.

Τώρα τὴ σειρά του στὸ πρόγραμμα, τὸ πλούσιο καθ' ὅλα, ἔχει ἕνα ἄλλο λαμπρὸ ἀστέρι. Ὁ Γ. Λογοθέτης μὲ τὴν παρέα του. Ἕνας ἀληθινὸς καλλιτέχνης μὲ πηγαῖο ταλέντο καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία. Ἔδωσε πράγματι μὲ τὸ κέφι καὶ τὰ τραγούδια του ζωντάνια στὸ γλέντι καὶ τὴν ἀφορμὴ νὰ ξεχυθοῦν στὴν πίστα πολλὰ ζευγάρια σὲ

παληούς καὶ νέους ρυθμούς. Ὑπέροχος πράγματι, ἀλλὰ μᾶς ἀφήνει παραχωρώντας τὴ θέση του στὸν ἄλλο ἔξοχο σπεσιαλίστα στὸ εἶδος του, τὸν διαλεχτὸ ἀπὸ τοὺς διαλεχτούς, τὸν Γιῶργο Λουκᾶ. Μαζὶ μὲ τὸ ἐκλεκτὸ ἐπιτελεῖο του, προσέφερε ὅλο του τὸν ἑαυτὸ νὰ μᾶς διασκεδάσῃ καὶ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Καὶ πῆρε γι' αὐτὸ κάτι παραπάνω ἀπὸ ἄριστα.

Ὁ μῖμος τώρα Μπουρνέλλης, ἂν καὶ ἀδιάθετος, ἦταν ἀμίμητος. Μὲ στόχο τοὺς Ἕλληνες καλλιτέχνες ἔδωκε σπαρταριστὰ νούμερα ποὺ μᾶς ἔκανε νὰ γελάσουμε μὲ τὴν ψυχή μας.

Ἀλλὰ δὲν σταματοῦμε ἐδῶ. Τὸ ζεῦγος τώρα τῆς Φιλίτσας καὶ τοῦ Ἀχιλλέα Κουλαξίζη προκαλεῖ προκαταβολικὰ ἐνθουσιασμό. Μὲ τὸ πλούσιο ρεπερτόριό τους ἄφησαν τὶς πιὸ εὐχάριστες καὶ ἀλησμόνητες ἐντυπώσεις. Τοὺς ἀξίζει κάθε ἔπαινος.

Ἀκολουθεῖ τώρα μιὰ ἄλλη ἔκπληξη ἀρκετὰ μεγάλη. Εἶναι ἡ Κλειὼ Λινάρδου. Ἡ Ἑλληνίδα τραγουδίστρια ποὺ ἡ φήμη της ἔχει ξεπεράσει τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Εἶναι ἡ θριαμβεύτρια τοῦ φεστιβὰλ τῆς Βαρκελώνης ποὺ μὲ τὶς ἐπιτυχίες της ἀπέσπασε δίκαια τὸ θαυμασμὸ ὅλων.

Καὶ τώρα ἡ ἑλληνικὴ λεβεντιὰ ἔχει τὸ λόγο. Ὁ βεττεράνος τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ Καψοκέφαλος μαζὶ μὲ τὸν πρωταθ᾽ητή μας Καμπαφ᾽ῆ καὶ τὸν ἀστυφύλακα Μπελσεμὲ κράτησαν ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ προγράμματος. Ὁ ἕνας καλύτερος τοῦ ἄλλου, συναγωνίζονταν εὐγενικὰ μπρὸς στὸ μικρόφωνο δίνοντας ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ τό..... πατήσουμε κάπως ἑλληνικά. Ξύπνησαν μέσα μας καθαρὰ ἑλληνικὰ ἔνστικτα καὶ ξαναζωντάνεψαν ὄμορφες στιγμὲς τοῦ καλοῦ - παληοῦ καιροῦ.

Ἔτσι σ' αὐτὸ τὸν τόνο συνεχίζεται τὸ πασχαλινὸ πανηγύρι μας μέσα στὴν αἴθουσα καὶ ἰδιαίτερα στὸ προαύλιο, ποὺ εἶχε πάρει καθολικώτερο χαρακτῆρα μὲ περισσότερους ἀπὸ δέκα χορούς.

Ὅλα ἦταν μιὰ πραγματικὴ φαντασία. Κάτι ποὺ θὰ τὸ ζήλευαν καὶ τὰ πλέον πασχαλιάτικα γλέντια τῆς ὑπαίθρου, ὅπως τὸ ζήλευαν καὶ ὅσοι περνοῦσαν ἔξω ἀπ' τὴ Σχολὴ—πεζοὶ καὶ ἐποχούμενοι. Οἱ τελευταῖοι σταματοῦσαν , ἐνθουσιάζονταν—πολλοὶ ἔφταναν μέχρι καὶ τὰ τραπέζια μας νὰ μᾶς ποῦν ἀπὸ κοντὰ μιὰν εὐχή. Μᾶς χαιρετοῦσαν ἐγκάρδια καὶ συνέχιζαν τὸ δρόμο τους.

Ἔτσι φτάσαμε μέχρις ἀργά, μετὰ τὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα. Ὅλοι μας νοιώθαμε μιὰ εὐχάριστη καὶ γλυκειά, ἡδονικὴ θὰ τὴν ἔλεγα, εὐφορία. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ μᾶς ἔδωσε κάτι ποὺ μᾶς ἔλειπε, μᾶς ξανατόνισε ξεθωριασμένα συναισθήματα. Ἦταν ἀνάσταση πραγματικὴ σ' ὅλες της τὶς ἐκδηλώσεις.

Ἀλλὰ θὰ ἦταν παράλειψη νὰ μὴ μνημονεύσουμε τοὺς συντελεστάς.

Πρῶτος ἀπ' ὅλους ὁ φιλότιμος καὶ ἀκούραστος Διοικητὴς τῆς Σχολῆς μας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Λυκούσης. Ἐπέδειξε ἱκανότητες σπάνιες καὶ στὸν τομέα τῆς ὀργανωτικῆς δουλειᾶς. Τὰ περισσότερα ἦταν δική του ἔμπνευση, δική του προσπάθεια. Ἀλλὰ ὅπως ἕνας στρατηγὸς δὲν εἶναι ὁ μοναδικὸς συντελεστὴς τῆς νίκης, ἔτσι κι' ἐδῶ συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία καὶ οἱ ἄλλοι. Κι' αὐτοὶ εἶναι ὁ ἀεικίνητος καὶ πρόσχαρος ὅπως πάντα Ὑποδιοικητής μας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κ. Πολίτης, ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς Ἀστυνόμους κ.κ. Παπαθανασίου καὶ Ντουφεξῆ, ἀπετέλεσαν τὰ βασικώτερα ἐπιτελικὰ στελέχη στὴν ἱκανότητα τῶν ὁποίων ἐβασίσθησαν πολλά. Ἀκολουθεῖ κατόπιν ἡ ὁμὰς τῶν Ὑπαστυνόμων τῆς Σχολῆς. Ὁ ἕνας καλύτερος τοῦ ἄλλου, ἐργατικοί, πνευματώδεις, χαρούμενοι, εὐπροσήγοροι, δὲν σταμάτησαν οὔτε στιγμή. Πότε ἐδῶ, πότε ἐκεῖ ἔσπευδαν μὲ πρωτοφανῆ διάθεση νὰ θεραπεύσουν καὶ τὴν πιὸ μικρὴ ἀπαίτηση καὶ τὴν ἐλαχίστη ἀνάγκη. Ἦταν ἀπίθανοι καὶ ὅλοι τους συνέβαλαν ὥστε νὰ φύγουν μὲ τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις, ὅσοι μᾶς ἔκαναν τὴν ξεχωριστὴ τιμὴ νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν. Καὶ δὲν ἦταν λίγοι αὐτοί. Μνημονεύω ἐνδεικτικῶς ὅσων μπόρεσα νὰ συγκρατήσω τὰ ὀνόματα:

Μεταξὺ τῶν πρώτων ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὁ ἐξαιρετικὸς κύριος Π. Γεωργόπουλος. Κρῖμα ὅμως ποὺ δὲν κάθισε πολύ. Πέρασε βιαστικὰ νὰ μᾶς εὐχηθῆ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ ἔφυγε κατόπιν, λόγω ὑποχρεώσεων. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγός μας κ. Καραμπέτσος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Ἀρχοντουλάκης, Κεφαλᾶς, Τουζένης, Β. Γιαννόπουλος, Λάζος, Στόκας μὲ τὰς συζύγους των, ὁ Ὑγειονομικὸς κ. Κάρτσωνας, οἱ Ἀστυνόμοι κ. κ. Μανωλέας, Πατσούρης, Κοκκινάκης, Κουτάκης, Ντζιώρας, Ἀθανασούλης μὲ τὰς συζύγους

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Πολυχρόνης Πολυχρονίδης γίνεται ἀντικείμενον ἀποθεωτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν, τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

των, ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Ραυτόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του, οἱ ἐ.ἀ. Ἀρχηγοὶ τοῦ Σώματος κ.κ. Νέρης, Ἀρχιμανδρίτης, Γερανέας μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς θυγατρός του, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χρ. Σγουρίτσας, οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Πουλατζᾶς, Τσιτσιράγκος, ὁ τέως Εἰσαγγελεὺς κ. Κορφιάτης μετὰ τοῦ υἱοῦ του, οἱ καθηγηταὶ ἐπίσης κ.κ. Γλυκοφρύδης καὶ Πολυμενάκος μετὰ τῶν συζύγων των, ὁ καθηγητὴς κ. Λουκᾶς, ὁ δήμαρχος Ἀμαρουσίου κ. Γαρδέλης, ὁ δημοσιογράφος κ. Χρ. Χαρικέπουλος μετὰ τῆς συζύγου του, ἡ κ. Ν. Ἀβαταγγέλου, ὁ κ. Μοσχολιὸς καὶ πάρα πολλοὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ φίλοι τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων, ὡς εἶπα, δὲν συνεκράτησα. Ἀνθρώπινον. Ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην καίτοι ξέρουμε πὼς τοῦτο δὲν ἔχει καμμία ἀξία. Ἀξία ἔχει τὸ ὅτι γνωρίζουν ὅτι τοὺς ἔχουμε κλείσει στὴν καρδιά μας ὅπως κι' αὐτοὶ μᾶς περιβάλλουν μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ σπεύδουν τὶς χρονιάρες μέρες κοντά μας νὰ πιοῦμε ἕνα ποτήρι, νὰ γλεντήσουμε μαζί, νὰ χαροῦμε ὅπως καὶ φέτος. Χρόνια πολλὰ λοιπὸν καὶ Χριστὸς Ἀνέστη.

Ε. ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η «ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ»
ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ «ΠΡΩΤΗ» ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΜΕΓΑΛΑ καὶ ἐξιδανικευμένα μεταπολεμικὰ ἔργα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἔχει πολλὰ νὰ ἐπιδείξῃ. Τὸ τονίσαμε καὶ ἄλλοτε: Ἁπλῆ σύγκρισις τοῦ Σήμερα μὲ τὸ Χθές, τῶν ὅσων δηλαδὴ περικλείει ἡ μεταπελευθερωτικὴ καὶ ἐντεῦθεν περίοδος καὶ τῶν ὅσων εὑρίσκονται εἰς τὴν προπολεμικὴν ἐποχήν, πείθει καὶ τὸν πλέον δύσπιστον ὅτι ἕνας ἐντελῶς νέος ἄνεμος διαπνέει τὴν ἀστυνομικήν μας πραγματικότητα.

Ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο παρακεκινδυνευμένη σκέψις, ἂν ὄχι οὐτοπία τὸ ὅτι δύναται ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ προβάλῃ τόσα πολλὰ εἰς τομεῖς ἔξω τῶν αὐστηρῶς ὑπηρεσιακῶν, εἰς τομεῖς ποὺ δὲν συνδέονται ἄμεσα—φαινομενικά—μὲ τὸ στενὰ ἐννοούμενο λειτούργημα τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου. Ἦλθε ὅμως ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος κατέδειξε, ὅτι περικλείει ζωντανὲς δυνάμεις ἱκανὲς γιὰ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἦλθε ἡ ἐποχὴ ποὺ κατεδείχθη ἰδίως, ὅτι μέσα εἰς τὸν ἄριστον ἀστυνομικὸν ὑπάρχει καὶ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ὁ συγγραφέας καὶ ὁ λογοτέχνης· ὅτι ὑπάρχει καὶ ὁ καλλιτέχνης, ὁ ἀθλητὴς κ.λ. Μὲ ἕνα λόγο ἦλθε ἡ ἐποχὴ ποὺ κατεδείχθη ὅτι εἰς ἕνα μεγάλο ποσοστὸν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ὑπάρχουν καὶ ἱκανότητες καὶ προσόντα διάφορα μὲν τοῦ καθαρῶς ἀστυνομικοῦ λειτουργήματος, πλὴν τόσον ἀναβιβάζοντα τὴν στάθμην τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ μας ἔργου, τόσον ἐπαγωγὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἰδέας καὶ ἀποστολῆς. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερο, ἦλθε ἡ ἐποχὴ ποὺ ἀστυνομικοὶ ἡγήτορες διέγνωσαν τὶς ἱκανότητες αὐτὲς—ἱκανότητες καὶ προσόντα ποὺ ἦσαν καὶ ἀνάγκη τεραστία γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ ὀργανισμὸ—καὶ ἐδημιούργησαν τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις ἀξιοποιήσεώς των. Τὸ τελευταῖο τοῦτο ἔχει καὶ τὴν μεγαλύτερη σημασία νομίζω καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἄξιο τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης μας.

***

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τῶν μεγάλων καὶ ἐξιδανικευμένων αὐτῶν ἔργων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων εἶναι ἡ ἵδρυσις Σκηνῆς Παιδικοῦ Θεάτρου, Μανδολινάτας καὶ Χορωδίας. Ἡ διαφορὰ τοῦ ἔργου τούτου μὲ τὰ ὅσα προηγήθησαν—ἀστυνομικοῦ Ἀθλητισμοῦ ποὺ παρὰ τὸ ὅτι ὑπῆρχε προπολεμικῶς, μόνον ἀπὸ τοῦ 1947 ἔλαβε συγκεκριμένη μορφή, τμήματος Φιλαρμονικῆς, ὑπηρεσίας Δημοσίων Σχέσεων μὲ τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» καὶ τὶς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς—συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἐνῶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ψυχοπνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὴν εὐρεῖαν ἐπικοινωνίαν τούτου μὲ τὸ κοινόν, ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» καὶ ἡ Μανδολινάτα καὶ ἡ Χορωδία ἀπευθύνονται εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν παιδιῶν μας καὶ μόνον. Εἶναι καὶ τὰ τρία αὐτά, θὰ μποροῦσε νὰ λεχθῇ, μιὰ μερικώτερη πτυχὴ τοῦ τιτανείου ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖται μέσῳ τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, μιὰ πτυχὴ ὅμως ποὺ ὅταν ξεδιπλωθῇ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θὰ ἀνοίξῃ ἄλλους ὁρίζοντες καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ νέους κόσμους εἰς τὰ μάτια, τὶς ψυχὲς καὶ ἀκόμη τοὺς ἐπαγγελματικοὺς προσανατολισμοὺς ὅσων παιδιῶν μας ἀποφοιτήσουν ἐπιτυχῶς.

Τὸ ἀθόρυβο αὐτὸ ἔργο, τοῦ ὁποίου τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα μὲ τὴν «Παιδικὴ Σκηνὴ» τόσο μᾶς κατέπληξαν κατὰ τὴν σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἐκδήλωσι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἄρχισε νὰ παίρνῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ μὲ μιὰ διαταγὴ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ μας κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ ἔτους. «Ἀποβλέποντες εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ κοινω-

νικοῦ ἔργου προστασίας τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων—διαλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὴν διαταγὴν αὐτὴν—ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως Σκηνῆς Παιδικοῦ Θεάτρου, Μανδολινάτας καὶ Παιδικῆς Χορωδίας, πρὸς ἐθνικοθρησκευτικήν, πνευματικήν, ἠθικὴν καὶ μουσικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων. Τὸ Παιδικὸν Θέατρον, ἐφ' ὅσον βεβαίως μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκλέγονται τὰ παιζόμενα ἔργα, παρέχει τὴν ἀπαραίτητον ψυχαγωγίαν καὶ συντελεῖ ἐν πολλοῖς εἰς τὴν μορφωτικὴν καὶ ἠθικοπλαστικὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν παιδιῶν. Διότι δι' αὐτοῦ ἀναπτύσσουν, μὲ ἠρεμίαν καὶ ἁρμονικότητα, τὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικόν των κόσμον, ἀντλοῦν πλοῦτον διδαγμάτων καὶ τείνουν σὺν τῷ χρόνῳ, δεχόμενα καὶ τὰς ἄλλας εὐμενεῖς ἐπιδράσεις, ἤτοι τῆς οἰκογενείας, τῆς ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει, νὰ διαμορφώσουν τὸν χαρακτῆρα των ἠθικῶς καὶ ἀποβοῦν τελικῶς ὑγιᾶ καὶ ἐπωφελῆ μέλη τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος.....»

Μὲ αὐτοὺς τοὺς ὁραματισμούς, ἡ μεγάλη ἀρχὴ δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ νὰ θριαμβεύσῃ. Ὑπῆρξε βεβαίως ἡ ταυτόχρονη ἐκδήλωσις συμπαραστάσεως τοῦ «Ὀρφείου Ἀθηνῶν», προτύπου καλλιτεχνικῆς Σχολῆς καὶ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία παρεχώρησε δωρεὰν μίαν αἴθουσαν διδασκαλίας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Σολωμοῦ 68 συγκρότημά της. Ὑπῆρξε ἡ εὐτυχὴς ἀνάθεσις ὡς καθηγητοῦ τῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων παράγοντος δοκιμασμένου, τοῦ διπλωματούχου Σχολῆς Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου κ. Σ. Νικολαΐδη. Ἀκόμη ὑπῆρξε τὸ εὐτύχημα τοῦ νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὀργάνωσις τῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων εἰς τὸν Ἀστυνόμον Α' κ. Ν. Ἀθανασόπουλον, ἄνθρωπον ἐγνωσμένης ὀργανωτικῆς ἱκανότητος ἀπὸ τὸν τομέα τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων. Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα, ἀφορμὴ τοῦ θριάμβου ἐστάθηκε ἡ εὐγενικὴ καὶ τόσον διορατικὴ πρωτοβουλία τοῦ Ἀρχηγοῦ μας κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου. Μαρτυρεῖ γιὰ τὸν ὑψηλὸ σκοπὸ τῆς πρωτοβουλίας αὐτῆς τὸ πλῆθος γραμμάτων ἀπὸ παράγοντας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Παραθέτω ἐλάχιστα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἑταιρίας Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων» κ. Γ. Ἀσημακόπουλος γράφει :

«Ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων αἰσθάνεται ξεχωριστὴ χαρὰ γιὰ τὸ νέο βῆμα προόδου, ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ τὴν ἵδρυσιν λέσχης πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν μὲ τὴν «Παιδικὴν Σκηνήν», τὴν μουσικὴν καὶ τὴν παιδικὴν χορωδίαν.

»Ἡ λέσχη αὐτή, ποὺ ἀποβλέπει στὴν ψυχικὴ ἐξύψωσι τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν, εἶναι μιὰ ἐκπολιτιστικὴ προσπάθεια ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Τὸ κέρδος θὰ εἶναι τριπλοῦν : α) Θὰ τονώσῃ τὴν ἀγαθὴν μερίδα τῆς ψυχῆς τῶν παιδιῶν διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς ἀσχολίας, β) θὰ γίνῃ ὡραῖον παράδειγμα καὶ διὰ τὰς ἄλλας τάξεις τοῦ ἔθνους καὶ γ) θὰ καλλιεργήσῃ ἕνα πυρῆνα κοινωνικὸν ἀπὸ ἀνθρώπους φίλους τοῦ θεάτρου καὶ γενικὰ φιλοτέχνους.

»Μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς λέσχης, τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων γίνεται συμπαραστάτης τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρείας μας ποὺ εἶναι ἡ ἐξύψωσις τῆς ἰδέας τοῦ θεάτρου.

»Ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων εὔχεται στὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου».

Ὁ Ἐπίτιμος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Κ. Παπανικολάου γράφει ἐπίσης :

«Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὸ ὁποῖον γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν σημασία τῆς ἐξωσχολικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ παιδιοῦ, εἶναι ἀξιέπαινο, γιατὶ ἐπιδιώκει νὰ στρέψῃ τὰ διαφέροντα τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν σὲ ἀπασχολήσεις εὐ-

γενεῖς, οἱ ὁποῖες συντελοῦν ἀρκετὰ εἰς τὴν καλυτέραν ἀγωγὴν καὶ διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος των.

»Θὰ ἦταν εὐτύχημα μεγάλο, ἂν τὸ παιδὶ τὶς ὧρες ποὺ τοῦ ἀπομένουν ἀπὸ τὴν κανονικὴ ἀνάπαυση καὶ ἐργασία του, τὶς διέθετε ὅλες γιὰ ψυχαγωγία καὶ καλλιτεχνικὲς καὶ εὐγενεῖς ἀπασχολήσεις, ὅπως εἶναι ἡ μουσική, ἡ ζωγραφική, ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμός, ὁ φιλοτελισμός, ἡ χειροτεχνία, οἱ καλλιτεχνικὲς συλλογές, ἡ ἀπαγγελία, τὸ παιδικὸ θέατρο κ.ἄ. Εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγωγῆς νὰ μένη τὸ παιδὶ ἀργὸ στὸ σπίτι ἢ νὰ περιφέρεται ἄσκοπα στοὺς δρόμους, ὅπου μύριοι κίνδυνοι κάθε φύσεως τὸ περιμένουν. Χρειάζεται πάντα κάποια ἀπασχόληση, κίνηση, δημιουργία, γιατὶ καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο, παρὰ κίνηση. Ὅποιος δὲν κινεῖται καὶ δὲν δημιουργεῖ, εἶναι νεκρὸς σωματικὰ καὶ ψυχικά. Ἀλλὰ ἡ κίνηση τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ πάντα σὲ κάποιο ἀνώτερο καὶ εὐγενέστερο σκοπό.

»Μέσα σὲ ὅλες ὅμως τὶς ἐρασιτεχνικὲς ἀπασχολήσεις τοῦ παιδιοῦ, ἐκείνη ποὺ ἔχει τὴ μεγαλύτερη σημασία γιὰ τὴν ψυχοπνευματική του ἀγωγὴ καὶ συγκρότηση εἶναι τὸ παιδικὸ θέατρο, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ μιὰ θαυμασία καὶ ἀνεκτίμητη ἄσκηση. Αὐτὸ θὰ ὁπλίση τὸ παιδὶ μὲ θάρρος, αὐτοπεποίθηση, αὐτοκυριαρχία, θὰ τὸ κάνη αὐτόνομη προσωπικότητα, θὰ τονώση καὶ θὰ ἐξιδανικεύση τὸν συναισθηματικό του κόσμο, θὰ ἐνισχύση τὴ βούλησή του, θὰ ἀσκήση τὴ μνήμη του, τὴν κρίση του καὶ θὰ ἀποτελέση τὸ πρῶτο βῆμα τῆς ἐπαφῆς τοῦ νέου μὲ τὸ πολὺ κοινὸ καὶ ἀκροατήριο καὶ τὸ πρῶτο βάπτισμά του γιὰ τὸν μετέπειτα ἀγῶνα τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς του ζωῆς».

Ὁ Μητροπολίτης Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ.κ. Προκόπιος, Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, τονίζει :

«Ὁ αἰὼν μας μὲ ὑπερηφάνειαν ὀνομάζεται «ὁ αἰὼν τοῦ παιδιοῦ». Καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀλήθεια. Ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ παιδιοῦ σὲ καμμιάν, ἴσως, ἐποχὴν δὲν ἔχει συγκεντρώσει τόσες φροντίδες, προσοχὴ καὶ δαπάνες, ὅσες στὴν ἰδικήν μας. Σήμερα εἶναι συνηθισμένα θέματα, ἡ προστασία τῶν μητέρων καὶ τῶν νηπίων, τὰ σπόρ, τὰ παιδικὰ δικαστήρια, οἱ νόμοι γιὰ τὴν προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας, τὰ παιδαγωγικὰ ἔργα.

»Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὠφέλιμα, ὅλα ἔχουν τὴν ἀξία τους καὶ ὅμως καταλαβαίνει κανείς, ὅτι ἔχει ἴσως λησμονηθῆ τὸ κυριώτερο. Πρέπει, βέβαια, νὰ φροντίσωμε γιὰ τὸ σῶμα, χρειάζεται ἡ ὑγιεινή, χρειάζεται τὸ ἀγνὸ γάλα καὶ ὁ ἥλιος, χρειάζεται τὸ σχολεῖο καὶ ἡ γυμναστική, χρειάζονται ὅλα αὐτὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ γίνουν χάριν τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀρκετά. Καὶ δὲν εἶναι ἀρκετά, διότι τὸ παιδὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σῶμα ἔχει καὶ μιὰ ψυχή. Δὲν εἶναι ἀρκετά, διότι σύμφωνα μὲ τὰς χριστιανικάς μας πεποιθήσεις, ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ μία προσπάθεια μερικὴ καὶ ἡμιτελής, μία προσπάθεια ἄχρηστη, ἐάν, κατὰ τὴν φυσικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ, παραμεληθῆ ἡ ψυχή του.

»Διὰ τοῦτο εἶναι ἀξιέπαινος ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καραμπέτσου καὶ ἐπιδοκιμάζομεν ὁλοψύχως τὴν ἔμπνευσίν του, νὰ ὀργανώση ἡ Ἀστυνομία ἠθοπλαστικὴν ψυχαγωγίαν διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους. Διότι σήμερα εἶναι τόσοι οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὰ παιδιά μας. Ἐχθροὶ τῆς χριστιανικῆς καὶ ἐθνικῆς των πίστεως, δολιοφθορεῖς τῶν χριστιανικῶν καὶ ἐθνικῶν ἰδανικῶν τῆς νεολαίας μας.

»Καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀναλαμβανομένη προσπάθεια θὰ ἀποδώση τοὺς καρπούς της. Καὶ θερμῶς τὸ εὐχόμεθα. Διότι θέλομεν τὴν νεολαίαν μας νὰ μὴ ζητᾶ τὴν χαρά της μέσα στὴν λάσπη, ἀλλὰ νὰ ἐνθουσιάζεται γιὰ τὴν δύναμι καὶ τὴν δραστηριότητα. Μιὰ νεολαία ποὺ ζωογονεῖται ἀπὸ φλογερὴ θέλησι καὶ φιλεργία. Μιὰ νεολαία ἀποφασισμένη σταθερὰ νὰ ὑπερασπίση τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς της ἐναντίον

τῶν ἐπιδρομέων καὶ κατὰ πρόσωπον κάθε ἠθικῆς ἀσχημοσύνης νὰ ἀντιτάξῃ τὸ Ο Χ Ι τῆς ἀγνότητος. Γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν δύναμι αὔριο, ὅταν χρειασθῇ, νὰ ἀντιτάξῃ τὸ ἴδιο Ο Χ Ι στοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος».

Καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες, ὅπως ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Κυριακάκος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς κ. Ι. Κασιμάτης κ.λ. ἀναλύουν τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου, ἐπικροτοῦν τὴν προσπάθεια καὶ τονίζουν τὴν μεγάλη σημασία ποὺ ἔχει αὐτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἑλληνικὴ νεότητα γενικώτερα.

***

ΥΠΟ ΑΥΤΟΥΣ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς καὶ «θέσεις» καὶ τὶς συνθῆκες ποὺ προανεφέρθησαν, ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» ἐπραγματοποίησε θριαμβευτικὴν ὄντως «πρώ-

Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μουσικοῦ μέρους τοῦ προγράμματος καὶ τμῆμα τῆς πλατείας.

την» τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, 18 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ 11ης—14ης ὥρας εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς. Τὴν ὅλην ἐκδήλωσιν ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν των ὁ Ὑπασπιστὴς τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Ταξίαρχος κ. Γ. Ἀλεβίζος, ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Χ. Μπουγᾶς, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Γεωργόπουλος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μας, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. Κυριακάκος μετὰ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων κ.κ. Π. Ἰσμαΐλου καὶ Π. Λεούση, ὁ τέως Ἀρεοπαγίτης καὶ ἤδη Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Φίλων Ὄπερας κ. Λ. Ροῦσσος, οἱ ἐν συντάξει Ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας κ.κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ Γ. Πολίτης, ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πειραιῶς κ. Κ. Κατσόγιαννης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς κ. Ι. Κασιμάτης, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Α. Δηλαβέρη, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφείου Ἀθηνῶν κ. Α. Ἐμμανουήλ, ἡ ποιήτρια κ. Ν. Ἀβαταγγέλου, δη-

μοσιογράφοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ ἐπινείου. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς παρέστησαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β. κ.κ. Χ. Νικολουλέας, Γ. Ἀγγελόπουλος καὶ Κ. Σπυριούνης, πολλοὶ Ἀστυνόμοι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καθὼς καὶ πλῆθος κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῶν οἰκείων των. Συνολικῶς παρευρέθησαν χίλια περίπου ἄτομα, μέγα μέρος τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσε ὁ συμπαθητικὸς παιδόκοσμος εἰς τὸν ὁποῖον καὶ κυρίως ἀπευθύνετο ἡ παράστασις.

Τὸ πρόγραμμα, ποὺ παρουσίασε ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος κ. Σ. Πηλὸς καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τρία μέρη, ἄρχισε μὲ μιὰ θαυμασία εἰς σύνολον ἐμφάνισιν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὸ ἐμβατήριον «Ἀστυνομία Πόλεων», ὑπὸ τὴν ἔμπειρον διεύθυνσιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ καὶ γνωστοῦ μουσικοσυνθέτου κ. Δ. Μπουκουβάλα, ἐσκόρπισε ρίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ καταχειροκροτήθηκε. Ἐπηκολούθησε προλογισμὸς τῆς ὅλης προσπαθείας ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν τοῦ θεάτρου κ. Γιάννην Σιδέρην, τὸν στοχαστικὸν διανοητὴν καὶ συγγραφέα μὲ αὐτὰ τὰ πολὺ ἁπλᾶ καὶ συγκινητικὰ λόγια :

«Τί θέση νὰ ἔχει ἄραγε ἀναμεταξύ σας ἕνας θεωρητικὸς τοῦ θεάτρου, καθὼς αὐτὸς ποὺ σᾶς μιλάει τώρα, ποὺ ἔχει τὴν τιμὴ νὰ σᾶς μιλάει τώρα ; Ἔχει· καὶ γι' αὐτὸ χάρηκα ποὺ μὲ καλέσατε.

»Πρῶτα-πρῶτα, ἡ ἑορτή σας γίνεται μέσα σὲ θέατρο, μέσα στὸ σεβαστὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς ποὺ φέτος κλείνει ἀκριβῶς ἑβδομήντα χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ· ὕστερα θὰ δῆτε θεατρικὸ ἔργο.

»Τὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐδιάλεξε τὴ θεατρική, τὴν καλλιτεχνικὴ ἀπασχόληση, γιὰ νὰ συντελέσει στὴ μόρφωση κι' ἐπομένως στὴν ψυχικὴ εὐτυχία τῶν παιδιῶν σας. Φυσικὸ λοιπὸν εἶναι καὶ ὁλόκληρο τὸ ἑλληνικὸ θέατρο νὰ βρίσκεται κοντὰ μὲ τὸ Ἀρχηγεῖο μὲ καμάρι του.

»Εἰδικότερα ὅμως, τὰ προσωπικά μου αἰσθήματα γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ἐκπολιτιστικὸ δὲν εἶναι μόνο γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ εἶπα, ἀλλὰ καὶ μιὰ ἰδιαίτερη χαρὰ ποὺ μὲ ξαναγυρίζει στὰ παιδικά μου χρόνια.

»Μπορῶ κι' ἐγὼ νὰ καυχηθῶ γιὰ τὸ ἑξῆς, πὼς δὲν εἶμαι ξένος μὲ σᾶς : Ὁ πατέρας μου ἦταν ὄργανο τῆς Ἀστυνομίας, ὄχι ἀνώτερο, βέβαια, ὁπλίτης ἁπλός. Δὲν ὑπῆρχαν ἄλλως τε στὸν καιρό του στελέχη δικά της, παρὰ εἶχε ἀξιωματικοὺς ἄλλων σωμάτων. Σᾶς μιλάω αὐτὴ τὴ στιγμὴ γιὰ μιὰ ἐποχὴ κοντὰ στὰ 1890, ὁπότε οἱ ἀστυνομικοὶ φοροῦσαν στολὴ μὲ πορφυρὸ ἐπιστήθιο καὶ τοὺς ὀνόμαζαν «κλητῆρες». Αὐτὴ τὴ στολὴ φυσικὰ δὲν τὴ θυμᾶμαι. Ὕστερα ὁ πατέρας μου καὶ οἱ συνάδελφοί του φόρεσαν κυανῆ στολή· αὐτὴ τὴ θυμᾶμαι, στὰ τελευταῖα της. Μετὰ φόρεσαν τῆς Χωροφυλακῆς τὴ στολή. Κι' ὅταν ἡ Ἀθήνα ἐγνώρισε τὴν ἐξαιρετικότητα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐκεῖνος εἶχε μετατεθεῖ ἐκεῖ ὅπου ἡ Τάξη δὲν διαταράσσεται καὶ ὅπου κι' ἂν ὑπάρχουν φρουροί, θὰ ἔχουν μόνο κατάλευκη στολὴ καὶ ἀγνὲς φτεροῦγες· ἐκεῖ ψηλά, στὸν παράδεισο, ποὺ θὰ εἶναι ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τῶν μαρτύρων ποὺ ἐδῶ στὴ γῆ καλοῦνται ἀστυνομικοί.....

»Τότε τὰ ἤθη τῶν πολιτῶν ἦταν ἄγρια καὶ ἡ ὑποταγὴ στοὺς νόμους προβληματική· ἔχω περάσει μὲ τὴ μητέρα μου πάρα πολλὲς νύχτες ἀγρύπνιας γιὰ νὰ τὸν περιμένουμε νὰ γυρίσει ἀπὸ τὴν «περιπολία». Ἡ καλύτερη περίπτωση ἦταν ποὺ ἀκούγαμε τὰ βήματά του νὰ ἠχοῦν μὲ τοὺς εὐζώνους του, ποὺ ἦταν τότε στὴν Ἀστυνομία γιὰ ἐνίσχυση, ἐπειδὴ εἴχαμε αὐτὸ τὸ προνόμιο νὰ ὑπηρετεῖ «σταθμάρχης» στὴ γειτονιά μας ποὺ τώρα τὴ διαφεντεύει καὶ τῆς ἐξασφαλίζει τὴν ἡσυχία της τὸ Β΄ Τμῆμα τῆς Ἀθήνας.

»Ἀγωνία λοιπὸν τὶς νύχτες, τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν περισσότερη, καὶ

τὴν ἡμέρα καμμιὰ ψυχαγωγία καὶ καμμιὰ ἔγνια· γιὰ μιὰ καλύτερη μόρφωση, τίποτα! Μαραζώνανε τὰ παιδιὰ στὸ κατόφλι τῆς ἐξώπορτας ἢ πέζανε πιὸ ἐκεῖ· οἱ κίνδυνοι τοῦ δρόμου τὰ παραμονεύανε.

»Τώρα οἱ κίνδυνοι τοῦ δρόμου ἔχουν μεγαλώσει· τὸ μαράζωμα τῆς ψυχῆς ἔρχεται πιὸ εὔκολα, μέσα στὴν ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ πολιτισμένη, ἀλλὰ εἶναι καὶ πιὸ θλιβερή. Ἔτσι τὸ Ἀρχηγεῖο, ποὺ κατανοεῖ σωστὰ καὶ τὴ ζωή μας καὶ τὰ βάρη της, ἔστησε ἀντίμαχο στὴ βλάβη τοῦ δρόμου καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἁρμοδία μορφωτικὴν ὑπηρεσία του. Γρήγορα νὰ δοῦμε καὶ τὴ Λέσχη, γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ τὸ ἔργο ποὺ τόσο αἰσιόδοξα ἔχει ἀρχίσει.

»Νὰ προσθέσω καὶ κάτι ἄλλο ; Ὁ συνάδελφός ΣΑΣ πατέρας ΜΟΥ, ὅταν εἶ-

Μία ἄποψις τῆς πλατείας.

χε ὑπηρεσία στὸ Θέατρο μ' ἔπαιρνε συχνὰ μαζί του : Ζάρωνα σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ χαιρόμουν τὴν παράσταση· δὲν τὴν ἐννοοῦσα, τὴν αἰσθανόμουν· τὰ παιδιὰ δέχονται πιὸ εὔκολα καὶ πολὺ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἐπίδραση τοῦ θεάτρου μέσα τους. Τελείωνε τὸ θέαμα καὶ γυρίζαμε σπίτι μας· ἡ λύπη μου ὅμως ἦταν ἀνυπολόγιστα μεγάλη : Εἶχε τελειώσει ἡ γοητεία τῆς Σκηνῆς! Πῶς μποροῦσε νὰ σβήνει, νὰ χάνεται μέσα στὴ νύχτα ; Νὰ τὴ σκεπάζει ἕνα πανί, μία αὐλαία ποὺ κλείνει ; Αὐτὸ μοῦ φαινόταν ἄδικο. Κι' ὅταν ἔφτασα 15 χρονῶν, πῆρα τὴν ἀπόφασή μου : Θ' ἀφιέρωνα τὴ ζωή μου σ' ἕνα σκοπό, νὰ ἐργασθῶ γιὰ ν' ἀποκαταστήσω τὴ δικαιοσύνη, νὰ γίνεται ἡ παράσταση καὶ νὰ μὴ χάνεται. Καὶ γι' αὐτὸ ἄρχισα νὰ μελετῶ τὴν ἱστορία τοῦ θεάτρου μας καὶ ἐργάσθηκα γιὰ νὰ γίνει τὸ Θεατρικὸ Μουσεῖο.

»Σ' αὐτὸ μ' ἐβοήθησε ἡ Ἀστυνομία, ποὺ ἔστελνε τὸν πατέρα μου ὑπηρεσία στὰ θέατρα. Αὐτὸ ἦταν μιὰ μόρφωση. Μὰ τυχαία, ἀνοργάνωτη. Φανταστεῖτε τώρα πόσα πρόσωπα ἀξιόλογα θὰ μποροῦσε νὰ βγοῦν ἀπὸ μιὰ ὀργανωμένη δουλειά, ὅπως αὐτὴ ποὺ μᾶς ἔχει συγκεντρώσει ἐδῶ σήμερα, πόσα παιδιὰ ἀστυνομικῶν μπορεῖ νὰ ξεπεταχτοῦν πάρα πολὺ σοβαρά, πάρα πολὺ σπουδαῖα, γιὰ νὰ συντελέσουν στὸ

νὰ ὑψωθεῖ, ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ὁ νέος ἑλληνικὸς πολιτισμός, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἡ φροντίδα καὶ τὸ καθῆκον ὅλων μας.

»Ἂς τὴν εὐχηθοῦμε αὐτὴ τὴν πρόοδο».....

***

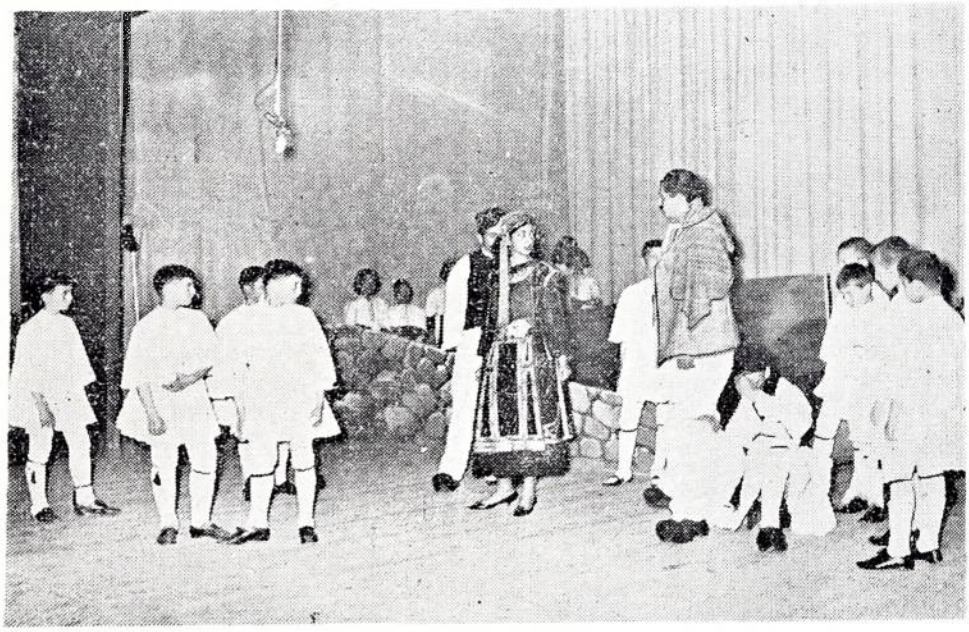
ΤΑ ΖΩΗΡΑ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ποὺ ἐκάλυψαν τὴν συγκινητικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Σιδέρη, ἐσημείωσαν καὶ τὴν ἔναρξι τοῦ κυρίως προγράμματος. «Ξημέρωμα τῆς 25ης Μαρτίου» εἶναι ὁ τίτλος τοῦ πρώτου μονόπρακτου, μὲ θεατρικὴ διασκευὴ καὶ σκηνοθεσία τοῦ κ. Σ. Νικολαΐδη, ποὺ καταχειροκροτήθηκε καὶ ἄφησε τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις προκειμένου γιὰ παιδικὸ θέατρο. Θὰ μποροῦσαν ἐδῶ πολλὰ νὰ λεχθοῦν γιὰ τὴν ἄριστη ἑρμηνεία τῶν νεαρῶν πρωταγωνιστῶν Δ. Ζαχαριάδη καὶ Λιάνας Γεωργίου εἰς τοὺς ρόλους τοῦ «καπετάνιου» καὶ τῆς «γρηᾶς μάννας» ἀντιστοίχως. Πολλὰ ἐπίσης θὰ μποροῦσαν νὰ λεχθοῦν γιὰ τοὺς Ι. Νικολαΐδη, τὸν Θ. Κορκόντζελο, τὴν Αἰμιλία Τριανταφυλλοπούλου, τὴν Καίτη Γεωργίου, τὴν Ἰωάννα Λεμπέση, τὸν Δ. Ζυγοκώστα, τὸν Π. Κουρῆ, τὸν Θ. Ἀναγνωστόπουλο, τὸν Τρ. Ζαχαριάδη καὶ ὅλον τὸν χορὸ τῶν «πολεμιστῶν» : τοὺς Ι. Τσαπάκην, Σ. Κατσέλην, Δ. Μεντζελόπουλον, Κ. Ἀναδιώτην, Ν. Λιόνταν, Γ. Καράμπελαν, Α. Λεμπέσην καὶ Σ. Παρασκευόπουλον. Ἀλλὰ ὁ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ μας δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Ἀξίζουν πάντως ὅλοι ὅσοι ἔλαβαν μέρος εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ μονόπρακτον θερμῶν συγχαρητηρίων, πέραν ἐκείνων βεβαίως ποὺ ἔλαβαν μὲ τὰ θερμὰ χειροκροτήματα ὅλων ὅσων παρευρέθημεν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς.

Ἄξιοι πολλῶν ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων εἶναι καὶ οἱ παράγοντες τῆς συναυλίας ποὺ ἐκάλυψε τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος. Ἐδῶ ἡ Φιλαρμονική μας ἀπέδειξε ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολὴ τὸ νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι ἠμπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ τὶς καλύτερες ὀρχῆστρες τοῦ τόπου. Ἡ Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸ μέρος «Ἐλαφρὸν Ἱππικὸν» ποὺ διηύθυνε μὲ τόση καλλιτεχνικὴ εὐσυνειδησία ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Δ. Μπουκουβάλας, ὁ «Ἑσπερινὸς» τοῦ Μασσενὲ καὶ τὸ «Μιὰ μικρὴ νυκτερινὴ μουσική» τοῦ Μόζαρτ ποὺ μὲ θρησκευτικὴ κατάνυξι καὶ μυστικιστικὴ παρόρμησι διηύθυνε ὁ ἀρχιμουσικός μας κ. Β. Σωζόπουλος, ἡ «Ἐπιλογὴ Ἑλληνικῶν Τραγουδιῶν» τοῦ ἄλλοτε ἀρχιμουσικοῦ μας κ. Σ. Δουκάκη μὲ διεύθυνσι κ. Δ. Μπουκουβάλα καὶ ὁ «Ἔγκμοντ» τοῦ Μπετόβεν μὲ διεύθυνσι κ. Β. Σωζοπούλου, εἶναι ἐπιτυχίες ποὺ θὰ μείνουν βαθειὰ χαραγμένες εἰς τὴν ψυχὴ καὶ τὴν συνείδησιν ὅσων εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ τὶς παρακολουθήσωμε. Καὶ γίνεται ἡ εὐτυχία αὐτὴ πιὸ μεγαλύτερη καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀποκορυφώνεται ὅταν ὁ θεατής, ὁ ἀστυνομικὸς θεατής, βλέπει ἕνα τόσο πειθαρχημένο σύνολο ἐκτελεστῶν, συναδέλφους του μὲ τὴν τίμια ἀστυνομικὴ στολή, μὲ πλούσια μουσικὴ κατάρτισι καὶ μὲ τὰ αὐτὰ γιὰ τὸν κάθε ἀστυνομικὸ ἰδανικά. Κρῖμα μόνον εἶναι ποὺ ἡ στολὴ τῶν μουσικῶν μας, καθημερινὴ τῆς ὑπηρεσίας καὶ πολλὲς φορές..... προχωρημένης ἡλικίας, τοὺς θέτει εἰς δευτέραν μοῖραν ἀπὸ πλευρᾶς ἐμφανίσεως ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὸ πλευρὸν ἄλλων φιλαρμονικῶν.

***

ΤΟ ΤΡΙΤΟ μέρος τοῦ προγράμματος, μὲ τὰ μονόπρακτα «Τοῦ γιοφυριοῦ τῆς Ἄρτας» καὶ «Τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ»—ἔργα παρμένα ἀπὸ τοὺς θρύλους καὶ τὶς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅλων τῶν ἐποχῶν, μὲ θεατρικὴ διασκευὴ καὶ σκηνοθεσία κ. Σ. Νικολαΐδη καὶ μουσικὴ ὑπόκρουσι τμήματος τῆς Φιλαρμονικῆς μας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν κ. Δ. Μπουκουβάλα—δὲν ὑστέρησε τῶν δύο πρώτων. Βασικὸς πρωταγωνιστὴς καὶ ἐδῶ ὁ Δ. Ζαχαριάδης, ὡς «πρωτομάστορας» εἰς τὸν θρῦλον τοῦ «Γιοφυριοῦ τῆς Ἄρτας» καὶ ὡς «Κωνσταντῆς» εἰς τὸν παραδοσιακὸν «Ὅρκο τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ», ἐκράτησε τοὺς ρόλους του μὲ πειστικότητα καὶ ὑποκριτικὴ ἱκανό-

τητα ποὺ ἐξέπληξαν. Ἡ Ἰωάννα Λεμπέση, εἰς τὸν ρόλον τῆς «Λυγερῆς» τοῦ «γιοφυριοῦ» ἐδημιούργησε τόσο παραστατικὰ μιὰ νεώτερη Ἰφιγένεια, μιὰ Ἰφιγένεια ποὺ ὁ ἀνθρώπινος πόνος γιὰ τὴν ζωὴ ποὺ ἐγκαταλείπει ὅταν «κτίζεται» ζωντανή, γιὰ νὰ «στεριώσῃ» ἐπὶ τέλους τὸ στοιχειωμένο γεφύρι, εἶναι τόσο ὅμοια μὲ ἐκείνη ποὺ θυσιάστηκε τὴν μακρυνὴ ἐποχὴ τῶν προγόνων γιὰ παρεμφερῆ σκοπό..... Ἔπειτα ὁ Ι. Νικολαΐδης ὡς ἀφηγητής, οἱ Θ. Κορκόντζελος καὶ Θ. Ἀναγνωστόπουλος ὡς «μαστόροι», τὰ «πουλάκια» (γυναικεῖος χορὸς) μὲ τὶς Καλ. καὶ Φραντ. Ταμβακάκη, Βασ. Καρταλοπούλου, Ἐλευθ. Λακουμέντα, Μαρ. Ἀναδιώτου, Κατ. Μα-

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ μονόπρακτο «Τοῦ γιοφυριοῦ τῆς Ἄρτας». Διακρίνονται: ὁ Δ. Ζαχαριάδης ὡς «Πρωτομάστορας», ἡ Ἰωάννα Λεμπέση ὡς «Λυγερή», οἱ Θ. Κορκόντζελος καὶ Θ. Ἀναγνωστόπουλος ὡς «Μαστόροι» κλπ.

ρούτσου καὶ Σ. Μεντζελοπούλου, οἱ «μαθητάδες» Ι. Τσαπάκης, Σ. Κατσέλης, Δ. Μεντζελόπουλος, Κ. Ἀναδιώτης, Ν. Λιόντας, Γ. Καράμπελας, Α. Λεμπέσης, Σ. Παρασκευόπουλος καὶ Δ. Ζηγοκώστας, ἑρμήνευσαν σωστὰ τοὺς ρόλους των καὶ κατέδειξαν τὴν σοβαρὴ ἐργασία ποὺ συντελεῖται κάτω ἀπὸ τὴν ἔμπειρη καθοδήγησι τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικολαΐδη. Γιὰ τοὺς ρόλους τοῦ δράματος «Τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ»—καὶ «Ὅρκου τοῦ πεθαμένου» ὅπως εἶναι γνωστό—,πλὴν τοῦ Δ. Ζαχαριάδη ποὺ προανέφερα πολλὰ θὰ ἄξιζαν νὰ λεχθοῦν καὶ γιὰ τὴν Αἰμιλία Τριανταφυλλοπούλου. Μᾶς ἔδωσε ἕναν συγκλονιστικὸ εἰς τὴν δραματικότητά του ρόλο τῆς «μάννας» καὶ φανέρωσε εἰς ὅλες του τὶς διαστάσεις τὸ πηγαῖο ὑποκριτικό της ταλέντο. Ἡ Ἑλένη Τριανταφυλλοπούλου εἰς τὸν ρόλον τῆς «Ἀρετῆς» καὶ ὁ Ι. Νικολαΐδης εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀφηγητοῦ ὅπως καὶ τὰ ἴδια «πουλάκια» ποὺ εἴδαμε εἰς τὸ «γιοφύρι», ἐκράτησαν καὶ ἐδῶ καλὰ τοὺς ρόλους των.

***

Τα ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΑ ζωηρὰ χειροκροτήματα, ἡ ἐμφάνισι ἐπὶ σκηνῆς τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐμψύχωτοῦ τῆς ὅλης παραστάσεως κ. Σ. Νικολαΐδη καὶ τὰ συγκινητικὰ

λόγια ποὺ ἀπηύθυνε, ἡ μεστὴ ἀνάλυσις τῶν σκοπῶν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ τομέως ἀπὸ τὸν συνάδελφο κ. Σ. Πηλὸ καί, τέλος, ἡ ἀνάκρουσις τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου, ἔκλεισαν τὴν λαμπρὴ αὐτὴ ἐκδήλωσι τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς». Ἂς εἶναι ὑπερήφανα τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν γιὰ ὅσα μᾶς παρουσίασαν καὶ πρὸ πάντων ἂς εἶναι ὑπερήφανοι ἐκεῖνοι ποὺ συνέλαβαν τὴν ἰδέα δημιουργίας Παιδικοῦ Θεάτρου, Μανδολινάτας καὶ Χορωδίας καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Τὸ πρῶτο συστατικὸ τοῦ τριπτύχου, τὸ Παιδικὸ Θέατρο, ἔδωσε ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ μεγάλου κοινοῦ καὶ ἐβαθμολογήθη μὲ ἄριστα. Περιμένουμε νὰ χειροκροτήσωμε καὶ τὴν Μανδολινάτα καὶ τὴν Χορωδία, περιμένουμε μεγαλύτερες ἀκόμα ἐπιτυχίες καὶ ἐκπλήξεις ἀπὸ τὴν Παιδικὴ Σκηνή. Τὸ τελευταῖο τοῦτο δὲν εἶναι ὑπερβολικὴ ἀπαίτησις ὅταν τοποθετεῖται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ «Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων!....»

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Υ.Γ. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως :

ΟΜΙΛΟΣ ΚΥΡΙΩΝ
ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΖΕ 17 - Τηλ. 473.522

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 21 Ἀπριλίου 1965

Ἀριθ. Πρωτ. 5232 Φ.33

Π ρ ὸ ς
Τὸν Ἀξιότιμον Κύριον
Εὐάγγελον Καραμπέτσον
Ἀρχηγὸν
Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἀ θ ή ν α ς

Ἀξιότιμε Κύριε Ἀρχηγέ μας,

Παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὰς εὐχὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου μας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

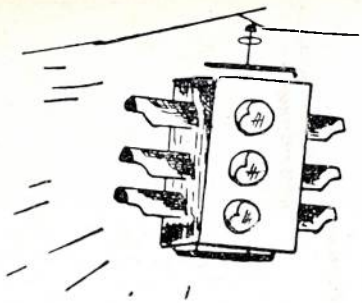
Ἐπίσης σᾶς συγχαίρομεν θερμότατα διὰ τὸ ἄψογον τῆς ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ἀρχηγείου εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς κατὰ τὴν 18ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

Ἡμεῖς ὡς φίλοι τῆς Ἀστυνομίας, παρακολουθοῦντες ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον τῆς Ἀστυνομίας, ὑποσχόμεθα πᾶσαν συμπαράστασιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης Πατρίδος μας.

Μετὰ τῶν ἀπείρων αἰσθημάτων μας φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως

Ἡ Πρόεδρος
ΑΘΗΝΑ ΚΡ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς
ΜΑΝΙΑ Γ. ΓΕΡΑΝΕΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΔΥΣΤΥΧΩΣ τὰ τροχαῖα δυστυχήματα ὄχι μόνο ἐξακολουθοῦν, ἀλλὰ αὐξάνονται καὶ γίνονται τρομερώτερα. Αἰτία εἶναι ἡ μὴ συμμόρφωσις τῶν ὁδηγῶν πρὸς τοὺς κανόνες τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας, ὡς καὶ ἡ ἔλλειψις συνέσεως κατὰ τὴν ὁδήγησι. Ἔτσι :

* ΤΡΑΓΙΚΟ θάνατο βρῆκε τὴν 1 Ἀπριλίου ἡ Βασιλικὴ Πουλάκου, ἐτῶν 38, πολτοποιηθεῖσα κάτω ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου στὸ Σκαραμαγκᾶ. Δράστης τοῦ θανατηφόρου τραυματισμοῦ εἶναι ὁ στρατιώτης Μ. Ἰωακειμίδης, 21 ἐτῶν, ὑπηρετῶν στὸ Γ.Σ.Σ. Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ποὺ διεξήγαγε τὸ τμῆμα τροχαίας Αἰγάλεω, προκύπτει : Τὸ αὐτοκίνητο (ἦταν ἐνοικιασμένο) κατηυθύνετο μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα πρὸς Ἀθήνας, ὁ ὁδηγὸς δὲν κατέβαλε καμμία προσπάθεια ἀποφυγῆς τοῦ τραυματισμοῦ, καὶ κανένα φρενάρισμα δὲν εὑρέθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ, ἐνῶ θὰ ἠδύνατο νὰ τροχοπεδήσῃ ἀποτελεσματικά, καὶ ἔπρεπε νὰ διακρίνῃ τὴν πεζή. Εἰς τὸ ἐνοικιασμένο αὐτοκίνητο ἐπέβαινε καὶ μία νεαρὰ φίλη τοῦ στρατιώτου.

* ΤΡΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΟΙ μηχανικοὶ ἐτραυματίσθησαν μεσάνυχτα σὲ σφοδρὴ σύγκρουσι τοῦ αὐτοκινήτου των, ὑπ' ἀριθμ. 116.183, μὲ τὸ 4274 ταξί, στὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος : Ε. Ρέσσελ, 33 ἐτῶν (ὁδηγός), Κ. Σκιρέϊμπερ, 38 ἐτῶν, καὶ Κ. Λερέντερκ, 58 ἐτῶν. Οἱ τραυματισθέντες Γερμανοὶ (κάτοικοι Φαλήρου) διεκομίσθησαν καὶ νοσηλεύονται στὸ Γενικὸ Κρατικὸ Νοσοκομεῖο. Ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι ποὺ διεξάγει ἡ ὑπηρεσία ὁδικῶν ἀτυχημάτων τῆς τροχαίας, προκύπτει ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ δυστυχήματος βαρύνει τοὺς ξένους.

* ΔΥΟ ΝΕΚΡΟΙ καὶ 11 τραυματίες ὑπῆρξε ἡ συγκομιδὴ ποὺ ἔγινε ἀπὸ σύγκρουσι στὸ 56ο χιλιόμετρο τοῦ δρόμου Θεσσαλονίκης-Κοζάνης, μεταξὺ λεωφορείου καὶ ταξί. Καὶ τὰ δύο αὐτοκίνητα ἀνετράπησαν. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ ταξὶ καὶ ἕνας ἐπιβάτης σκοτώθηκαν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτες τοῦ ταξὶ καὶ τοῦ λεωφορείου ἐτραυματίσθησαν 11, ἄλλοι σοβαρῶς καὶ ἄλλοι ἐλαφρότερα.

* ΣΤΡΟΦΗ θανάτου ὀνομάζουν τὴ στροφὴ στὸ τέρμα τοῦ Ἐδὲμ-Παλαιοῦ Φαλήρου, πάνω ἀπὸ τὰ λουτρὰ τῆς Πικροδάφνης. Τὴν πρωταπριλιὰ ἐκεῖ ἄλλοι δύο νέοι βρῆκαν τραγικὸ θάνατο. Τὸ αὐτοκίνητο ὡδηγοῦσε ὁ Ι. Καρατζός. Δίπλα του καθόταν ὁ Γ. Παπαζήσης καὶ ὁ Γ. Φάρος. Ἡ λεωφόρος Συγγροῦ, μὲ ἀραιὰ κίνησι ἐκείνη τὴν ὥρα, τοὺς παρέσυρε στὶς μεγάλες ταχύτητες. Πέρασαν τὶς στροφὲς τῆς «Οὔλεν» καὶ τοῦ «Τροκαντερὸ» κι ὅταν βρέθηκαν στὴν εὐθεῖα τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἄρχισαν πάλι νὰ τρέχουν. Καινούργιος ὁδηγὸς ὁ Καρατζός, πιστεύοντας στὴν δεξιοτεχνία του, θέλησε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα «νὰ πάρῃ τὴ στροφὴ» τῆς Πικροδάφνης. «Ἡ στροφὴ τοῦ θανάτου», ὅμως, «τὸν ξέρασε». Ἔφτασε μπροστὰ στὴν κολώνα τῆς Δ.Ε.Η. ποὺ βρίσκεται στὴν εἴσοδο τῶν λουτρῶν τῆς Πικροδάφνης, χωρὶς νὰ συγκρατήσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Ἐκεῖ ἔστριψε ἀπότομα γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω στὴν κολώνα. Ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο ντεραπάρησε. Χτύπησε μὲ τὴ δεξιὰ πλευρὰ πάνω στὴν κολώνα κι' ἔγινε συντρίμμια. Ὁ ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς Κ. Πάστρας, κι' ὁ φοιτητὴς τοῦ Πολυτεχνείου Γ. Φάρος, βρῆκαν τὸν θάνατο ἐπὶ τόπου. Οἱ ὑπόλοιποι,

ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὁδηγό, τραυματίσθηκαν βαρύτατα. Ἡ μέθη τῆς ταχύτητος ἔστειλε τοὺς δύο φίλους στὸν «ἄλλο κόσμο». Οἱ σύντροφοί τους, σώθηκαν σὰν ἀπὸ θαῦμα, ἀλλὰ τὰ τραύματά τους εἶναι σοβαρὰ κι' ὑπάρχουν φόβοι ὅτι θὰ τοὺς ἀφήσουν μόνιμες ἀναπηρίες. Ὁ στύλος τῆς ΔΕΗ ἔσπασε καὶ τὸ αὐτοκίνητο κόπηκε στὰ δύο. Ἡ εἰκόνα ὕστερα ἀπὸ τὸ δυστύχημα, ἦταν τρομακτικὰ τραγική.

* ΠΑΡΟΜΟΙΑ σύγκρουσι μὲ δύο νεκροὺς ἔγινε καὶ στὴ Θεσσαλονίκη, στὶς 3 τὸ πρωί, ὁπότε ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο, κινούμενο στὴν παραλιακὴ λεωφόρο τῆς Θεσσαλονίκης, παρεξέκλινε τῆς πορείας του, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ ἐπέπεσε μὲ ἐξαιρετικὴ σφοδρότητα πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο τῆς ΔΕΗ, τὸν ὁποῖο καὶ ἔσπασε. Ἀπὸ τὴ βιαιοτάτη σύγκρουσι ἐφονεύθησαν ἡ Γαλάτεια Ραμαλῆ, ἐτῶν 34, καὶ ἡ Σόνια Χειμώνα, ἐτῶν 29, ἐτραυματίσθη δὲ σοβαρῶς ὁ ὁδηγὸς Σπῦρος Ζαχόπουλος.

* ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ μὲ Ι.Χ. συνεκρούσθησαν στὸ 37ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Κορίνθου-Ἄργους. Τὸ Ι.Χ. 100.136 ὡδηγοῦσε ὁ γνωστὸς μηχανολόγος Ν. Τσουκᾶτος. Ἀποτέλεσμα ὁ θάνατος τοῦ Τσουκάτου καὶ ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τῆς συνεπιβάτιδος.

* ΣΥΓΚΡΟΥΣΙ μὲ 2 τραυματίες ἔγινε στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Κηφισίας καὶ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὅπου στὶς 6 τὸ ἀπόγευμα, τὸ ταξὶ 3345 προσέκρουσε μὲ σφοδρότητα στὸ προπορευόμενο Ι.Χ. 105.306. Ἀκολούθως τὸ Ι.Χ. ἐπέπεσε στὸ πρὸ αὐτοῦ 112· 557 Ι.Χ. καὶ τὸ τελευταῖο ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 98.593 Ι.Χ. Τὸ ταξὶ ποὺ προεκάλεσε τὴν ἁλυσιδωτὴ σύγκρουσι, δὲν ἔμεινε ἀτραυμάτιστο. Λίγα δευτερόλεπτα μετὰ τὴ πτῶσι του εἰς τὸ προπορευόμενο, ἐδέχθη ἐπίθεσι ἐκ τῶν ὄπισθεν ἀπὸ τὸ 96.806 Ι.Χ. Ἐτραυματίσθησαν δύο γυναῖκες, ποὺ ἐπεβαινον στὸ ταξί, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὁδηγοὶ καὶ ἐπιβάτες ὑπέστησαν ἐλαφροὺς μωλωπισμοὺς καὶ δὲν παρέστη ἀνάγκη νὰ μεταφερθοῦν στὸ νοσοκομεῖο. Εἰκόνα πεδίου μάχης ἀντίκρυσαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς ὑπηρεσίας ὁδικῶν ἀτυχημάτων, ὅταν ἔφτασαν ἐκεῖ καὶ ἄρχισαν ἀνακρίσεις διὰ τὴν σύγκρουσι. Ἡ κυκλοφορία εἶχε διακοπῆ ἀπὸ τὸ ἕνα ρεῦμα τῆς λεωφόρου Κηφισίας, κρύσταλλα ἦσαν διασκορπισμένα στὸ δρόμο καὶ οἱ ὁδηγοὶ ἕτοιμοι νὰ ζητήσουν ἐξηγήσεις μὲ σφιγμένα χέρια..... Αἰτία ἡ μὴ τήρησις τῆς κανονικῆς ἀποστάσεως τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν πορεία τους.

* ΕΠΤΑ ΑΤΟΜΑ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς τὴν 1.45' πρωινὴ ὥρα στὸ Αἰγάλεω, συνεπεία περιέργου συγκρούσεως ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου μὲ μοτοποδήλατο. Τὸ 113854 Ι.Χ. κατηυθύνετο διὰ τῆς λεωφόρου Ἀθηνῶν καὶ γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουσι μὲ τὸ 1188 τρίκυκλο μοτοποδήλατο, ἔστριψε ἀπότομα δεξιὰ καὶ ἔπεσε μὲ βιαιότητα στὸ πεζοδρόμιο. Ὁ ὁδηγὸς ἔχασε τὸν ἔλεγχο τῆς κινήσεως καὶ τὸ ἰδιωτικὸ ἐπανῆλθε στὴν ὁδὸ καὶ ἡ σύγκρουσις μὲ τὸ τρίκυκλο δὲν ἀπεφεύχθη τελικά. Κρίσιμος παρουσιάζεται ἡ κατάστασις τοῦ ἑνὸς τραυματίου.

* ΠΟΛΥΝΕΚΡΟ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, τὸ μεγαλύτερο μέχρι στιγμῆς τοῦ ἔτους 1965, ἔγινε στὸ 108 χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν, ὅπου συνεκρούσθη φορτηγό, ὑπερφορτωμένο, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 150.017 ποῦλμαν. Τὸ δυστύχημα ἐσημειώθη ὅταν τὸ 138.875 φορτηγό, προφανῶς λόγω ὑπνηλίας τοῦ ὁδηγοῦ, ξέφυγε ἀπὸ τὴν πορεία του καὶ μπῆκε στὴ λωρίδα τῶν αὐτοκινήτων ποὺ ἐκινοῦντο ἀπὸ τὴν ἀντίθετο κατεύθυνσι καὶ ἐπέπεσε μὲ σφοδρότητα πάνω στὸ ποῦλμαν. Καὶ τὰ δύο αὐτοκίνητα ἀνετράπησαν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σκοτωθοῦν ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ, ὁ ὁδηγὸς τοῦ ποῦλμαν, ὡς καὶ 9 ἀπὸ τοὺς 45 ἐπιβάτες τοῦ ποῦλμαν. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους 36 ἐπιβάτες, οἱ 19 ἐτραυματίσθησαν βαρέως καὶ οἱ 17 ἐλαφρότερα. Ἔτσι μία παράβασις τοῦ κώδικος ὁδικῆς κυκλοφορίας, στοίχισε τὴ ζωὴ τῶν ὁδηγῶν καὶ 11 ἄλλων ἀνθρώπων, καθὼς καὶ τὴ σωματικὴ ἀκεραιότητα 36 ἄλλων ἐπιβατῶν.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μετεώρων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλολάου 212, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Ἀμβροσίου Πλυτᾶ» τῆς Γούβας.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ περιοχὴ τῶν ἀποκρήμνων βράχων ποὺ εὑρίσκεται κοντὰ στὴν Καλαμπάκα καὶ ἐπάνω ἀπὸ αὐτὴ σὲ μέσον ὕψος 300 μ. ἀπὸ τὴν πεδιάδα. Ἀπὸ τὸν ΙΔ' αἰῶνα ἡ περιοχὴ αὐτὴ κατέστη μοναστικὴ πολιτεία. Ἡ μεγάλη ἀκμὴ τῶν Μετεώρων ἐσημειώθη κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ τοῦ ΙΔ—ΙΖ αἰῶνος, ὁπότε καὶ ἱδρύθησαν 24 μονές. Σήμερα λειτουργοῦν 7, ἤτοι : τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἁγίου Στεφάνου, Βιτουμᾶ, Θεοτόκου, Βαρλαάμ, Μεταμορφώσεως καὶ Ρουσσάκη.

Μετρῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γερακίου 9, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Σκουζέ».

Αἱ Μέτραι (τουρκιστὶ Τσατάλτζα), κωμόπολις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, εὑρίσκεται κοντὰ στὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Κωνσταντινουπόλεως - Ἀδριανουπόλεως. Πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, διέμενον ἐκεῖ πλέον τῶν 3 χιλιάδων Ἕλληνες ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Μετρῶν καὶ Ἀθύρων. Κατὰ τὸν Α' Βαλκανικὸ πόλεμο, κοντὰ στὸ κωμόπολι, διεξήχθη φονικὴ μάχη μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μετσόβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 52, στὸ «Μουσεῖο».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ κωμόπολι τῆς Ἠπείρου, ποὺ σήμερα ἔχει περὶ τοὺς 2.000 κατοίκους. Κοντὰ στὴν σημερινὴ τοποθεσία, διέμενε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ λαὸς τῶν Αἰθίκων. Τὸ 1854 τὸ Μέτσοβον ὑπέστη σημαντικὲς καταστροφές, ὅταν ὁ Ἀβδῆ πασσᾶς κατετρόπωσε τὸν ἡγηθέντα ἀτυχοῦς ἐπαναστατικοῦ κινήματος ὁπλαρχηγὸ Γρίβα. Ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ ἀπηλευθερώθη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1912.

Τὸ Μέτσοβον εἶναι ἡ γενέτειρα μεγάλων ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ὅπως τῶν Στουρνάρα, Τοσίτσα, ἀλλὰ καὶ μαρτύρων τῆς πίστεως, μεγάλων πατριωτῶν καὶ μεγάλων διδασκάλων, ὅπως τῶν Ν. Ζαρτζούμη, Τσαπέκου, Σταραμπάμπα, Βαρδάκη κ.ἄ. Στὴ περιοχὴ τοῦ Μετσόβου, τόσο κατὰ τὸν Α' Βαλκανικὸ πόλεμο, ὅσο καὶ κατὰ

τὴν διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου, διεξήχθησαν σφοδρότατες μάχες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἄνω Δάφνη).

Μέτωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 52, κοντὰ στὸ Ι.Κ.Α. τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

Ὁ Μέτων, Ἕλλην ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος, ἦταν γυιὸς τοῦ Παυσανίου, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὸν ἀττικὸ δῆμο τῆς Λευκονόης. Ὡς ἀστρονόμος, εἶναι ὁ ἐπινοητὴς τοῦ λεγομένου «Μετωνικοῦ ἐνιαυτοῦ» καὶ ὁ κατασκευαστὴς τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Χολαργό).

Μηδείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμοργοῦ (Πατησίων 236), κοντὰ στὴ πλατεῖα «Κολιάτσου».

Ἡ Μήδεια, περίφημη μάγισσα τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἦταν κόρη τοῦ Αἰήτου, βασιλέως τῆς Κολχίδος καὶ τῆς Ἰδυίας ἢ Εὐρυλύτης ἢ Ἑκάτης, κόρης τοῦ Περσέως καὶ ἐρωτευθεῖσα τὸν Ἰάσωνα, τὸν ἐβοήθησε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ χρυσόμαλλο δέρας. Τὴν μορφὴ καὶ τοὺς θρύλους τῆς Μηδείας, ἀπηθανάτισαν τόσον ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ Μοῦσα, ὅσον καὶ ἡ Τέχνη. Ὁμώνυμη τραγωδία ἔγραψε ὁ Εὐριπίδης ποὺ ἐδιδάχθη τὸ 431 π.χ. κατὰ τὴν διάρκεια τῶν «Μεγάλων Διονυσίων». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μηθύμνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 170, ἀπέναντι στὴ πλατεῖα «Ἀμερικῆς».

Ἡ Μήθυμνα, γνωστὴ καὶ ὡς Μόλυβος, κωμόπολις τοῦ νομοῦ Λέσβου, εἶναι πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας. Ἡ ἀρχαία Μήθυμνα ἢ Μέθυμνα, ἦταν, μετὰ τὴν Μυτιλήνη, ἡ ἐπισημοτέρα πόλις τῆς Λέσβου. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων ἔλαβε τὴν ὀνομασία Μόλυβος, μὲ τὴν ὁποία παρέμεινε γνωστὴ ὡς τοὺς νεωτέρους χρόνους. Τὴν ἀρχαία της ὀνομασία ἀνέλαβε ὀλίγα χρόνια μετὰ τὴν ἑνσωμάτωσι τῆς Λέσβου στὴν Ἑλλάδα (1912-1913). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ταῦρο (Σφαγεῖα).

Μηλεῶν.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, ἀπέναντι στὸ γήπεδο τοῦ «Παναθηναϊκοῦ».

Αἱ Μηλέαι, χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Βόλου μὲ 1000 περίπου κατοίκους, ἔλαβον τὴν ὀνομασία αὐτή, ἐπειδὴ ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορὰ ἐφυτεύθησαν τὰ ὁμώνυμα ὀπωροφόρα δένδρα. Αἱ Μηλέαι, γνωστὲς καὶ ὡς Μηλιές, εἶχαν καταστῆ ἕδρα καὶ κέντρο δράσεως τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας γιὰ τὴν ἀπὸ Μακεδονίας μέχρι Στερεᾶς περιοχή. Σ' αὐτὲς τὴν 7 Μαΐου 1821, ἤρχισε ἡ Ἐπανάστασις στὸ Πήλιο.

Μηλιαράκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 321, στὴν ὁμώνυμη στάσι τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς «Ἀχαρνῶν».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς ἀδελφοὺς Ἀντώνιο καὶ Σπυρίδωνα Μηλιαράκη.

Ὁ Ἀντώνιος (1841—1905), λόγιος, γεωγράφος καὶ ἱστορικὸς συγγραφεύς, ἐδημοσίευσε ἀρκετὲς μελέτες, ἰδίως σχετικὲς μὲ τὰ γεωγραφικὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποία καὶ ἀντεπροσώπευσε στὸ γεωγραφικὸ συνέδριο τῆς Βενετίας (1881).

Ὁ Σπυρίδων (1852-1919), καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1893) ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους εἰδικοὺς Ἕλληνες, μὲ πλήρη ἐπιστημονικὴ καὶ κλασσικὴ κατάρτισι καὶ ἦταν πολυγραφώτατος.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΕΡΩΤΙΚΟ ΑΜΟΚ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἔγινε στὸ χωριὸ Χῶνος τοῦ Μυλοποτάμου Κρήτης. Μιὰ σύντομη περιγραφὴ δείχνει ποῦ μπορεῖ νὰ φτάση ὁ ἄνθρωπος, ὅταν δὲν ἠμπορῆ νὰ κυριαρχήση στὰ πρωτόγονα πάθη του. Ἦταν μεσημέρι καὶ ἡ 20χρονη Κρητικοπούλα Μαρία εἶδε τὴν ἀγελάδα της νὰ προχωρῆ ἀδέσποτη σὲ μιὰ τοποθεσία ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Ὁ συγχωριανὸς Δημήτρης Γεμιστός, γνωρίζοντας ὅτι ἡ Μαρία θὰ πήγαινε νὰ ἀναζητήση τὴν ἀγελάδα της, κρύφθηκε ἐκεῖ κοντὰ στὰ πουρνάρια καὶ περίμενε. Πράγματι φάνηκε ἡ Μαρία καὶ πῆγε νὰ πιάση τὴν ἀγελάδα ἀπὸ τὸ σχοινί. Πετάχθηκε τότε ὁ Γεμιστὸς καὶ ρώτησε ἄγρια καὶ ἐπιτακτικὰ στὴν κοπέλα: Θἄρθης μαζί μου μὲ τὸ καλό; Θέλω νὰ γίνης δική μου, γιατὶ σ' ἀγαπῶ.—Νὰ μὲ ζητήσης ἀπὸ τοὺς δικούς μου, ἦταν ἡ ἀπάντησις τῆς Μαρίας.—Κατέχεις ὅτι οἱ δικοί σου δὲν μὲ θέλουν, λοιπὸν θὰ ἔρθης τώρα δὰ μαζί μου.—Καὶ τί εἶμαι, καμμιὰ κατσίκα, γιὰ νὰ σὲ ἀκολουθήσω μὲ τὸ ζόρι; Ἄναψε τότε τὸ αἷμα τοῦ Γεμιστοῦ καὶ ὁ θυμός του τὸν ἔκανε νὰ σηκώση τὸ τσεκούρι καὶ νὰ κτυπάη τὴ Μαρία γρυλίζοντας: Ἢ ἐγὼ θὰ σὲ πάρω ἢ κανείς, καὶ τῆς κατέφερε 13 κτυπήματα. Ὅταν ἔπεσε ἡ Μαρία, ὁ Γεμιστὸς ἔφυγε καὶ κρύφτηκε, ἀλλὰ τὸν βρῆκε καὶ τὸν ἔπιασε ἡ Ἀστυνομία. Ἡ Μαρία χαροπαλεύει στὸ νοσοκομεῖο. Ἡ τύχη τοῦ Γεμιστοῦ θὰ κριθῆ πλέον ἀπὸ τὴ Δικαιοσύνη.

* ΑΠΟ ΤΗΝ στατιστικὴ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἠθῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, προκύπτει ὅτι τὸ 70% τῶν μαστροπῶν, ποὺ συλλαμβάνονται εἶναι γυναῖκες. Πρόκειται συνήθως γιὰ γυναῖκες ἐλαφρῶν ἠθῶν, ποὺ ὅταν ὡριμάσουν μεταπηδοῦν σ' αὐτὸ τὸ συγγενὲς καὶ περισσότερο κερδοφόρο ἐπάγγελμα. Ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὸ 1964 ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια 38 διαφθορεῖα στὴν περιοχὴ Ἀθηνῶν, καὶ κατὰ τὸ πρῶτο τρίμηνο τοῦ 1965, 20 διαφθορεῖα. Κατὰ τὸ 15μηνο δὲ αὐτὸ διάστημα, συνελήφθησαν ἐν συνόλω 101 μαστροποί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Κατόπιν αὐτοῦ, τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν πρόκειται νὰ λάβουν μέτρα γιὰ τὴν ἐπιβολὴ αὐστηρῶν ποινῶν στὰ παράσιτα αὐτὰ τῆς κοινωνίας.

* ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ἑστιατορίου στὸν Πειραιᾶ, συνελήφθη γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φαγητά, σέρβιρε στοὺς πελάτες του καὶ ἀνήλικες κοπέλες, μὲ γερὴ ἀμοιβή. Ἀπὸ Ἕλληνα ναυτικὸ ποὺ ἦλθε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, εἰσέπραξε 500 δραχμὲς γιὰ νὰ τοῦ προμηθεύση τὴν ἀνήλικη Δ.Χ. καὶ ἀπὸ ἄλλον εἰσέπραξε σοβαρὸ ποσὸ γιὰ νὰ τοῦ προμηθεύση τὴν 15χρονη Λευκὴ Ν. Παρεπέμφθη στὸν εἰσαγγελέα.

* ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ κηδειῶν θὰ μποροῦσε νὰ ὀνομασθῆ ἡ μέθοδος ποὺ ἀκολουθοῦσε ἡ κλέπτρια τσαντῶν Κ.Δ. ἀπὸ τὸ Ψυχικό. Παρηκολούθησε μιὰ κηδεία ἀγνώστου νεκροῦ, ντυμένη πένθιμα, καὶ μέσα στὸ πλῆθος τῶν τεθλιμμένων συγγενῶν καὶ φίλων, πλησίασε κατάλληλα στὸ Γ' νεκροταφεῖο τὴν Μ.Β., κάτοικον Ἀθηνῶν καὶ ἀφήρεσε ἀπὸ τὴν τσάντα της δρχ. 204. «Δυστυχῶς» συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ ὅταν τῆς ἔγινε ἔρευνα, βρέθηκαν στὸ στηθόδεσμό της, κρυμμένες καὶ ἄλλες 977 δραχμές, ἀνεξακριβώτου προελεύσεως. *Ν. Α.*

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 17-3-1965 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 104 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 20-3-1965, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964, ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Βλαχοδῆμος Τηλέμαχος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 6-3-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 104 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 20-3-1965, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Καλαϊτζάκης Τρύφων, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἀρχαιότητα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 29-3-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 6-4-1965, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Διαμαντάρης Ἐμμανουήλ, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 29-3-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 126 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 8-4-1965, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου ὁ εἰς τὴν Β' κατηγορίαν τῆς Μονίμου Διαθεσιμότητος τελῶν Ἀρχιφύλαξ κ. Τζαννετουλάκος Παναγιώτης.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 29-3-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 130 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 14-4-1965, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964, ὁ ἀρχιφύλαξ κ. Τσιχριτζῆς Βασίλειος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 16-3-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 118 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 31-3-1965, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου ὁ εἰς τὴν Β' κατηγορίαν τῆς Μονίμου Διαθεσιμότητος τελῶν ἀρχιφύλαξ κ. Φλῶρος Κωνσταντῖνος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Ὁ Στρατιωτικὸς Οἶκος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, δι' ἐγγράφου του, ἐγνώρισεν ὅτι ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ηὐδόκησεν ὅπως ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου ἐ.ἔ., διὰ τὴν ἀρίστην ἐμφάνισιν καὶ ἄψογον παράστασιν αὐτῶν.

—Ὁ κ. Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, διὰ διαταγῆς του, πρὸς τὰ Ἀρχηγεῖα Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας, τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου ἐ.ἔ., διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν καὶ ἄψογον παράστασίν των.

— Δι' ἡμερησίας ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἀπένειμεν ἔπαινον εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πατρῶν, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως κ. Παπασπυρόπουλον Κωνσταντῖνον, ἅπαντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικούς, ὡς καὶ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Τουριστικὴν Ἀστυνομίαν Πατρῶν, τοὺς συμβαλόντας εἰς τὴν λῆψιν μέτρων τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἀπόκρεω ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν, ἀπὸ 21-2-1965 μέχρι καὶ τῆς 7-3-1965, διότι χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας των καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχον τὴν τήρησιν ὑποδειγματικῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, παρὰ τὴν προσέλευσιν δεκάδων χιλιάδων ἐπισκεπτῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Γκέκας Χαράλαμπος. Εἰς τοῦτον, ὁ κ. 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του.

— Παρητήθη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Κουτσουνάρης Γεώργιος. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Στρατίκης Λάμπρος, Μανιάτης Κωνσταντῖνος, 'Αθανασίου Δημήτριος, Ξυνὸς Γεώργιος, Στειακάκης 'Ιωάννης καὶ Χατζῆς Γεώργιος.

***

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΣΥΝ. Π.Ε.
ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 11
'Αριθ. Πρωτ. 13

'Εν 'Αθήναις τῇ 12 'Απριλίου 1965

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1

Πρὸς

Τοὺς κ. κ. Συνεταίρους

Κύριοι,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εὑρισκόμενον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ τὰ ἑπόμενα:

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 37/65 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4447/64, παρεχωρήθη εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν 220.000 τ.μ. οἰκοπεδικὴ ἔκτασις εἰς περιοχὴν «Καρρᾶ 'Ηλιουπόλεως» διὰ τὴν στέγασιν τῶν παντελῶς στερουμένων οἰκίας ἢ οἰκοπέδου συνεταίρων συμφώνως καὶ τῷ καταστατικῷ.

'Αρξαμένων ἐργασιῶν, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4582/1163/23-2-65 ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προηγηθείσης ὑπ' ἀριθ. 15/17-1-65 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως (περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως καὶ οἰκοπεδοποιήσεως κ.λ.π. τῆς ἀνωτέρω οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως), ὁ Ο.Σ.Υ.Α.Π. ἐπωμίσθη μεγίστας ὑποχρεώσεις ἔναντι ἁρμοδίων πρὸς τοῦτο νομικῶν καὶ φυσικῶν προσώπων, διὰ τὴν περαίωσιν τοῦ ὅλου θέματος.

Κατόπιν τούτου, συμφώνως τῷ καταστατικῷ καὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 106/12-4-65 κοινῇ ἀποφάσει τῶν Διοικητικοῦ καὶ 'Εποπτικοῦ Συμβουλίων, παρακαλεῖσθε, ὅπως ἐντὸς μηνὸς προσέλθητε εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ καταβάλητε, μέχρι νεωτέρων ἀποφάσεων, τὰς συμφώνως ταῖς 2 καὶ 3 παραγράφοις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ καταστατικοῦ, οἰκονομικάς σας ὑποχρεώσεις, ἤτοι τὴν ἐκ τριῶν (3) δρχ. μηνιαίαν τακτικὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ἐξ ἑκατὸν (100) δρχ. μηνιαίαν τακτικὴν εἰσφορὰν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς σας καὶ ἔκτοτε μέχρι ποσοῦ τριῶν χιλιάδων (3.000) δρχ. τουλάχιστον.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν προσέλθητε, θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν κατ' ἀνάγκην λίαν ἐπείγουσαν καὶ δυσάρεστον θέσιν νὰ διαγράψωμεν τοὺς ἀτακτοποιήτους οἰκονομικῶς συμφώνως τῷ καταστατικῷ καὶ τῷ Ν. 602 καὶ τὰ δικαιώματα τούτων θὰ περιέλθουν εἰς τοὺς ἑπομένους συνεταίρους, ἵνα οὕτω δυνηθῇ ὁ Συνεταιρισμὸς καὶ ἐξεύρῃ τοὺς ἀπαιτουμένους πόρους πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἀγορὰν τῆς ἐν λόγῳ οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως.

'Επὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅλως ἰδιαιτέρως, διότι ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ δυνατότης τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἶναι πενιχροτάτη καὶ οὐδόλως δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑφισταμένας ὑποχρεώσεις, μὲ κίνδυνον νὰ ἀπολέσωμεν τὴν παραχωρηθεῖσαν ἔκτασιν ἐλλείψει χρημάτων.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς
Κ. ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.